

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
директор Інституту,
кандидат юридичних наук, доцент

_____ **С. В. Глібко**
«28» грудня 2018 року

Затверджено
Вченою радою Інституту
(протокол № 10 від 27.12.2018)

ЗВІТ

**НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ПРАВОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ**

**про науково-дослідну діяльність
за 2018 рік**

Харків – 2018

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
Розділ 1. Дослідження, наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері законодавства і права (бюджетна програма 6581040).....	8
Тема «Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві»	8
Тема «Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України»	30
Тема «Правове забезпечення функціонування Національної інноваційної системи в сучасних умовах»	40
Розділ 2. Наукові дослідження для державних та недержавних організацій за господарськими договорами	56
Розділ 3. Наукові експертні висновки для вищих та центральних органів державної влади.....	57
Розділ 4. Наукові дослідження на замовлення регіонів	61
Розділ 6. Перспективні напрями наукових досліджень	82
Розділ 7. Участь в організації та проведенні наукових заходів: конференцій, семінарів, «круглих столів» тощо.....	85
7.1. Наукові заходи, що були організовані та проведені Інститутом	85
7.2. Наукові заходи, в яких брали участь науковці Інституту	86
Розділ 8. Характеристика видавничої діяльності.....	89
8.1. Наукові праці, що були видані в Інституті (монографії, журнали, збірки статей, законодавства тощо) – на виконання показників паспортів бюджетних програм.....	89
8.2. Наукові праці співробітників Інституту видані понад виконання показників паспорта бюджетної програми: монографії, підручники, коментарі законодавства.....	105
8.3. Наукові публікації співробітників Інституту у закордонних наукових журналах, що індексуються в Web of Science Core Collection і Scopus	10519
Розділ 9. Міжнародне наукове співробітництво	118
Розділ 10. Координаційна та інформаційно-аналітична діяльність.....	Ошибка!
Закладка не определена.	
Розділ 11. Стан та перспективи підготовки наукових кадрів	120
11.1. Стаціонарна аспірантура/докторантура Інституту (бюджетна програма 6581040), у тому числі за контрактом	120

11.2. Підготовка здобувачів / заочних аспірантів в Інституті (окремо на платній і безоплатній основі)	121
11.3. підготовка дисертацій співробітниками Інституту.....	122
Розділ 12. Кадрове забезпечення	123
Розділ 13. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення	125
Розділ 14. Пропозиції щодо удосконалення роботи академії, інституту, інших підрозділів, в тому числі щодо звітності	127
Розділ 15. Інша діяльність Інституту.....	128

ВСТУП

Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку (далі – Інститут) створено відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 02 березня 2010 року № 217 в структурі Національної академії правових наук України. Інститут було засновано відповідно до Рекомендацій учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інноваційний розвиток України: наукове, економічне та правове забезпечення» (27-28 жовтня 2006 року), рекомендацій Національного інституту стратегічних досліджень, а також численних пропозицій учених щодо необхідності створення окремої установи з вивчення правових аспектів забезпечення інноваційного розвитку держави. Інститут є державною науково-дослідною установою зі статусом юридичної особи, яка підпорядковується безпосередньо Президії Національної академії правових наук України, є неприбутковою організацією та діє згідно Статуту.

В Інституті створено **3 відділи та 1 лабораторія:**

1. Відділ загальних проблем формування та реалізації інноваційної політики.

Основні напрямки діяльності відділу:

удосконалення механізму формування та реалізації інноваційної політики держави;

вивчення ефективності правового регулювання науково-технічної діяльності;

створення методологічних засад формування державних стратегій та програм інноваційного розвитку;

розроблення системи ефективних правових засобів забезпечення національної інноваційної безпеки;

вивчення міжнародно-правових аспектів регулювання інноваційних відносин в контексті входження України до СОТ та інших міжнародних організацій.

2. Відділ правового забезпечення функціонування національної інноваційної системи.

Основні напрямки діяльності відділу:

загальні проблеми правового забезпечення функціонування національної інноваційної системи;

правове забезпечення створення та впровадження інноваційних продуктів;

правове забезпечення виробництва і реалізації інноваційної продукції;

правове забезпечення ефективного захисту прав учасників інноваційних відносин.

3. Відділ правового забезпечення галузевого інноваційного розвитку.

Основні напрямки діяльності відділу – правове забезпечення інноваційного розвитку окремих секторів економіки та видів виробництв, у тому числі: вивчення правових проблем інноваційного розвитку оборонно-промислового комплексу, паливно-енергетичного, продовольчого комплексу та системи охорони здоров'я тощо.

Лабораторія:

1. Лабораторія правового забезпечення стратегічного розвитку економіки (на громадських засадах)

Лабораторія функціонує у складі Відділу загальних проблем формування та реалізації інноваційної політики. До основних напрямків наукової діяльності Лабораторії віднесено:

- дослідження питань правового забезпечення здійснення ефективного економічного прогнозування;
  - проведення фундаментальних та прикладних досліджень у сфері державної інноваційної та інвестиційної політики;
  - вивчення та узагальнення міжнародного досвіду основних напрямків правового забезпечення управління господарською діяльністю та економічним розвитком;
  - дослідження правового забезпечення розвитку фінансово-валютної системи України;
  - вивчення питань стимулювання розвитку реального сектору економіки в контексті інноваційних трансформацій;
  - проведення системного аналізу чинного господарського, цивільного, податкового та бюджетного законодавства, надання пропозицій відносно його удосконалення з метою забезпечення сталого розвитку економіки на стратегічному рівні;
  - здійснення досліджень та надання консультацій щодо оформлення прав інтелектуальної власності при реєстрації «ноу-хау», при патентуванні права на винахід, розробку чи науковий зразок;
- здійснення досліджень в контексті адаптації вітчизняного законодавства в економічній сфері до норм Європейського Союзу.

Відповідно до Статуту (**нова редакція затверджена Постановою президії Національної академії правових наук України «16» березня 2018 року № 105/16**) основними напрямками діяльності Інституту є дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук, зокрема: проведення фундаментальних та прикладних наукових досліджень у сфері права та інноваційної діяльності, розроблення нових наукових напрямів; участь у розробленні концепцій, проектів законів та інших нормативно-правових актів;

проведення наукових, науково-правових та судових експертиз з правових питань; підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації через систему аспірантури та здобування; діяльність у сфері права; видання журналів і періодичних видань; інша професійна, наукова та технічна діяльність.

Основними завданнями Інституту є дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук: проведення фундаментальних та прикладних наукових досліджень у сфері права та інноваційної діяльності, розроблення нових наукових напрямів; участь у розробленні концепцій, проектів законів та інших нормативно-правових актів; проведення наукових, науково-правових експертиз із правових питань; вища освіта в частині підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації через систему аспірантури та здобування, видання журналів і періодичних видань тощо.

З метою підвищення ефективності правового регулювання відносин, що складаються у зв'язку із організацією та здійсненням інноваційної діяльності, Інститут активно працює над розробленням пропозицій щодо розроблення нормативно-правових актів та внесення змін до чинних з питань здійснення інноваційної діяльності, а також концепцією та проектом Інноваційного кодексу України, який має стати результатом їх систематизації та охопити правовим регулюванням відносини, що складаються в межах національної інноваційної системи.

Інститут досліджує 3 фундаментальні наукові теми: «Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному сіспільстві», «Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України», «Правове забезпечення функціонування національної інноваційної системи в сучасних умовах».

Основні напрямки співробітництва

Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку – відкритий до співпраці з органами держаної влади та місцевого самоврядування, державними установами, підприємствами, установами, організаціями. Формами співпраці є:

проведення науково-правових експертиз та підготовка висновків з проблем правозастосування;

створення спільних авторських колективів для проведення науково-дослідних робіт, зокрема, участь у розробленні проектів концепцій, законів та інших нормативно-правових актів;

проведення експертних досліджень інноваційних проектів на предмет відповідності вимогам чинного законодавства України;

надання юридичних, консультаційних, інформаційних та інших послуг підприємствам, установам, організаціям та фізичним особам з правових питань;

використання наукових та інформаційних фондів кожної зі сторін – за погодженням;

організація та проведення спільних конференцій, семінарів, «круглих столів»;

обмін виданнями та іншими видами інформації.

Розділ 1. Дослідження, наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері законодавства і права (бюджетна програма 6581040).

Тема «Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві»

Затверджена рішенням Президії НАПрН України від № 103/4 03.07.2017 року.

Номер державної реєстрації РК УкрІНТЕІ № 0118U003443

Строки виконання – 2018-2020 рр.

Науковий керівник – д.ю.н., професор **О. О. Дмитрик**

Мета теми – дослідити особливості правового регулювання суспільних відносин, що виникають при здійсненні господарської діяльності, з'ясувати стан та перспективи розвитку малого та середнього підприємництва, визначити основні напрями державної підтримки в цій сфері з метою визначення дієвого механізму забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві.

Наукові результати:

1. Одержали подальший розвиток підходи до фінансування інноваційного підприємництва на порівняльному прикладі України та Польщі. Крім того, удосконалено компетентністний підхід до підготовки кадрів у сфері підприємництва відповідно до вимог НРК. Визначено перспективи використання спеціальних видів кредитування, зокрема, факторингу, для забезпечення інституційного розвитку сфери інноваційного підприємництва; З'ясовано переваги факторингу для інноваційного підприємництва, оцінено його потенційні можливості, проаналізовано суб'єктів ринку факторингу для перспектив розвитку підприємництва.

Виділено фактори, що гальмують розвиток інноваційної діяльності підприємців. Серед основних проблем її активізації виділяється обмеженість державної підтримки, що передбачає вдосконалення нормативно-правової бази державного регулювання та стимулювання інноваційної сфери, збільшення обсягів фінансового забезпечення інноваційної діяльності.

Проаналізовано чинне законодавство України щодо стану законодавчого регулювання здійснення господарської діяльності в частині регулювання спеціальних видів кредитування для розвитку підприємництва. Визначено

основні проблеми правового забезпечення інноваційного підприємництва в законодавстві України та шляхів їх вирішення; окреслено завдання щодо удосконалення законодавства та адаптації до сучасних світових викликів, зокрема, ЄС, керуючись правовими засадами реалізації права на підприємницьку діяльність. (Внукова Н. М.);

2. Досліджено сучасний стан державного регулювання господарської діяльності у сфері забезпечення економічної безпеки господарюючих суб'єктів. Встановлено, що система економічної безпеки держави не повинна уявлятися монолітним об'єктом управління. Наявність розгалуженої економічної системи об'єктивує диференціацію та неоднорідність складових системи економічної безпеки. Тому її забезпечення є складним процесом, а напрями оптимізації та підвищення ефективності охоплюють безліч суміжних, інколи непов'язаних між собою, сегментів та секторів. Це обумовлює складність, але разом із тим й необхідність створення ефективної системи господарсько-правового забезпечення економічної безпеки держави з метою її подальшого сталого функціонування. Запропоновано низку змін до чинного законодавства (Білоусов Є. М.);

3. В рамках роботи над темою проаналізовано питання щодо правової характеристики ринкової та інноваційної інфраструктур господарської діяльності. Досліджено один з основних елементів ринкової інфраструктури господарської діяльності – організаційно-технічний, що включає певні структури (торгово-промислові палати України, товарні біржі, аукціони тощо), основне призначення яких – створення сприятливих умов для ефективного функціонування різноманітних видів ринку.

Доведено, що в сучасних умовах законодавець прагне до збалансованості та захисту прав і законних інтересів фінансових установ – учасників ринку фінансових послуг (далі – РФП) шляхом запровадження певних правових засобів, одним із яких виступає їх організаційно-правова форма (далі – ОПФ) як правовий механізм узгодження економіко-правових інтересів основних учасників цього ринку. Встановлено, що спеціальні (функціональні) вимоги до ОПФ фінансових установ відбивають інтереси власності, управління та контролю не тільки з боку їх засновників/учасників, але також й інших учасників ринку фінансових послуг (інвесторів та реципієнтів). Вони спрямовані на мінімізацію ризиків, пов'язаних з використанням капіталу, у тому числі, інвестиційного, та визначають «ускладнену», «модифіковану» структуру організаційно-правових форм фінансових установ.

Досліджено один з основних елементів ринкової інфраструктури господарської діяльності – організаційно-технічний, що включає певні структури (торгово-промислові палати України, товарні біржі, аукціони тощо), основне

призначення яких – створення сприятливих умов для ефективного функціонування різноманітних видів ринку. Доведено, що завдяки новій Стратегії система Торгово-промислових палат прагне зробити свій внесок у реформування економіки та сприяти сталому економічному та соціальному розвитку України, допомагаючи українським підприємствам інтегруватися в європейську господарську систему шляхом створення сприятливих умов для підприємницької діяльності в Україні.

Аргументовано, що Палати надають підприємцям консультації, практичну допомогу і допомогу експертів у проведенні торговельно-економічних операцій на внутрішньому та зовнішньому ринках, сприяють розвитку експорту українських товарів та послуг, проводять незалежну експертизу товарів та нормативно-правових актів, здійснюють оцінку рухомого і нерухомого майна, нематеріальних активів, надають послуги з штрихового кодування товарів, патентно-ліцензійні послуги, оформляють документацію з метою забезпечення захисту прав на інтелектуальну власність тощо.

Констатовано, що торгово-промислова палата уповноважена видавати сертифікати про походження товарів і карнети АТА, засвідчувати обставини форс-мажору, а також торгівельні і портові звичаї, заведені в Україні. Представлення і захист інтересів підприємців здійснюється Міжнародним комерційним арбітражним судом, Морською арбітражною комісією, Третейським арбітражним судом, що діють на базі Торгово-промислової палати України. Обґрунтовано, що представлення і захист інтересів підприємців здійснюється Міжнародним комерційним арбітражним судом, Морською арбітражною комісією, Третейським арбітражним судом, що діють на базі Торгово-промислової палати України (Борисов І. В.);

4. Досліджено питання господарсько-правового механізму самоорганізації будівельної галузі. Встановлено, що під господарсько-правовим механізмом саморегулювання будівельної галузі слід вважати сукупність відповідних правових норм, засобів та способів за допомогою яких забезпечується контроль за діяльністю суб'єктів господарювання будівельної галузі, дотримання ними встановлених правил поведінки, а також порядок застосування засобів відповідальності (І. М. Курашова);

5. До форм державного регулювання ринку фінансових послуг віднесено: 1) нормативне регулювання ринку фінансових послуг (прийняття нормативних актів, визначення загальних правил здійснення та організації діяльності споживачів та учасників ринку фінансових послуг); 2) контроль (у широкому розумінні); 3) управління на ринку фінансових послуг як функція державних органів (державна реєстрація фінансових установ, надання ліцензій та інших дозволів) та притягнення до відповідальності.

Визначено, що однією з найважливіших цілей, що лежить в основі функціонування сучасного ринку фінансових послуг є забезпечення захисту активів інвесторів у цьому секторі. Інвестори, які інвестують свої гроші повинні бути належним чином захищені. Система захисту інвесторів складається з: а) видачі дозволу на здійснення фінансовими установами своєї діяльності (перевірка всіх аспектів функціонування фінансових установ, для гарантування допуску підготовлених осіб); б) системи державного контролю та нагляду за поточною діяльністю, мета яких усунути небезпеку ситуації, яка загрожує тим, хто довірив свої інвестиції; в) система компенсації інвесторам. Так, система компенсації інвесторів в Україні нажалі відсутня, і тому це питання потребує детального дослідження і подальшого нормативного закріплення в законодавчих актах (Шовкопляс Г. М.);

б. Розглянуто еколого-правові проблеми забезпечення інноваційної діяльності в енергетичному секторі економіки. Зокрема, предметом дослідження є теоретичні й практичні проблеми забезпечення інноваційної політики в сфері використання та охорони природно-ресурсного потенціалу України. Доведено, що головні еколого-правові проблеми забезпечення інноваційної діяльності в енергетичному секторі економіки тісно переплітаються з: (а) ускладненням загальної економічної ситуації; (б) проявами корупції; (в) особливостями правового режиму тимчасово окупованих територій у Донецькій й Луганській областях; (г) слабкою міжгалузєвою взаємодією і низьким рівнем міжсекторальної співпраці; (д) недосконалим розподілом, у деяких випадках й дублюванням, функцій державного екологічного управління; (е) низьким рівнем правових й економічних механізмів стимулювання використання природозберігаючих технологій тощо. Розглянуті положення щодо права власності, оренди, концесії природних ресурсів, що функціонально призначені для використання в енергетичній галузі. На наше переконання, вони вимагають подальшого вдосконалення. Так, істотні зміни необхідно внести до дозвільно-договірної системи регулювання екологічних відносин в енергетичному секторі економіки. Модернізації вимагає й система державного управління в окресленій сфері, особливо в контексті державного контролю за природними енергетичними ресурсами. Однак оновлення нормативної бази щодо забезпечення вимог екологічної безпеки для ведення господарювання в енергетичній галузі повинно здійснюватися з урахуванням умов і європейського досвіду. Проаналізовано проект Закону України «Про національну безпеку України» від 27.02.2018 р., який прийнято в першому читання 05.04.2018 р. № 8068. У цьому Законі лише один раз використовується термін «екологічна безпека» у контексті спрямованості забезпечення державної політики (ч. 4 ст. 3 «Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони»). Примітно, що в цій саме

статті йдеться про захист: людини і громадянина, вірніше, їх життя і гідності, конституційних прав і свобод, безпечних умов життєдіяльності; суспільства – його демократичних цінностей, добробуту й умов для сталого розвитку; держави – її конституційного ладу, суверенітету, територіальної цілісності й недоторканності; території, навколишнього природного середовища – від надзвичайних ситуацій. Безперечно, зазначений законопроект спирається на фундаментальні цінності й національні інтереси у сфері національної безпеки, а отже, його можна назвати базовим, що підтверджує актуальність прийняття цього акта. Однак предмет даного законопроекту значно вужчий за предмет чинного Закону України «Про основи національної безпеки», зокрема, у ньому законодавець не торкається питань економічної, інформаційної, екологічної безпеки, загроз, що виникають у цих сферах, тощо. Проте розбудова системи національної безпеки не можлива без належного закріплення правових основ екологічної безпеки, а для цього потрібен рамковий документ, приписи якого отримають належну деталізацію й конкретизацію в інших законах і підзаконних нормативних актах. Отже, екологи-правники знову повернуться до питання необхідності прийняття спеціального закону щодо забезпечення екологічної безпеки, щоб привернути увагу саме до цього правового явища.

Підтримуємо науковців, які впроваджують кластери в економіку і юриспруденцію спільно з методами оцінки стану природних і антропогенних об'єктів, а також розробку інструментів і інституційних складових підтримки кластерних форм інтеграції, що сприяє визначенню напрямів подальшого найбільш ефективного соціально-економічного розвитку регіонів. Аграрний кластер є елементом і інструментом інноваційного розвитку регіону (держави – національний рівень), його створення сприятиме піднесенню сільського господарства в різних сферах (рослинництві, тваринництві тощо), надасть можливість забезпечити «повний цикл» вирощування сільськогосподарської продукції, залучення державних та іноземних інвестицій в агробізнес та ін. В умовах децентралізації влади кластерізація аграрного сектору економіки стане запорукою створення в певному регіоні не лише сільськогосподарського виробництва, а інноваційного наукового центру, що необхідно, зокрема, і для Харківського регіону, особливо з урахуванням його науково-освітнянського потенціалу, інвестиційної привабливості й ресурсного потенціалу. Аграрний кластер – це інструмент із збереження біологічного різноманіття, сучасний захід з охорони довкілля (Гетьман А. П., Анісімова Г. В.);

7. Встановлено, що лісогосподарська діяльність займає особливе місце в структурі промисловості країни, тому що підвищує рівень забезпечення населення лісовою продукцією за рахунок збільшення обсягів лісових насаджень, покращення екологічного стану, реалізації стратегічних задач. В умовах

трансформаційних змін в країні обговорюються проблеми інвестиційного забезпечення розвитку окремих секторів національної економіки, що обумовлено необхідністю модернізації техніко-технологічної бази промислового виробництва, зокрема лісопромислового, впровадження перспективних форм активізації інноваційної діяльності. Необхідність правового регулювання по здійсненню підприємництва у сфері лісокористування викликана у неефективному використанні лісового фонду країни (Савчук О. О.);

8. На сьогодні українська наукова спільнота скептично ставиться до застосування підприємництва у науковій та освітній сфері. Оскільки підприємницька діяльність несе в собі скриті загрози для навчального закладу, ризик непропорційної уваги до зайняття підприємницькими проектами та нехтування при цьому своїми безпосередніми обов'язками в частині освітньої діяльності. У той же час слід зазначити, що підприємницька активність університетів не обов'язково має передбачати створення інноваційних підприємств, вона може бути у тому числі пов'язана із формуванням у студентів підприємницьких навичок. У час, коли спостерігається надлишок випускників і брак робочих місць, доцільно, наприклад, набути навичок у формуванні бізнес-плану, який встановлює чіткі цілі і окреслює засоби для їх реалізації, місце, витрати для цих етапів і покроковий план того, як саме досягти цих цілей.

Підприємницька підготовка має бути частиною базової освіти не тільки студентів інженерного профілю чи тих, хто вивчає бізнес, а й для студентів усіх інших спеціальностей. Досліджено питання, пов'язані із застосуванням концепції «Підприємницький університет» і «Потрійна спіраль» (Triple Helix): закордонний досвід та варіанти налагодження ефективної співпраці елементів спіралі в Україні. Систематизація засобів державного регулювання господарської діяльності (Черняєва Д. О.);

9. Проведено змістовний аналіз теоретичних і практичних проблем у сфері професійного розвитку працівників, що спрямовано на формування у них високого професіоналізму, вміння працювати в нових економічних умовах, а також на забезпечення на цій підставі високої продуктивної праці й ефективної зайнятості. Необхідність приділяти увагу проблемі професійного розвитку персоналу стає постійною турботою роботодавця й умовою успішного та раціонального управління трудовими ресурсами в рамках конкретної організації. Таким чином, не буде перебільшенням думка про те, що високий професійний рівень кадрів є одним із головних складників економічного успіху. Тільки навчений, висококваліфікований персонал, здатен адаптуватися до всіх змін, забезпечувати високу продуктивність праці. Роль професійного навчання величезна: воно розширює кругозір працівників, дозволяє розвиватися і вдосконалювати знання, захищає від безробіття. У багатьох випадках отримання

додадкової освіти є юридичною передумовою для подальшого просування по службі, кар'єрного росту. При цьому держава бере на себе зобов'язання створювати умови для повного здійснення громадянами цих прав, гарантує рівні можливості у виборі професії й роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки й перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб. (Ярошенко О. М., Вапнярчук Н. М., Іншин М. І.);

10. Констатовано, що законодавчо закріплені різні підстави для розстрочення чи відстрочення грошових зобов'язань (податкового боргу) платника податків; їх документальне підтвердження та суб'єкти, які підтверджують існування відповідних підстав. Безумовно, вони різняться й за змістом. При розстроченні суми грошових зобов'язань або податкового боргу (в тому числі окремо - суми штрафних (фінансових) санкцій) погашаються рівними частками починаючи з місяця, що настає за тим місяцем, у якому прийнято рішення про надання такого розстрочення.

Аргументовано необхідність внесення змін до чинного законодавства України, зокрема, до абз. 1 п. 4. 4 наказу Міністерства доходів і зборів України від 10 жовт. 2013 р. № 574 «Про затвердження Порядку розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу) платників податків» й визначити у ньому підстави дострокового розірвання договору з ініціативи контролюючого органу, перелік таких підстав має бути вичерпним, оскільки наразі вони чітко не визначені. З огляду на це, пропонуємо закріпити у вищевказаному нормативно-правовому акті положення такого змісту: «Договір може бути достроково розірваний з ініціативи контролюючого органу в разі, якщо: 1) з'ясовано, що інформація, подана платником податків при укладенні зазначених договорів, виявилася недостовірною, перекрученою або неповною; 2) платник податків порушує умови погашення розстроченого грошового зобов'язання чи податкового боргу або відстроченого грошового зобов'язання чи податкового боргу» (Токарева К. О.);

11. З урахуванням практики Конституційного Суду України і Європейського суду з прав людини обґрунтовано, що поняття підстава має тлумачитися не як нумераційне позначення на відповідний підпункт статті Податкового кодексу України, а як конкретні обставини, що в цих підпунктах називаються та мають об'єктивно існувати. При призначенні фактичної перевірки контролюючий орган має безпосередньо посилатися на ту податкову інформацію (звернення, скарги, заяви, інші відомості та матеріали та ін.), яка використовуються для виконання покладених на контролюючі органи функцій та завдань. Обов'язкове визначення підстав означає відображення в наказі керівника контролюючого органу відомостей про отриману інформацію щодо порушення вимог чинного законодавства, відомостей щодо звернення покупця

(споживача) та інших обставин, які стали підставою для призначення та проведення фактичної перевірки платника податків. Здійснюється це в з посиланням на відповідний підпункт п. 80.2. ст. 80 ПК України, яким охоплюються предмет перевірки (Дмитрик О. О.);

12. Доведено, що важливою задачею законодавця повинно стати закріплення у відповідних нормах права обов'язку всіх компетентних державних органів обґрунтовувати цільову спрямованість наданої державної підтримки. Поряд з вирішенням питання про цільову спрямованість держпідтримки, важливе значення мають також питання публічної гласності («прозорості») надання підтримки, обґрунтування дійсної потреби суб'єкта господарювання у фінансовій підтримці, повернення бюджетних коштів при досягненні мети підтримки та інше.

Державна підтримка бізнесу, в тому числі в такій сфері, як розвиток інноваційної діяльності, якщо виходити з практики не тільки української держави, а й багатьох інших держав, грає помітну роль в економічному житті і далеко не тільки під час світових фінансово-економічних криз. Однак ця підтримка повинна мати певні обмеження, що не є руйнівними для економічної конкуренції, та надаватися в рамках такої процедури, яка вимагає суворого дотримання (Знаменський Г. Л.);

13. На підставі аналізу низки судових рішень робимо висновок про те, що туристичні оператори притягаються до відповідальності тільки у тих випадках, коли у них є відповідна ліцензія на перевезення та у договорі на туристичне обслуговування зазначається, що туристичний оператор бере на себе зобов'язання перед туристом контролювати належне виконання послуг перевезення. Проте, як правило, туроператори вказують в договорах на туристичне обслуговування що турагент/туроператор не несе відповідальності за скасування рейсів чи зміну часу відправлення/прибуття поїздів, автобусів та авіарейсів, заміну одного типу літака на інший, закриття аеропортів з метеорологічних, технічних та інших причин, та пов'язані з цим зміни програми поїздки, яка входить до туристичного продукту, за транспортне перевезення туриста, а також за збереження, втрату, псування, багажу, цінностей і документів туриста протягом усього періоду туру та під час перевезення. У цих випадках відповідальність перед туристом несуть перевізники: авіаційні, автомобільні, залізничні та морські компанії згідно міжнародних правил. У зв'язку з цим всі заяви, претензії, позови по недолікам, пов'язаним з транспортними перевезеннями, в тому числі із затриманням відправлення і запізненням прибуття рейсів і таке інше, пред'являються туристом безпосередньо до транспортних перевізників.

Аргументовано, що зазначені умови договорів є недійсними в зв'язку з тим, що згідно зі ст. 1 Закону України «Про туризм» туристичний продукт - попередньо розроблений комплекс туристичних послуг, який поєднує не менше ніж дві такі послуги, що реалізується або пропонується для реалізації за визначеною ціною, до складу якого входять послуги перевезення, послуги розміщення та інші туристичні послуги, не пов'язані з перевезенням і розміщенням (послуги з організації відвідувань об'єктів культури, відпочинку та розваг, реалізації сувенірної продукції тощо). Підкреслено, що саме туроператор повинен нести відповідальність перед туристами при будь яких недоліках, пов'язаних з транспортним перевезенням, зокрема відміни чартерних рейсів (Семенова М. В.);

14. Констатовано, що молоде підприємництво як соціально-економічне явище в Україні стикається з багатьма проблемами, такими як: а) відсутність нормативного визначення молодіжного підприємства. б) відсутність у молоді достатніх фінансових ресурсів та базових знань для започаткування підприємницької діяльності; в) високий рівень корупції; г) економічна та політична кризи тощо.

Як об'єкт господарсько-правового регулювання молодіжне підприємництво повинно бути врегульовано в таких напрямках: 1) визначення правових ознак для молодіжного підприємства; 2) закріплення компетенції та обов'язків уповноважених державних органів в сфері регулювання молодіжного підприємства; 3) визначення заходів та засобів, умов державної допомоги для започаткування молодіжного підприємства. Зазначено, що для подолання вищенаведених проблем необхідним є створення механізму дієвої системи фінансової підтримки молодих підприємців та осіб, що планують розпочати господарську діяльність, зокрема, через надання грантів та кредитів на пільговій основі, а також проведення інформаційно-освітніх заходів, спрямованих на отримання знань та початкового досвіду із здійснення підприємництва молоддю (Коритін Д. С.);

15. Визначено поняття спеціального правового режиму господарювання, його ознаки, основні елементи та особливості, також виокремлені функції спеціального режиму господарювання та види спеціальних режимів господарювання залежно від критеріїв класифікації. Надано авторське бачення поняття «спеціальний правовий режим господарювання», а також критеріїв класифікації та видів спеціальних правових режимів господарської діяльності. Зокрема, детальний аналіз поняття «спеціальний правовий режим господарювання», а також підстав його класифікації дозволяє зробити висновки, що до ознак спеціального правового режиму слід віднести наступні: спеціальна мета створення СПР; використання специфічних правових засобів;

виокремлення у певний блок юридичних норм, які комплексно регулюють організацію та здійснення господарської діяльності у межах цього спеціального режиму; коло осіб, на яких розповсюджується цей спеціальний правовий режим.

Недоліком правового регулювання спеціальних правових режимів господарювання, на нашу думку, є неможливість моделювання нових видів СПР господарювання, не передбачених господарським законодавством. Аналіз норм ГК України дає всі підстави зробити висновок, що перелік СПР господарювання є закритим. До того ж ч. 1 ст. 418 ГК України закріплено гарантії учасників СПР господарювання, які полягають у тому, що запровадження спеціальних режимів господарювання, не передбачених цим Кодексом, якими встановлюється обмеження прав суб'єктів господарювання, не допускається. Проте, встановлене обмеження стосується лише СПР господарювання обмежувального типу. А що робити із створенням не перелічених у кодексі СПР господарювання заохочувального або заохочувально-обмежувального типу – не зрозуміло, оскільки механізму їх створення немає у законодавстві. До того ж, Господарський кодекс України, передбачивши у Розділі 8 нормативно-правове регулювання СПР господарювання, фактично не визначив ні механізму запровадження цих спеціальних режимів, що дозволяє віднести ці норми кодексу до норм декларативного характеру. На нашу думку, доцільно та ефективно для створення відповідного правового підґрунтя для оптимального функціонування спеціальних правових режимів господарювання було б визначення на рівні кодексу основоположних понять та механізмів. Зокрема, самого поняття «спеціальний правовий режим здійснення господарської діяльності», його ознак, основних елементів, критеріїв віднесення того чи іншого режиму до СПР господарювання, а також визначення механізмів реалізації цих СПР.

Досить таки актуальним в умовах сьогодення могло б стати запровадження окремих видів СПР господарювання шляхом підписання договору між, наприклад, органами державної влади чи місцевого самоврядування, який якраз і чітко регламентував би права та обов'язки сторін. Проте попередньо слід внести відповідні зміни до чинного законодавства щодо того, що за умовами такого договору сторони можуть відступити від «загальних» норм законодавства у цій сфері для досягнення визначеної у ньому мети. Непоганою ідеєю видається закріплення спеціального порядку реєстрації таких договорів, що дозволило б уникнути порушень у цій сфері.

В умовах повсякчасних змін та переформатування відносин у сфері господарювання, виникнення нових видів господарської діяльності спеціальний правовий режим господарювання необхідно розглядати як один із основних напрямків національної економічної політики в контексті удосконалення провадження господарської діяльності в Україні, спрощення ведення бізнесу в

державі (у тому числі і його започаткування). Саме тому на законодавчому рівні повинна бути передбачена можливість моделювання різних видів СПР господарювання за допомогою системи засобів державного регулювання господарської діяльності, а також встановлення критеріїв розмежування правових режимів здійснення господарської діяльності в Україні (Матвєєва А. В.);

16. Аргументовано підхід, за якого необхідно запровадити такі засоби (за аналогією з визначенням засобів регулюючого впливу держави на господарську діяльність, що визначена в ст. 12 ГК України): 1) ведення Державного Реєстру донорів крові та її компонентів, до якого вносяться біометричні персональні дані донора і в якому вони обробляються; 2) необхідним є також поновлення такого засобу регулюючого впливу держави на господарську діяльність пов'язану з переробкою донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів, крім діяльності банків пуповинної крові, інших тканин і клітин людини, як ліцензування; 3) доречним є віднесення до засобів регулюючого впливу держави встановлення та розмежування окремих прав оплатних та безоплатних донорів; 4) впровадження інституту уповноваженої особи закладу національної служби крові яка буде нести відповідальність за забезпечення якості крові та її компонентів із нормативним визначення кваліфікації такої особи (Пашков В. М.);

17. Доведено, що: (1) державне регулювання повинне застосовуватися у виняткових випадках при безпосередній загрозі суспільним інтересам. На нашу думку, необхідно законодавчо вивести з сфери публічного регулювання відносини, які фактично не спричиняють шкідливої дії на публічні інтереси держави і суспільства; (2) необхідно посилити заходи відповідальності за порушення порядку здійснення господарської діяльності. Позбавити суб'єктів господарювання широко пануючого принципу «якщо за це нічого не буде, то можна», або «коли економічний ефект значно перевищує можливі негативні наслідки для самого суб'єкта господарювання, незважаючи на інтереси суспільства, довкілля, то можна»; (3) з метою підтримки сфери господарювання держава повинна забезпечувати учасникам економічного обороту вкрай необхідні базові елементи розвитку: лібералізація фіскальної системи на базі принципів необхідності, достатності, розумності та співрозмірності з умовами конкурентів з інших країн в оподаткуванні, технічному регулюванні, доступності до фінансових ресурсів і т. п.; (4) вкрай необхідним законодавче врегулювання порядку формування, ефективного функціонування державного сектору економіки, визначення стратегії його розвитку на основі структурних змін в економіці, вибір його пріоритетами модернізацію та переозброєння на базі нових високих технологій, створення умов для наукової та науково-технічної

діяльності, забезпечення конкурентних переваг національної економіки, що можливе лише на основі свідомого регулювання в масштабі всієї країни (Бойчук Р. П.);

18. На підставі аналізу Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 06.02.2018 № 2275-VIII зроблено висновок про те, що прийнятий закон визначає низку правил корпоративного управління, зокрема щодо порядку та строків скликання загальних зборів, заочного голосування, прийняття рішень шляхом опитування, процедур створення і проведення засідань колегіального виконавчого органу товариства, умов відповідальності членів органів товариства, порядку та умови зберігання документів товариства, переліку документів, які в обов'язковому порядку мають надаватися на вимогу учасників господарського товариства тощо. Таким чином, за допомогою прийняття Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» у правовому регулюванні корпоративного управління МСП в Україні здійснено прорив, який наближає вітчизняні засади управління товариствами до найкращих світових практик корпоративного управління. Вважається, що детальна регламентація корпоративних процедур в господарських товариствах на рівні закону надасть можливість збільшити інвестиційний потенціал малих та середніх підприємств в Україні (Черкасов О. В.);

19. Підкреслено, що для зниження ризиків в діяльності кредитних спілок обов'язковими засобами повинні бути такі: (а) проведення фінмоніторингу при створенні та діяльності кредитної спілки; (б) актуалізація інформації про частку власності в капіталі КС кожного члена; (в) наявність СРО національного рівня для кредитних спілок, якій Нацкомфінпослуг може делегувати частину повноважень (Савчук О. О.).

Фактичні результати (відповідно до показників паспорту бюджетної програми)

В межах наукової теми опубліковано ряд **наукових праць**, зокрема:

Монографії, підручники, навчальні посібники, збірники матеріалів конференції:

Правові основи здійснення господарської діяльності в інноваційному суспільстві: монографія / за ред. Г. В. Анісімової, А. П. Гетьмана, О. О. Дмитрик. Харків: Право, 2018. 350 с.

Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах : збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків : Право, 2018. 280 с.

Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.) / редкол.: В. Б. Родченко, С. В. Глібко. Харків: Право, 2018.

Наукові статті:

1. Гетьман А. П., Анісімова Г. В. Сучасні проблеми законодавчого забезпечення використання й охорони природно-ресурсного потенціалу України в контексті державної інноваційної й екологічної політики. *Право та інновації*. 2018. № 3 (23). С. 7–21.

2. Білоусов Є. М. Theoretical aspects of formation and functioning of the system of providing of economic security of Ukraine. *Leges si Viata*. 2018. № 5. Pp. 15 – 19.

3. Борисов І. В. Організаційні форми інноваційної діяльності. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 49–55.

4. Бойчук Р. П. Проблеми правового забезпечення державного санкційного регулювання господарської діяльності. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 4 (24). С. 10 – 15.

5. Вапнярчук Н. М. Особливості правового забезпечення професійного розвитку працівників у зарубіжних країнах. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 121 – 126.

6. Внукова Н.М. Проблеми вибору спеціальних видів фінансування інноваційного підприємництва. *Право і інновації*. 2018. №1. С.7 - 12 (у співав. з Р. Пукала).

7. Дмитрик О. О. Принцип стабільності в податковому законодавстві. *Право та інновації*. 2018. №1 (21). С. 56 – 61 (у співав. з Мазуренко Д. О.).

8. Шовкопляс Г. М. Basic principles of financial markets regulation and legal aspects of the legislative requirements. *Investment Management and Financial Innovations*, Volume 15, Issue 1, 2018. P. 337-349. (у співав. з Borys Yazliuk, Anatolii Hulei, Ruslan Brukhanskyi, Tetiana Shvydka).

9. Шовкопляс Г. М. Economic and legal regulation of control on the markets of financial services of Ukraine. *Baltic Journal of law*, Issue 3, 2018. P. 43-51.

10. Матвєєва А. В. Спеціальний правовий режим господарювання: поняття та види. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 4 (24). С. 16 – 21.

11. Пашков В. М. ENSURING RIGHT TO ORGANIC FOOD IN PUBLIC HEALTH SYSTEM. *Wiadomości Lekarskie. TOM LXXI*, 2018, Nr1 cz II. P 226 – 229 Index Copernicus, PBL, Scopus. (0,5 д.а., у співавт. Olena Batyhina, Liudmyla Leiba).

12. Токарева К. О. Відстрочення або розстрочення податкових платежів як форма державної допомоги суб'єктам господарювання. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 42 – 48.

13. Савчук О. О. Лісова сертифікація як інструмент екологічного менеджменту та інноваційно-інвестиційного розвитку системи лісопромислового комплексу України. *Право та інновації*. Науково-практичний журнал. Харків. Право, 2018. № 2 (22). URL: <http://ndipzir.org.ua/journal-no-22>

14. Черняєва Д. О. Методи державного регулювання господарської діяльності суб'єктів господарювання: теоретичний аспект. *Право та інновації*: наук. – практ. журн. Харків : Право, 2018. №4(24). С. 69 -75.

15. Черкасов О. В. Формування ефективної моделі корпоративного управління в інноваційному суспільстві. *Право та інновації*. 2018. № 4 (24). С. 76 – 81.

16. Ярошенко О. М. Актуальні питання практики припинення трудового договору з підстави закінчення строку. *Право та інновації*: наук. – практ. журн. Харків : Право, 2018. № 3 (23). С. 116 – 120.

17. Семенова М. В. Совершенствование современной правовоприменительной практики в документах о предоставлении туристических услуг в контексте европейского опыта. *Baltic journal of law*. 2018. № 3(50) С. 11-22.

18. Знаменський Г. Л. Місце господарського права у стратегії забезпечення інноваційної діяльності в Україні. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018>

19. Савчук О. О. Особливості регулювання кредитних спілок як фінансових установ. *Право та інновації*. 2018. № 2 (22) С. 136- 140.

Тези наукових доповідей та повідомлень:

1. Анисимова Г. В. Влияние евроинтеграционных процессов на развитие и систематизацию экологического законодательства. *Влияние межгосударственных интеграционных процессов на развитие аграрного, экологического, природоресурсного и энергетического права*: материалы Международной научно-практической конференции (Минск, 26–27 апреля 2018 г.). / Белорус. гос. ун-т ; редкол.: Т. И. Макарова (отв. ред.) [и др.]. Минск. БГУ, 2018. С. 85–88.

2. Анисимова Г. В. Сучасні підходи до принципів аграрного права. *Пріоритетні напрями розвитку аграрного законодавства і права в сучасних умовах*: матеріали науково-практичної конференції (Харків, 20 квітня 2018 р.). С. 109–115. (у співавторстві з Анисимовим К. Г.).

3. Анісімова Г. В. Безпекове майбутнє України в контексті інтеграційних процесів: еколого-правові аспекти. Третє зібрання фахівців споріднених кафедр щодо обговорення стратегії еволюції аграрних, земельних, екологічних та природоресурсних правовідносин у контексті інтеграційного розвитку України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 7–10 черв. 2018 р.) / відп. ред. д.ю.н., доц. Т. Є. Харитонова, к.ю.н., доц. Х. А. Григор'єва. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 76-81.

4. Анісімова Г. В. Проблема законодавчого забезпечення державної інноваційної й екологічної політики у сфері використання природно-ресурсного потенціалу України в енергетичній галузі. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: матеріали круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.). URL: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/05/Anisimova.pdf>

5. Анісімова Г. В. Еколого-правові проблеми забезпечення інноваційної діяльності в енергетичному секторі економіки. м. Київ, 18–19 травня 2018 р. *Розвиток аграрного, земельного та екологічного права на зламі тисячоліть*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 120 річчю Національного університету біоресурсів і природокористування України (м. Київ, 18–19 травня 2018 р.) / за заг. ред. д.ю.н., проф. В. М. Єрмоленка. К., 2018. С. 303–308. (у співавторстві з Анісімовим К. Г.).

6. Анісімова Г. В. Вплив Європейської правової доктрини оцінку впливу на довкілля на реформування екологічного законодавства України. *Земельне, екологічне, аграрне право: оцінка впливу на довкілля*: матеріали Всеукраїнського круглого столу (м. Київ, 18 червня 2018 р.) У співавторстві з А. П. Гетьманом, О. В. Донець, В. В. Шеховцовим. Київ. Національна академія правових наук. Київський регіональний науковий центр. 2018. С. 21–24. URL: <https://law.knu.ua/ua/component/k2/4198>

7. Анісімова Г. В. Теоретико-правові й прикладні аспекти забезпечення публічних екологічних інтересів. *Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Сєверодонецьк, 25–26 жовтня 2018 р.): матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ. Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля. 2018. С. 29–32.

8. Анісімова Г. В. Екологічний інтерес в контексті природно-правової доктрини. *Сучасний стан та перспективи розвитку земельного, аграрного,*

екологічного та природоресурсного права: теорія та практика: матеріали науково-практичної конференції (м. Харків, 7 грудн. 2018 р.) .

9. Анісімова Г. В. Правове забезпечення розвитку національного екологічного підприємництва в умовах євроінтеграції. *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за результатами круглого столу (м. Харків, 14 грудн. 2018 р.)*. С. 32-38.

10. Анісімова Г. В. Теоретико-правові аспекти забезпечення екологічного підприємництва. *Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжнародна міжгалузева конференція (м. Рига, Латвія, 7 грудн. 2018 р.)*. (5 стор. – 0,2 друк.арк.).

11. Гетьман А. П. Сучасні тенденції розвитку еколого-правової науки в умовах реалізації Угоди про асоціацію України з ЄС. *Сучасний стан та перспективи розвитку земельного, аграрного, екологічного та природоресурсного права: теорія та практика: матер. наук.-практ. конференції (м. Харків, 7 грудня 2018 р.)*: зб. тез наук. доп. / за заг. ред. А. П. Гетьмана; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2018.

12. Білоусов Є. М. Економічна безпека пріоритетних галузей національної економіки (постановка проблеми). *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.)* / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків: Право, 2018. С. 7 – 10.

13. Борисов І. В. Правове положення торгово-промислової палати України. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 45-50.

14. Борисов І. В. Компетенція органів державної влади щодо регулювання діяльності інноваційних структур. *Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25–26 жовтня 2018 р.)*. Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 35–39.

15. Борисов І. В. Комерційна таємниця як інформаційна складова економічної безпеки підприємства. *Розвиток підприємництва в Україні: Безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.)*. Харків. 2018. С. 26-30.

16. Бойчук Р. П. Проблеми правового регулювання інвестиційної діяльності в особливий період. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 39 – 45.

17. Вапнярчук Н. М. Судовий захист як одна із гарантій реалізації права працівників на освіту і працю. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків: Право, 2018. С. 195 – 198.

18. Внукова Н. Компетентнісний підхід у забезпеченні надання якісних освітніх послуг: *Тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції “Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця”*. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2018. С. 332-333 (у співав. з Рейман К.)

19. Внукова Н. М. Забезпечення сприяння доступу до фінансування господарської діяльності в інноваційному суспільстві. *Наукові пошуки у III тисячолітті: соціальний, правовий, економічний та гуманітарний виміри*: збірник тез III Міжнародної науково-практичної конференції (27–28 квітня 2018 р.). Кропивницький : ПВНЗ КІДМУ, 2018. С.94-96.

20. Внукова Н. М. Забезпечення інституційного розвитку сфери підприємництва через спрощення доступу до спеціальних видів кредитування. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків: Право, 2018. С. 11 – 16.

21. Внукова Н. М. Євроінтеграційні напрями розвитку страхового ринку України. *Страховий ринок України на шляху євроінтеграції*: збірник матеріалів ІV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 17-18 квітня 2018 р.). Київ: КНЕУ, 2018. С.13-15.

22. Vnukova N. International Preconditions for Development the Basics of a Concept of Risk-oriented System on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation / N. Vnukova, D. Hontar, Zh. Andriichenko. *Modern Management: Economy and Administration: Monograph*. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2018. Pp. 37–44.

23. Внукова Н. М. Інноваційність теорії О. Лібермана. Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки та практики : Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет конференції (15 листопада 2018). Харків: ФОП Лібуркіна Л.М., 2018 . С.13-15.

24. Внукова Н. М. Застосування ризик-орієнтованого підходу у запобіганні "відмивання" коштів та фінансуванні тероризму : *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності*: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 7 – 11.

25. Внукова Н. М. Концептуальні аспекти формування ризик-орієнтованої системи протидії «відмиванню» коштів та фінансуванню тероризму. *Розвиток фінансових відносин суб'єктів господарювання в умовах динамічного зовнішнього середовища* . Тези Інтернет конференції, 15 листопада 2018 року Житомир. ЖДТУ. С.69-71.

26. Внукова Н. М. Ризик-орієнтований підхід суб'єктів первинного фінансового моніторингу до класифікації клієнтів. *Сучасні проблеми фінансового моніторингу*: Збірник матеріалів УІ Всеукраїнської науково-практичної конференції. Харків: ХНЕУ ім.С.Кузнеця, ТОВ «ТО»Ексклюзив», 2018. – С. 20-24.

27. Дмитрик О. О. Туристична діяльність в Україні і Хорватії: проблеми оподаткування. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 68 – 71.

28. Дмитрик О. О. Дискусійні аспекти порядку обчислення податку на прибуток підприємств: *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності*: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 54 – 57.

29. Шовкопляс Г. М. Господарсько-правове регулювання контролю на ринках фінансових послуг України. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 154 – 158.

30. Іншин М. І. Концептуальні перспективи розвитку правового регулювання ринку праці України у контексті сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 199 – 201.

31. Курашова І. М. Саморегулювання як альтернатива ліцензуванню будівельної сфери. *Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті*. Міжнародна науково-практична конференція з права, 13-14 квітня, Одеса. С. 66-70.

32. Курашова І. М. До питання господарсько-правового механізму саморегулювання будівельної галузі. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 86 – 90.

33. Курашова І. М. Дискусійні питання спадкування частки у статутному капіталі ТОВ (порівняльно-правовий аналіз): *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності*: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 74 – 79. (у співавт. з Носань А. С.)

34. Матвєєва А. В. Проблеми правового забезпечення спеціального режиму господарювання. Господарсько-правове забезпечення інформаційних процесів в фармації. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 90 – 94.

35. Матвєєва А. В. Особливості провадження господарської діяльності у спеціальних (вільних) економічних зонах в умовах децентралізації *Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (м. Сєверодонецьк, 25-26 жовтня 2018 р.). Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 144-147 (у співав. з Єфремовою К. В.).

36. Матвєєва А. В. Проблеми правової регламентації спеціальних режимів господарювання *Юридична осінь 2018 року*: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції молодих учених круглого столу (м. Харків, 14 листопада 2018 р.) /ред.кол. А. П. Гетьман. Харків: Право, 2018. С. 309-313.

37. Матвєєва А. В. Здійснення господарської діяльності в умовах дії спеціальних режимів господарювання: *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності*: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). С. 97 – 100.

38. Пашков В. М. Господарсько-правове забезпечення інформаційних процесів в фармації. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 104 – 108.

39. Пашков В. М. Право на здоров'я: проблеми вакцинації реформ. Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю до Всесвітнього дня здоров'я. Київ. 2018. С. 55 – 57.

40. Токарева К. О. Правове регулювання туристичного збору: сучасний стан і тенденції розвитку. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 131 – 134.

41. Токарева К. О. Державна підтримка суб'єктів господарювання у сфері інноваційної діяльності в умовах реформування системи органів державної влади: *Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (м. Сєверодонецьк, 25-26 жовтня 2018 р.). Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 209 – 211 (у співав. з Черкасовим О. В.).

42. Токарева К. О. Відстрочення та розстрочення податкових платежів як форма державної допомоги суб'єктам господарювання: проблеми правового регулювання: *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності*: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). С. 135 – 138.

43. Савчук О. О. Лісова сертифікація як інструмент екологічного менеджменту. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 186 – 189.

44. Савчук О. О. Legal problems arising from the transfer of forest land for geological exploration by digging boreholes. *Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України*: I Міжнародна міжгалузева конференція (м. Рига, Латвія, 7 грудн. 2018 р., у співав. з А. М. Любчич).

45. Семенишин А. В. Університети як креативний компонент Національної інноваційної системи. *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 08 червня 2018 р.). Харків, 2018. С. 76 – 80. (у співав. з Клімовою Г. П.).

46. Черняєва Д. О. Концептуальні засади розвитку та ефективної взаємодії науки, бізнесу та влади. *Економіко-правові проблеми розвитку та*

сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 35 – 38.

47. Черняєва Д. О. Технічне регулювання як засіб державного регулювання господарської діяльності в умовах реформування. Міжнародна науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні» : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25-26 жовтня 2018 р.) – Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 212-215.

48. Черкасов О. В. До питання правового регулювання корпоративного управління в малих та середніх підприємствах. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 134 – 138.

49. Черкасов О. В. Державна підтримка суб'єктів господарювання у сфері інноваційної діяльності в умовах реформування системи органів державної влади: *Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (м. Сєверодонецьк, 25-26 жовтня 2018 р.). Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 209 – 211 (у співав. з К. О. Токаревою).

50. Ярошенко О. М. Особливості припинення трудового договору за п. 7-1 ст. 36 КЗПП України. *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 201- 205.

51. Семенова М. В. Компетенція саморегулювних організації в галузі туризму в системі державного регулювання господарювання. *Міжнародна науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні»* : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та

інших установ (25-26 жовтня 2018 р.) Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 172 – 176.

52. Семенова М. В. Правове визначення поняття «відвідувач» *Сталий розвиток туризму на засадах партнерства: освіта, наука, практика : матеріали I Міжнар. наук.-практ. конф., 31 жовт.-1 лист. 2018.* Львів : ЛТЕУ, 2018. С. 122-125.

53. Семенова М. В. Ліцензування як засіб господарсько-правового регулювання туристичної діяльності в праві ЄС, Латвії та України – 07 грудня 2018 – Рига.

54. Семенова М. В. Відповідальність туристичних операторів та туристичних агентів у договірних відносинах, пов'язаних зі здійсненням туристичної діяльності: *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу* (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). С. 130 – 133. (у співав. з Андрієнко А. А.)

55. Коритін Д. С. [Щодо особливостей державної підтримки молодіжного підприємництва України.](#) *Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу* (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 82 – 86.

Розроблені законопроекти:

1. Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України» (щодо стимулювання інноваційної діяльності).

2. Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» щодо ліцензування, лібералізації туристичної діяльності та надання туристичних послуг».

3. Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» щодо галузевої підтримки інфраструктури».

Тема «Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України»

Затверджена рішенням Президії НАПрН України № 97/7 від 21 червня 2016 року

Номер державної реєстрації РК УкрІНТЕІ № 0117U002508

Строки виконання – 2017-2019 рр.

Науковий керівник – к.ю.н., А. В. Стріжкова

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання суспільних відносин, що виникають при віртуалізації інфраструктури національної економіки України, з'ясувати співвідношення приватних і публічних інтересів у ній з метою визначення оптимальних правових механізмів забезпечення та захисту.

Наукові результати

1. Виявлено, що бізнес-інкубатори посідають чільне місце серед суб'єктів інноваційної інфраструктури (тобто, в інфраструктурній підсистемі Національної інноваційної системи), надаючи унікальний комплекс супутніх послуг, потрібних для стартапів та інших малих і середніх підприємств, які лише починають свою діяльність, тому важливо врахувати необхідність оновлення їх законодавчого регулювання відповідно до сучасних тенденцій, наприклад, у проекті Інноваційного кодексу України. З метою досягнення термінологічної одноманітності та підкреслення важливої ролі у Національній інноваційній системі бізнес-інкубаторів пропонується усюди використати термін «бізнес-інкубатор», зокрема, у статтях 2.2.3, ч.3 ст. 2.7.1 проекту Інноваційного кодексу України (Стріжкова А.В.).

2. Окремою тенденцією є віртуалізація консалтингової (або інформаційно-консультативної) діяльності бізнес-інкубаторів, тобто надання ними характерних послуг онлайн. При цьому значна частина українських бізнес-інкубаторів переймає усе більше консалтингових послуг і перестає виконувати інші класичні для бізнес-інкубаторів функції, зокрема надавати молодим підприємствам на пільгових умовах спеціально обладнані приміщення у оренду. А таке перебільшення віртуалізації діяльності та фактична відмова від традиційних послуг позбавляє бізнес-інкубатори самотності і перетворює їх на звичайні інформаційно-консультативні центри (Стріжкова А.В.).

3. На сьогодні основними актуальними напрямками і засобами стимулювання розвитку бізнес-інкубаторів можна визначити:

- врахування інкубаторизації інноваційної діяльності у розробці ключових стратегій економічного розвитку України із закріпленням цього завдання за відповідним органом державної влади, відповідальним за промислову та інноваційну політику держави;

- створення особливих умов покращення інвестиційно-інноваційного клімату держави, зокрема, шляхом організації ринків вільного підприємництва, які популярні як у країнах, що стрімко розвиваються на зразок КНР, так і у високорозвинених державах;

- податкові пільги для суб'єктів інноваційної інфраструктури на перші 3 роки діяльності,

- спрощення порядку здачі в оренду комунального та державного майна, у першу чергу – при вищих навчальних закладах, зниження орендної плати;

- часткова фінансова підтримка з публічних фондів та/або забезпечення простішого доступу до українських та міжнародних, у тому числі, публічних грантів та програм підтримки (Стріжкова А.В.).

4. Вивчення діючих в Україні та на території ЄС мереж трансферу технологій дозволили встановити їх ознаки як правового явища та визначити їх організаційно-правові форми: договірні та інституційні. Утворення мережі трансферу технологій як самостійного суб'єкта господарювання найчастіше відбувається як об'єднання підприємств, як комерційного, так і некомерційного характеру (Новіков Є.А.).

5. Однак інституційні форми мереж трансферу технологій є занадто «традиційними» для регулювання нових та складних відносин у сфері трансферу технологій. Головними передумовами виникнення інституту юридичної особи історично була «тріада елементів», які відбивали потреби фізичних осіб у сфері господарського обороту: необхідність об'єднання майна учасників господарської організації, управління цим майном та самостійна майнова відповідальність такої організації, відокремлена від відповідальності її учасників. У силу особливої інформаційної природи мереж трансферу технологій та організації їх діяльності, а саме: об'єднання нематеріальних об'єктів та/або інформації про них, спільних дій учасників та їх мережевої організації співпраці, – необхідність об'єднання майна та управління ним в межах такого колективного утворення фактично нівелюється. На наш погляд, інформація стає тим головним об'єктом разом із об'єктами права інтелектуальної власності (результатами інтелектуальної діяльності), заради одержання та володіння яким відбувається утворення мережі трансферу технологій. Трансформація потреб суб'єктів при утворенні останньої зумовлює модифікацію класичних ознак юридичної особи в діяльності такої мережі. На цій підставі вважаємо, що створення мереж трансферу технологій в організаційно-правовій формі юридичної особи в

перспективі є незатребуваним та неефективним в силу процесів інформатизації та глобалізації відносин на міжнародному рівні (Новіков Є.А.).

6. Актуальною організаційно-правовою формою діяльності мереж трансферу технологій є договір на з укладенням договорів про спільну діяльність з метою реалізації спільного проекту. На сучасному етапі розвитку господарських відносин відбулася модифікація договорів про спільну діяльність (зокрема, договори консорціуму), які вже враховують задачі, функції та особливості діяльності мереж трансферу технологій та основний об'єкт відносин між її учасниками – інформацію (Новіков Є.А.).

7. Сформульовано ознаки мереж трансферу технологій, до яких належать: а) мета – консолідація інформаційних ресурсів у технологічній сфері та координація дій в інноваційній сфері; б) учасниками мережі є два або більше суб'єктів господарювання, пов'язаних з інноваційною діяльністю та/або трансфером технологій; в) обов'язкова наявність власної електронної платформи, на якій розміщуються технологічні профілі (технологічні запити та пропозиції); г) наявність суб'єкта, який здійснює організацію та управління діяльністю мережі (адміністратора, координатора); д) виникнення двох видів правовідносин у зв'язку із функціонуванням мережі: зовнішніх та внутрішніх (організаційних відносин й відносин, пов'язаних з трансфером технологій); е) об'єднання учасниками мережі немайнових об'єктів та/або інформації про них; є) відсутність обов'язкового об'єднання майна та, у зв'язку з цим, нівелювання необхідності управління ним (Новіков Є.А.).

8. Визначено організаційно-правові форми діяльності мереж трансферу технологій: інституційну, що припускає створення мережі як самостійного суб'єкта господарювання – юридичної особи (найчастіше в формі об'єднання підприємств, як комерційного, так і некомерційного характеру) та договірну, підставою якої є договір про спільну діяльність на реалізацію проекту (Новіков Є.А.).

9. Проведено класифікацію правовідносин, які виникають у зв'язку із функціонуванням мережі трансферу технологій: на внутрішні та зовнішні. До внутрішніх правовідносин, які складаються між учасниками мережі трансферу технологій, належать правовідносини: (1) між адміністратором та партнерами; (2) між адміністратором та учасниками: технологічними посередниками та сервісними організаціями; (3) між цими учасниками та клієнтами (розробниками та користувачами технологій). До зовнішніх правовідносин належать зобов'язальні відносини між самими клієнтами мережі трансферу технологій, які виникають на підставі відповідного договору щодо надання/передання майнових прав інтелектуальної власності, виконання науково-дослідних, дослідно-конструкторських, технічних робіт, виконання послуг (сертифікаційних,

інжинірингових, з авторського нагляду та ін.), договорів про спільну діяльність на реалізацію проекту, а також відносини між адміністратором, який діє в інтересах розвитку мережі, та іншими регіональними та міжнародними мережами трансферу технологій (Новіков Є.А.).

10. Автоматизована система оплати проїзду (АСОП) або система («Електронний квиток») – це програмно-технічний комплекс, спрямований на здійснення реєстрації та обліку пасажирів шляхом використання безконтактних електронних карток, жетонів тощо, що дають право проїзду на міському автомобільному та електричному транспорті загального користування. Введення та застосування АСОП у наземному міському пасажирському транспорті має на меті автоматизацію контролю оплати проїзду пасажирів за рахунок застосування інформаційних технологій у процесі виготовлення та використання спеціальних засобів оплати та реєстрації проїзду, документів, що надають право на проїзд, а також технічного оснащення транспортних засобів для їх активізації (Палант О.Ю.)

11. Запровадження АСОП спрямоване на:

- забезпечення повноти збору плати за проїзд;
- підвищення зручності застосування документів, що підтверджують право на проїзд;
- спрощення системи контролю за перевезенням пільгового контингенту громадян та попередження незаконного користування пільговими умовами перевезень іншими суб'єктами;
- збір, облік та зберігання даних;
- забезпечення об'єктивності даних за всіма операціями продажу та моніторингу використання документів, що надають право на проїзд (Палант О.Ю.)

12. Впровадження АСОП дасть можливість транспортним підприємствам вирішити низку своїх проблем, та забезпечить умови для створення єдиного уніфікованого методу сплати за проїзд та можливість введення гнучкої тарифної політики з метою залучення якомога більшої кількості пасажирів. АСОП:

- максимально підвищить прозорість та точність обліку фактично наданих послуг з перевезення всіх категорій пасажирів, у тому числі і пільгових;
- дасть змогу повної, достовірної та деталізованої інформації про виконану транспортну роботу, що, у свою чергу, дасть змогу вирішення завдань планування та аналізу пасажирських перевезень;
- зменшить експлуатаційні витрати на організацію і контроль збору виручки;

– підвищить економічні показники роботи за рахунок використання зібраної в системі інформації для запровадження та підтримки гнучкої системи тарифів, впровадження нових продуктів та способів оплати проїзду;

– створить необхідні умови для взаємодії між транспортними операторами.

13. Розроблено методологічні засади концепції юридичного менеджменту. Останній означає систему управлінських відносин і дій, які базуються на знанні та дотриманні управителями норм права, регламентуються чинним законодавством, а в середині організації – посадовими інструкціями з чітким визначенням та оптимальним розподілом юридичних прав та обов'язків менеджерів. Тобто це юридично внормована управлінська діяльність у будь-якій сфері господарювання. Зростанню ефективності бізнесу сприяють розроблення правових стратегій, використання в діяльності менеджерів таких сучасних інструментів правового впорядкування господарської діяльності, як *due diligence*, *compliance*, *forensic*, *investor relations*, *government relations* та інших. Фахівці з юридичного менеджменту повинні бути професіоналами як у сфері права, так і в сфері бізнесу (Шевченко Л.С.).

14. Розкрито причини формування й сутнісні ознаки мережевих організацій. Охарактеризовано основні моделі ділових мереж та особливості мережевої взаємодії підприємців. Обґрунтовано рівні, організаційні принципи й типи міжнародних мереж юридичних фірм, їх конкурентні переваги та недоліки (Шевченко Л.С.).

15. Виявлено особливості стратегічного консалтингу в економічній сфері, який за своїм змістом є економічним, інноваційним та юридичним (Шевченко Л.С.).

16. Узагальнено наукові підходи закордонних учених до визначення сутності процесу корпоратизації університетів. Виокремлено позитивні і негативні наслідки корпоратизації університетів. Особливу увагу приділено таким ефектам корпоратизації, як посилення ресурсної залежності університетів від джерел приватного фінансування, запровадження в університетах корпоративного управління, трансформація вищої освіти з переважно суспільного в переважно приватне благо та перспективи приватизації (акціонування) університетів (Шевченко Л.С.).

17. Розкрито суперечності моделі економічної діяльності університетів, пов'язані з генеруванням ними власних (позабюджетних) доходів та збільшенням частки приватних джерел фінансування. Закордонні вчені розглядають такі процеси як приватизацію державних університетів. Визначено передумови, види й форми приватизації у сфері вищої освіти (Шевченко Л.С.).

18. спільно з д.е.н., професором кафедри економічної теорії НЮУ Марченко О.С. протягом 2018 р. на кафедрі паразитології та тропічних

захворювань Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України здійснено консультаційний проект з розробки економічно обґрунтованих цін на лабораторні дослідження відповідно до принципів медичної реформи. Розроблено методику ціноутворення, яка враховує особливості методу діагностики та кратність лабораторних досліджень (ітеративний підхід), визначення мінімального та максимального рівня цін (мінімаксний підхід). Запропонована методика розрахунку траєкторії ціни на лабораторні дослідження сприяє досягненню високої якості та результативності діагностики; стимулюванню пацієнтів до повторних аналізів, що необхідно для одержання достовірного результату лабораторного дослідження захворювань (довідка про впровадження від 1 листопада 2018 р.) (Шевченко Л.С.).

19. Зроблено висновок про необхідність регламентації положень пов'язаних зі встановленням вимог щодо здійснення інтернет-торгівлі та оплати товарів, послуг з використанням платіжних систем (Врублевська-Місюна К.М.).

20. Виокремлено найбільш поширені схеми здійснення продажу товарів через інтернет-магазини: 1) офіційні інтернет-магазини, у яких на балансі є товар, що пропонується споживачу. (Ельдорадо, Фокстрот, Comfy та інші). Оплата відбувається шляхом переказу коштів на відкритий рахунок у певному банку. Як правило, такі великі підприємці не пропонують покупцю перерахувати кошти за товар на поточний рахунок фізичної особи. 2) фізичні особи-підприємці, які мають на балансі товар, однак, при продажі товару оплату приймають на карту певного банку, яка оформлена на фізичну особу. 3) фізичні особи підприємці, які не мають на балансі товару, а є по суті посередниками. Оплату приймають, в основному, на карту певного банку, що оформлена на фізичну особу. При цьому, найчастіше особа, на чий рахунок здійснюється переказ коштів не зазначається на сайті інтернет-магазину як продавець чи будь-яка інша контактна особа. Такі продавці здійснюють пошук товару вже безпосередньо після його оплати покупцем. Вказана схема діяльності є найбільш поширеною серед дрібних підприємців (Врублевська-Місюна К.М.).

21. Зазначається, що з метою підвищення безпеки здійснення електронної комерції необхідною є чітка правова регламентація таких питань як: забезпечення підтвердження якості товару; забезпечення підтвердження виконання поставки; закріплення розподілу відповідальності при здійсненні відправлення та повернення товару; обов'язкове введення акредитиву для фізичних осіб, що передбачає підтвердження платежу платіжною системою (Врублевська-Місюна К.М.).

22. Умовою отримання результатів послуг в форматі онлайн, крім обов'язкової реєстрації на відповідному порталі електронних сервісів, є наявність у суб'єкта звернення інструменту, який підтверджує електронну ідентифікацію

фізичної, юридичної особи. В основному таким інструментом є електронний цифровий підпис. На деяких державних електронних сервісах реалізована можливість альтернативних способів автентифікації з використанням Bank ID Приватбанку або Національного банку України, Mobile ID KS, через Email та пароль. Для отримання електронних сервісів Пенсійного фонду України додатково передбачена можливість ідентифікації за допомогою електронного пенсійного посвідчення та токена, однак на цей час ці способи ідентифікації особи не працюють (Кохан В.П.)

23. Державна політика розвитку електронних послуг характеризується неузгодженістю у визначенні основних її засад, в тому числі, щодо кількості електронних адміністративних послуг, що підлягають електронізації до 2020 року, та строків здійснення такої електронізації (Кохан В.П.).

24. Створений в Україні Єдиний державний портал адміністративних послуг є централізованим ресурсом, який інтегрує онлайн-сервіси усіх органів державної влади для надання публічних послуг в єдиному інформаційному просторі. Він є по суті інтегрованим офісом всіх запроваджених електронних послуг в країні і працює за принципом відсилання до веб-порталу відповідного державного органу. Наразі існує дублювання надання електронних сервісів через Єдиний державний портал адміністративних послуг та через окремі веб-портали електронних послуг органів державної влади (Кохан В.П.).

25. Вважаємо, що надання адміністративних послуг в електронній формі за допомогою окремих веб-порталів і одночасне надання електронних адміністративних послуг через Єдиний державний портал адміністративних послуг заважає процесу інтеграції процедур надання адміністративних послуг в електронній формі, створює передумови для розпорошеності інформації про електронні адміністративні послуги, тягне за собою додаткові витрати бюджетних коштів на створення нових веб-ресурсів, що забезпечують їх надання, викликає необхідність у додатковій електронній ідентифікації споживачів послуг. Через Єдиний державний портал адміністративних послуг надаються лише державні електронні послуги: скористатися електронними сервісами місцевого рівня на цьому порталі не можна (Кохан В.П.).

У межах наукової теми опубліковано ряд наукових праць, зокрема:

Монографії, підручники, навчальні посібники, збірники конференцій:

1. Учасники Національної інноваційної системи: інституційно-функціональний аналіз в праві: колект. монографія / за заг. ред. С.В. Глібка, Ю.В. Георгієвського. Харків: Право, 2018. 270 с.

2. Аналіз правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні (регіональний аспект): наукове видання / [С. В. Глібка Ю. Є. Атаманова та ін.]; за ред. С. В. Глібка, Ю. Є. Атаманової, О. В. Черкасова. – Харків: Право, 2018. – 96 с.

3. Tomasz Bekrycht, Sergiy Glibko, Bartosz Wojciechowski Mind the Gaps Economical Aspects in the Legal Thinking: Lodz University Press, 2018. 243 p.

4. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів : зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С. В. Глібка, В. В. Россіхін, В. Б. Родченко]. – Харків : Право, 2018. – 166 с.

Наукові статті:

1. Шевченко Л.С. International law firm networks: strategic partnership in the global competitive environment. *Економічна теорія та право*. 2018. №1 (32). С. 72-85 (in English). DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2018-32-1-72> (0,9 друк. арк.)

2. Водорезова С. Р. Правове регулювання господарських інформаційних відносин в Україні. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2018. № 1 (10). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/6/Vodoriezova10.pdf>.

3. Врублевська-Місюна К.М. Правове регулювання діяльності інтернет-магазину. *Право та інновації*. 2018. № 4(24). С. 42 – 49.

4. Палант О.Ю. Механізм модернізації підприємств міського електричного транспорту. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія Економіка і менеджмент*. 2018. № 30/2018. С. 42-46.

5. Палант О.Ю. Аналіз можливостей впровадження е-квитка в наземному громадському транспорті. *Науковий вісник Ужгородського університету, серія Економіка*. 2018. випуск 1 (51). С. 182-185.

Тези наукових доповідей та повідомлень:

1. Шевченко Л. С. Конкурентний бізнес-консалтинг для менеджерів / *II International Scientific Conference Innovative Economy: Processes, Strategies, Technologies: Conference Proceedings, Part II, January 26, 2018. Kielce, Poland: Baltija Publishing. 136 pages. P. 37-39. (0,25 д.а.)*

2. Шевченко Л. С. Нова модель економічної діяльності закладів вищої освіти в Україні. *Conference Proceedings of the 7 th International Scientific Conference Problems and Prospects of Territories' Socio-Economic Development (April 4 – 7, 2018, Opole, Poland). The Academy of Management and Administration in Opole, 2018. 345 pages. P. 344-345. (0,25 д.а.)*

3. Шевченко Л.С. Ринок юридичних послуг: особливості сегментування. *International Scientific-Practical Conference Innovation Proceedings*, April 12-13th, 2018. Poznan, Poland: WSPiA Publishing. 308 pages. P. 128-131. (0,25 д.а.).

4. Шевченко Л.С. Креативний університет та інтелектуальне підприємництво / *Наукова дискусія в редакції журналу «Економічна теорія та право» з концептуальних засад креативної економіки, обґрунтованих у монографії С.А. Давимуки та Л. І. Федулової «Креативний сектор економіки: досвід та напрями розбудови»*, НЮУ імені Ярослава Мудрого, 15 березня 2018 р. *Економічна теорія та право*. 2018. № 2. С. 149-172. DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2018-33-2-149> (0,25 д.а.).

5. Шевченко Л.С. Попит на вищу освіту в Україні: чи будуть відмирати професії економіста, менеджера та юриста? *International Scientific Conference From the Baltic to the Black Sea: the Formation of Modern Economic Area: Conference Proceedings*, August 24th, 2018. Riga, Latvia: Baltija Publishing. 132 pages. Pp. 87-90. (0,25 д.а.).

6. Шевченко Л.С., Гриценко О.А., Камінська Т.М., Марченко О.С., Вовк І.А., Левковець О.М., Овсієнко О.В. Сучасна економічна та управлінська освіта: інноваційний вектор розвитку / *Наукова дискусія в редакції журналу «Економічна теорія та право»* *Економічна теорія та право*. 2018. № 3. С. 132-151. DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2018-34-3-132> (1,2 д.а.; частка автора – 0,25 д.а.).

7. Врублевська-Місюна К.М. Питання безпеки у сфері електронної комерції: господарсько-правовий аспект. *Актуальні питання та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції: VII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Кропивницький, 30 лист. 2018 р.)*. Кропивницький, 2018. С. 95-98.

8. Врублевська-Місюна К.М. Актуальні питання щодо здійснення купівлі-продажу в мережі Інтернет. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжн. міжгал. конф. (м. Рига, Латвія, 07 груд. 2018 р.). С. 47-49.

9. Врублевська-Місюна К.М., Лиманський В.Ю. Щодо питання безпеки в електронній комерції. *Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 груд. 2018 р.)*. Харків. 2018. С. 11-14.

10. Палант О.Ю. Актуальні питання розробки проекту електронного квитка. *Управління інноваціями в маркетингу: Міжнародна науково-практична конференція, 12-13 квітня 2018, м. Познань, Польща*, С. 65-70.

11. Палант А.Ю. Инновационные подходы к внедрению единого электронного билета в г. Харькове. *Інноваційні підходи і сучасна наука: збірник*

наукових праць «Велес» за матеріалами IV міжнародної конференції «Інноваційні підходи і сучасна наука», Київ, 30 березня 2018 р., 3 частина, С. 10-18.

12. Атаманова Ю.Є., Новіков Є.А. Організаційно-правові форми функціонування мережі трансферу технологій. *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів*: матеріали круглого столу (м. Харків, 8 червня 2018 р.) / редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко. Харків: Право, 2018. С. 12-16.

13. Стріжкова А.В. Пропозиції господарсько-правового забезпечення стимулювання розвитку бізнес-інкубаторів. *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 червня 2018 р.) / редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко. Харків: Право, 2018. С.123 – 128.

14. Стріжкова А.В. Місцева інноваційна інфраструктура в умовах цифровізації. Актуальні правові та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції. (м. Кропивницький, 30 лист. 2018 р.). Кропивницький, 2018. С. 125 – 128.

15. Strizhkova A., Karbovska K. Concept Kharkiv Smart city. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України. 7 грудня 2018 р. м. Рига (Латвія). С. 112 – 117.

16. Кохан В.П. Стан розвитку електронних адміністративних послуг на державному рівні. *Актуальні правові та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції* (м. Кропивницький, 30 листопада 2018 року). С.78 - 82.

17. Шаповалова О. В. Роль держави у запровадженні інноваційних технологій у підприємницьку діяльність / О.В. Шаповалова // *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів*: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.). Харків: Право, 2018. – С.137-140.

Розроблений законопроект:

Проект Закону України «Про хмарні обчислення».

Тема «Правове забезпечення функціонування Національної інноваційної системи в сучасних умовах»

Затверджена рішенням Президії НАПрН України № 97/7 від 21 червня 2017 року.

Номер державної реєстрації РК УкрІНТЕІ № 0117U002507

Строки виконання – 2017-2020 рр.

Науковий керівник – **к.ю.н., доцент С.В. Глібко.**

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання Національної інноваційної системи за законодавством України, ЄС та інших країн світу та вироблення ефективного механізму її функціонування в Україні.

У рамках зазначеної проблематики досліджувалися такі аспекти теми:

аналіз чинного законодавства України у сфері правового регулювання елементів структури національної інноваційної системи. Дослідження особливостей правового регулювання НІС за законодавством ЄС та інших країн світу (порівняльно-правова характеристика);

дослідження проблематики сучасного стану Національної інноваційної системи в Україні;

аналіз основних напрямів розвитку та функціонування НІС

розробка правових засобів та механізмів, концептуальних пропозицій щодо правового регулювання Національної інноваційної системи України.

дослідження основоположних принципів реалізації ефективного механізму функціонування національної інноваційно системи;

визначення правових засад та основних напрямків функціонування НІС на сучасному етапі розвитку держави;

вирішення проблем системного правового забезпечення основних складових інноваційної інфраструктури.

Наукові результати:

1. Існує широка варіація підходів щодо детермінації та складових визначення високотехнологічних галузей і продукції як в Україні, так і у всьому світі. Так, у країнах ОЕСР та за визначенням Євростату даний показник є основним для визначення рівня «передових економік». У переліку незмінних «лідерів» серед галузей, що постійно перебували у групі «високотехнологічні» для виокремлення пріоритетних показників можна зазначити виробництво фармацевтичних продуктів; виробництво космічних кораблів та повітряних літальних апаратів; виробництво комп'ютерів; системи створення і перетворення

(вирощування) матеріальних об'єктів, в тому числі 3D-друк; інфузійні технології, значення яких зростає; перспективні методи обробки поверхонь і роботи з термопластами (ключовими є ростові технології); матеріали, ефективні при створенні перспективних виконавчих пристроїв для ростових технологій: композиційні й ті, що проявляють свої властивості в малорозмірних структурах. Отже, ми зазначаємо необхідність визначення даного поняття для України на сучасному етапі розвитку із урахуванням перспектив. Досліджено, що у нормативно-правових, програмних актах, термін «продукція високотехнологічних галузей» не містить спеціального переліку критеріїв, а тільки перелік таких галузей, які відносяться до високотехнологічних. А отже, визначення спорідненої категорії дозволяє запропонувати застосування для законодавчого регулювання експорту, крім поняття високотехнологічної продукції, більш широке поняття «продукція передових виробничих технологій», до якої можна віднести продукцію базових галузей економіки та тих, що формують значну частину ВВП (Глібко С.В.).

2. При визначенні інституційного складу інноваційного процесу необхідно чітко окреслити та узгодити господарську компетенцію кожного учасника та суб'єкта інноваційного процесу. Такими є учасники, передбачені в ст. 1, ст. 5, ст. 7-10 Закону України «Про інноваційну діяльність». Суб'єктами, які забезпечують інноваційний процес, необхідно вважати і інші інноваційні структури (в розумінні Положення про порядок створення і функціонування технопарків та інноваційних структур інших типів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 22 травня 1996 р. № 549), в тому числі суб'єкти, які відносяться до інноваційної інфраструктури, відповідно ст. 1 Закону України «Про інноваційну діяльність». Саме окреслені компетенції кожного учасника інноваційного процесу на нормативному рівні дозволить врегулювати проблемні зв'язки в інноваційному процесі (Глібко С.В.).

3. Українська НІС все ж таки демонструє поступове ускладнення: починаючи від науки та виробників інноваційної продукції в Україні створено численні «сполучні ланки» між ними у вигляді інноваційної інфраструктури – сукупність взаємопов'язаних структур обслуговування, що становлять та/або забезпечують основу для розв'язання проблеми. До них слід віднести паркові організаційні структури (наукові, технологічні, індустріальні), інкубатори інноваційного бізнесу, інноваційні центри, венчурні фонди тощо. Вони створювалися з метою сприяння проведенню наукових досліджень, пілотних проектів, випробуванню та серійному освоєнню випуску нових товарів на ринок, допомозі у пошуку замовників та інвесторів, виходу на нові ринки (Атаманова Ю.Є.).

4. В Україні до суб'єктів інноваційної інфраструктури, які демонстрували значимі результати у сфері науки та випуску нової продукції, належать технопарки, запровадження яких почалося у 1996 році із виданням розпорядження Президента України «Питання створення технопарків та інноваційних структур інших типів», на доповнення та конкретизацію якого було затверджено Постановою КМУ № 549 від 22.05.1996 р. «Положення про порядок створення і функціонування технопарків та інноваційних структур інших типів» (Атаманова Ю.Є.).

5. Зазначено, що діяльність технопарків базується на низці основних принципів, таких, як координація діяльності та співробітництво науки, вищої школи, державного сектора виробництва, приватних компаній, місцевих та регіональних органів управління; підтримка малого наукомісткого бізнесу; концентрація та використання ризикового капіталу (Атаманова Ю.Є.).

6. Виділені законодавчі підходи України, які визначають технопарк як: а) інноваційне підприємство (ст.1 ЗУ «Про інноваційну діяльність»); б) суб'єкта інноваційної інфраструктури (ст. 1 ЗУ «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків»); в) спеціальну (вільну) економічну зону (ст. 3 ЗУ «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон») (Атаманова Ю.Є.).

7. Визначено, що спеціальний режим надається не інноваційній діяльності технопарку та виконавцям його проекту в цілому, а лише діяльності з реалізації відповідного інноваційного проекту, який пройшов експертизу та на який отримано свідоцтво про його державну реєстрацію. Фактично мову слід вести не про спеціальний режим інноваційної діяльності технопарку, а про спеціальний режим виконання певного інноваційного проекту останнього (Атаманова Ю.Є.).

8. Аналіз цілей та завдань, а також предмету діяльності технопарку дає підставу стверджувати, що зазначений суб'єкт здійснює господарську діяльність, а отже відповідає всім її ознакам. Виключення становлять технопарки, створені групою юридичних осіб на основі договору про спільну діяльність без створення юридичної особи, які, за відсутності організаційної основи, не можуть визнаватися єдиним суб'єктом господарювання (Атаманова Ю.Є.).

9. Досліджені питання щодо венчурних фондів як суб'єктів інвестиційного забезпечення інноваційного процесу та зазначено наступне (Жорнокуй Ю.М.):

- Повністю підтримуючи позицію фахівців, які займаються питаннями удосконалення законодавства про інноваційну діяльність в Україні у контексті внесення змін до Закону України «Про інноваційну діяльність» у частині визначення понять, ознак, функцій та місця таких суб'єктів як бізнес-інкубатори,

інноваційні центри, технопарки, індустріальні парки, технополіси в національній інноваційній системі, варто додати й чітку регламентацію на рівні цього Закону й організаційно-правових форм таких суб'єктів. Якщо ж законодавець не визначиться із цим питанням, воно викличе ще більший резонанс у суспільстві щодо можливості визнання неправосуб'єктних осіб суб'єктами інноваційної діяльності (про що нами вказувалося на прикладі ІТ кластера у м. Харкові).

- Обстоюючи позицію двоякої юридичної природи венчурного підприємства зазначимо, що останнє може виступати і як юридична особа, яка здійснює венчурне підприємництво, і як об'єкт цивільно-правових відносин.

- Враховуючи специфіку здійснення венчурного підприємництва варто зазначити, що юридичні особи, які займаються такою діяльністю можуть бути створені виключно у формі підприємницьких товариств. Безпосередньо, організаційно-правовими формами суб'єктів, які здійснюють відповідну діяльність мають визнаватися АТ або ТОВ.

- До можливих позитивних зрушень, які потрібно робити у цій сфері, відносяться: прийняття Закону України «Про венчурне інвестування інноваційної діяльності», внесення відповідних змін до суміжних законодавчих та нормативно-правових актів, державних програм і проектів, розробка системи мотиваційних чинників для венчурних інвесторів, створення умов для забезпечення ліквідності наукоємних фірм, тобто можливість продажу їх акцій на фондовій біржі, використання державою спеціальних важелів регулювання інноваційної діяльності.

10. В рамках розділу «Органи управління як учасники Національної інноваційної системи» до колективної монографії «Учасники Національної інноваційної системи: інституційно-функціональний аналіз в праві» обґрунтовано створення спеціалізованого центрального органу державної виконавчої влади, що забезпечуватиме формування державної політики у сфері інновацій - Міністерства інноваційного розвитку, головним завданням якого має стати формування державних науково-технологічних та інноваційних програм, які виконуються в інтересах усіх міністерств і відомств (Георгієвський Ю.В.).

11. Запропоновано модель організаційної структури цього міністерства, розроблено пропозиції щодо посилення повноважень обласних рад на регіональному рівні, сформовані рекомендації щодо створення профільних структурних підрозділів з питань інноваційного розвитку при виконавчих органах місцевого самоврядування на рівні обласних центрів (Георгієвський Ю.В.).

12. Виявлено, що реальний шлях входження в глобальне інноваційний простір - це розвиток власної національної інноваційної системи за допомогою адаптації успішного зарубіжного досвіду до національних особливостей і

інтегрування її у світове господарство шляхом проведення ефективної державної інноваційної політики (Клімова Г.П.).

13. Національна інноваційна система ґрунтується на наявності висококваліфікованого, освіченого особистісного капіталу людини. Дослідницький університет є саме тим інструментом, який формує такий капітал. Він як креативний суб'єкт національної інноваційної системи є центром появи передових ідей, концепцій та генерування інтелектуальної еліти суспільства (Клімова Г.П.).

14. Сприятливе середовище, яке створене в дослідницькому університеті зі стимулювання молодих вчених, викладачів і фахівців, забезпечення наступності поколінь в науці та освіті, підвищенню кваліфікації і професійної перепідготовки кадрів, освоєння кращого міжнародного досвіду на основі залучення вчених зі світовим ім'ям, академічної мобільності студентів і викладачів та ін., сприяє розвитку ефективної національної інноваційної системи (Клімова Г.П.).

15. Договірні відносини учасників НІС (Іванова К.Ю.):

- Суб'єктно-орієнтований погляд на визначення НІС надає можливість розглядати її як упорядковану сукупність взаємопов'язаних між собою суб'єктів наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності, інноваційної інфраструктури, а також органів державної влади та місцевого самоврядування, які здійснюють розвиток, забезпечення і підтримку інноваційної діяльності. Таким чином, НІС поєднує два сектори – публічний (представлений публічно-владними утвореннями - органами державної влади та місцевого самоврядування) і приватний, система взаємозв'язків між якими має забезпечувати ефективне функціонування всієї системи.

- З аналізу зазначених у Концепції розвитку національної інноваційної системи підсистем НІС державний елемент проявляється майже в кожній з підсистем тріади «держава-наука-виробництво» шляхом залучення державних установ, науково-дослідних інститутів, суб'єктів державного сектору економіки.

16. Загальні засади регулювання трансферу технологій визначаються спеціальним Законом України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», аналіз положень якого дозволяє констатувати, що, по-перше, ним запроваджуються різні механізми (моделі) договірного регулювання: *спеціальний порядок*, що передбачений статтями 14-17 Закону, і розрахований лише на ті випадки, коли для створення чи придбання технологій та/або їх складових були залучені (чи залучаються) бюджетні кошти (за винятком технологій (та/або їх складових) військового призначення та подвійного використання (ч.7 ст.14, ст.15 Закону), та *загальний порядок*, розрахований на усі інші відносини. Спеціальний порядок передбачає окрім укладення

безпосередньо договору про трансфер технологій, ще й додаткові заходи, а саме, державну експертизу та погодження трансферу технологій. Порядок проведення державної експертизи та погодження трансферу технологій встановлюється Кабінетом Міністрів України (далі - КМУ). По-друге, трансфер технологій за спеціальним порядком стосується міжнародної передачі технологій, що обґрунтовується аналізом окремих положень Закону (зокрема, ч.7 ст.14; абз.2 ч.2 ст.14; п.5 ч.5 ст.14) (Іванова К.Ю.).

17. Вважаємо, що поняттям «договір щодо технології та/або їх складових, які закупаються за бюджетні кошти» законодавець охоплює не лише договір про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності, а й ліцензійний договір, оскільки в п.2 ч.3 ст.14 Закону йдеться як про ціну технології (істотна умова при трансфері технологій за договором про передання виключних прав), так і про розмір плати за їх використання (істотна умова при передачі за ліцензійним договором) (Іванова К.Ю.).

18. Трансфер технологій пов'язаний із питанням забезпечення технологічної безпеки України. Саме тому при експорті конкурентоздатних новітніх вітчизняних технологій та їх складових, особливо створених за бюджетні кошти, має вирішуватися питання щодо пріоритетного використання їх саме в межах України. Як одна з правових засад технологічної безпеки має розглядатися і ст.16 Закону, положеннями якої передбачається реєстрація технологій, створених або придбаних підприємствами державної форми власності з метою визначення можливості їх використання в Україні (Іванова К.Ю.).

19. Оскільки Україна – це країна з домінуючим імпортом технологій (застосовує імпортоорієнтовну технологічну стратегію), загрозу національній технологічній безпеці несе закупівля закордонних технологій за умови наявності аналогічних вітчизняних технологій. Тому під час імпорту технологій, придбання яких передбачається за бюджетні кошти, вимагається проведення державної експертизи, в ході якої вирішується, зокрема, і це питання (п.4-5 ч.5 ст.14) (Іванова К.Ю.).

20. Трансфер технологій припускає передачу будь-яких технологій, в тому числі технологій старих технологічних укладів, морально застарілих та таких, які негативно впливають на навколишнє середовище, несуть загрозу здоров'ю населення, не надають стратегічних переваг, неконкурентоспроможні, малоефективні тощо. Тому в умовах технологічної залежності України побудова механізму забезпечення національної технологічної безпеки в частині контролю за трансфером технологій має відбуватися із врахуванням всіх обставин (Іванова К.Ю.).

21. Без регламентації КМУ порядку проведення державної експертизи та погодження трансферу технологій вирішити питання забезпечення технологічної безпеки неможливо. Тому вважаємо недоцільним скасування законодавчих положень щодо державної експертизи та погодження трансферу технологій з огляду на місце України в міжнародному технологічному обміні і її ролі імпортера технологій або *заміну положень* про погодження положеннями про реєстрацію договорів трансферу у МОН, що на думку окремих вчених дозволить перевіряти договори на дотримання, зокрема, обмежувальних умов (тобто тих, включення яких до договору не дозволяється), оскільки такий підхід не вирішує усіх питань щодо трансферу технологій, адже в Законі (п.1 ст.21) обмежувальні умови стосуються лише одного аспекту трансферу технологій – імпорту, і то лише частково (вони розраховані на технології та/або їх складові, які можуть завдати шкоди навколишньому природному середовищу або здоров'ю людей).

16. Удосконалення форм і механізму реалізації права працівників на участь в управлінні організаціями (розділ “Форми і механізм реалізації працівниками права на участь в управлінні закладами вищої освіти” у колективній монографії, наукова новизна отриманих результатів полягає у розробці пропозицій до чинного трудового законодавства (Юшко А.М.).

17. Постійно зростає зацікавленість українських суб'єктів інноваційної інфраструктури у поширенні своєї діяльності за межі України. Де останні розглядаються з точки зору іноземного права. Враховуючи нестабільність нормативно-правової бази України та недостатність регламентації досліджуваного питання, нагальною є потреба вироблення основних теоретичних положень, визначення практичних проблем та розроблення рекомендацій по вдосконаленню національного законодавства в сфері правового регулювання компетенції суб'єктів інноваційної інфраструктури з урахуванням положень європейського законодавства (Любчич А.М.).

18. Проведено порівняльну характеристику щодо розвитку технопарків Індонезії, яка фактично має багато корисних речей, які можуть бути базисом для нових перспектив розвитку технопарків в Україні, що є корисним у підвищенні економічного зростання нашої держави. Так, для процвітання та підняття економіки покладатися потрібно не лише на природні ресурси, як минуле десятиліття, але і на новітні людські знання як основу нашої економіки (Любчич А.М.).

19. Відзначено, що інновації мають стати засобом, який дасть можливість підвищити конкурентоспроможність вітчизняної продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках. Інноваційний процес має передбачати рух від ідеї до налагодження серійного виробництва. Розбудова технопарків повинна здійснюватися з урахуванням інноваційного принципу, який безпосередньо

впливає на зміну національної культури. Але для цього, в першу чергу, необхідно створити налагоджений механізм співпраці між державними сектором та приватним (державно-приватне партнерство). Таке партнерство забезпечить єдність науково-технічних ресурсів державного та приватного секторів на договірній основі (Любчич А.М.).

20. Для кращого функціонування інфраструктури інноваційної діяльності доцільним би було відновлення діяльності технологічних парків в Україні для виконання наукомістких інноваційних проектів у пріоритетних напрямках науково-технологічного розвитку. Слід внести зміни до: Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» та Податкового кодексу України щодо забезпечення податкових, фінансових важелів підтримки діяльності технопарків, які були встановлені Законом України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків». А також, до Закону України «Про інноваційну діяльність» та Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про порядок створення і функціонування технопарків та інноваційних структур інших типів» щодо врегулювання діяльності технопарків як територій зі спеціальним режимом діяльності, у тому числі визначити поняття «технопарк», його організаційно-правові форми, особливості утворення та ліквідації, діяльності, вимоги щодо діяльності організацій, які розміщені на території технопарку, пільговий фінансово-кредитний і податковий режим діяльності таких організацій (Любчич А.М.).

21. Досліджені суб'єкти, що виконують представницькі функції у сфері охорони прав інтелектуальної власності в інноваційному процесі (Яркіна Н.Є.).

22. Зазначено, що судова практика стягнення зазначених відрахувань свідчить про те, що заперечення відповідачів про відсутність договірних стосунків з організацією колективного управління судом до уваги не беруться, оскільки обов'язок здійснювати відповідні відрахування встановлений чинним законодавством (Яркіна Н.Є.).

23. Досліджені особливості участі організацій колективного управління у судовому провадженні а саме в тому, що вони є процесуальними представниками, а не позивачами, оскільки вони звертаються за захистом не своїх прав, а прав суб'єктів авторського і (або) суміжних прав, чий права вони представляють. Для підтвердження свого права брати участь у справах захисту авторських або суміжних прав організація має надати свідоцтво про облік організації колективного управління в Державній службі інтелектуальної власності, Статут та договір із суб'єктами, чий права вона захищає, про управління майновими правами на колективній основі. У необхідних випадках

також надається договір з аналогічними іноземними організаціями, що управляють такими ж правами (Яркіна Н.Є.).

24. Досліджено (Яркіна Н.Є.), що організації колективного управління мають спеціальну правоздатність, визначену законом України «Про авторське право і суміжні права», яка зводиться до управління майновими та суміжними правами на колективні основи. Сфера управління цими правами має достатньо широкий спектр фактичних та юридичних послуг. Отже предметом діяльності таких організацій є:

- розробка і укладання ліцензійних договорів з користувачами об'єктів авторського та суміжних прав;

- збирання винагороди в порядку і на умовах, визначених укладеними в інтересах правоволодільців договорів для наступної передачі її суб'єктам авторського або суміжних прав;

- контроль за дотриманням ліцензійних договорів та розгляд претензій від правоволодільців до користувачів;

- збирання необхідної для виконання договорів інформації про користувачів, обсяг використання ними творів чи об'єктів суміжних прав;

- збір, систематизація та надання заінтересованим особам інформації: а) про правоволодільців, чий права вони представляють, б) об'єкти та в) права щодо них, передані в управління;

- укладання договорів про взаємне представництво інтересів з аналогічними іноземними організаціями та управління авторськими правами іноземних громадян на території України;

- передоручення іноземним організаціям повноважень на управління майновими правами українських правоволодільців на території інших держав;

- захист порушених прав у суді.

25. Проблеми інноваційного розвитку економіки вимагають концептуального правового аналізу та ретельного дослідження. Особлива увага повинна приділятися розвитку інноваційної інфраструктури, зокрема її функціонуванню на регіональному рівні (Подрез-Ряполова І.В.).

26. Важливим актуальним питанням є визначення перспектив розвитку та створення передумов для підвищення ефективності регіонального розвитку інфраструктури, забезпечення її ефективної розбудови з врахуванням особливостей соціально-економічного рівню розвитку кожного регіону (Яркіна Н.Є.).

27. Динамічний інноваційний розвиток регіону повинен передбачати наявність ефективної інноваційної інфраструктури, яка може забезпечити всебічну підтримку та сприяння у здійсненні інноваційної діяльності (Яркіна Н.Є.).

28. Для забезпечення сталої динаміки інноваційного потенціалу регіонів України важливою правовою проблемою також є недостатня нормативно-правова урегульованість питань розвитку інноваційної інфраструктури регіону та недосконале інституційно-правове забезпечення регіонального розвитку. Тобто, створення і функціонування розвиненої інноваційної інфраструктури на регіональному рівні вимагає вдосконалення інституційно-правового забезпечення регіонального розвитку, що передбачає існування ефективного механізму правого регулювання та прийняття відповідних нормативних рішень в тому числі і на регіональному рівні. Гарантом сталого розвитку регіонів країни та стимулювання розвитку їх інноваційного потенціалу має бути розробка нової методології щодо забезпечення належного формування цього потенціалу з урахуванням соціально-економічних та інноваційних потреб регіонів на сучасному етапі, створення типової для всіх регіонів та адміністративно-територіальних одиниць системи суб'єктів інноваційної інфраструктури (Яркіна Н.Є.).

29. Основними напрямками з удосконалення регіональної інноваційної політики, якими повинні бути:

- Інформаційний напрямок, який передбачає інформаційне забезпечення інноваційних процесів та високого рівню поінформованості учасників сфери інноваційної діяльності, наявність постійно доступної повної статистичної інформації щодо стану розвитку інноваційної інфраструктури у регіонах держави.

- Напрямок стимулювання розвитку інноваційної інфраструктури. Забезпечення активної участі у стимулюванні розвитку та функціонування регіональних органів влади та місцевого самоврядування, розробка відповідних заходів щодо створення та ефективного розвитку об'єктів інноваційної інфраструктури, збільшення обсягу фінансування елементів інноваційної інфраструктури регіону. Діяльність регіональних та місцевих органів влади щодо розвитку інноваційної інфраструктури повинна здійснюватися у напрямі побудови інституційних засад становлення інноваційного потенціалу в регіоні.

- Організаційно-правовий напрямок. Забезпечення необхідного рівню організаційно-правового забезпечення регіонального розвитку, удосконалення нормативно-правової бази з регулювання питань розвитку інноваційної інфраструктури регіону, що передбачає створення ефективного механізму правого регулювання та прийняття відповідних нормативних рішень в тому числі і на регіональному рівні.

29. Для України зараз в пріоритеті побудова ефективного механізму для розвитку інновацій та передових технологій, які швидкими темпами радикально змінюють цілі сектори економіки. Країна має великий потенціал для створення

та функціонування національної інноваційної системи з розвиненим підприємництвом та високою продуктивністю виробництва, але на сучасному етапі розвитку існують недоліки системи, які гальмують розвиток таких процесів (Карбовська К.А.).

30. Проаналізовано питання визначення організаційно-правової форми стартапів, адже воно є основним у розробленні механізму правового забезпечення його діяльності. Дослідивши систему організаційно-правових форм, у яких в Україні можуть створюватись стартапи, вважаємо доцільно виділити характеристики, що детермінують обрання тієї чи іншої організаційно-правової форми для суб'єкта НІС, що здійснюватиме забезпечення інноваційної діяльності. Отже, вони можуть функціонувати у наступних формах: фізична-особа підприємець (ФОП); приватне підприємство (ПП); товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ). Найбільш інвестиційно-привабливою формою діяльності для організації стартапа в Україні є товариство з обмеженою відповідальністю. Відповідно до Господарського кодексу України, товариством з обмеженою відповідальністю –це господарське товариство, що має статутний капітал, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, і несе відповідальність за своїми зобов'язаннями тільки своїм майном

Якщо стартап виступає як проект, який виконуватиметься індивідуально, досить зручною формою для нього є створення ПП. Дана форма більш проста в частині оподаткування та управління (можливо самостійно визначати роботу ПП, передбачивши усі істотні положення в статуті), але в частині залучення інвесторів до фінансової частини проекту, можуть виникнути труднощі

Розглядаючи стартап як інноваційне підприємство виділили потенційні форми його діяльності: інноваційне підприємство, як суб'єкт інноваційної інфраструктури; мале інноваційне підприємство з інноваційним проектом, утворене уповноваженим органом; підрозділ компанії (організації), яка започаткувала інноваційний проект; виробничі підприємства, які впроваджують результати науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт та винаходів; юридична особа або проект, фінансування яких відбувається на основі оцінки інноваційного проекту (венчурне інвестування) (Карбовська К.А.).

31. Досліджені різні способи залучення інвестицій до фінансування стартапів, теоретично можливими з них виділяються наступні: франчайзинг, гранти (конкурси, тендери), венчурні фонди, бізнес-ангели, бізнес-акселератори, краудфандинг, Smart money (розумні гроши), субсидії держави. В ході дослідження доведено, що розвиток інноваційних підприємств стимулює розвиток науково-технічного прогресу та сприяє прискоренню впровадження новітніх досягнень науки та техніки у виробництво, тому необхідно сприяти

залученню в Україну капіталу приватних та інституційних інвесторів, та розвивати дану сферу діяльності (Карбовська К.А.).

32. Проаналізовано законодавче забезпечення діяльності стартапів в Україні в частині охорони прав інтелектуальної власності авторів та розробників інноваційного продукту. Разом з тим, зазначено, що українська нормативно-правова база у сфері інтелектуальної власності потребує подальшого вдосконалення та адаптації до європейського законодавства, а низька ефективність судової системи призводить до небажання підприємців реєструвати права інтелектуальної власності на українські розробки в Україні та стимулює піратство в сфері ПЗ та Інтернеті, підробки, порушення законодавства в сфері промислових зразків (Карбовська К.А.).

4. Виявлено, що такому суб'єкту характерні власні ознаки та характеристики, які й виділяють його від інших суб'єктів НІС. Даний стан справ переважно пов'язаний з недосконалістю законодавчої бази України в сфері інноваційного розвитку, яке б передбачило чітке визначення поняття «стартапів» та їх місце в національній економіці держави. Зазначимо також, що у дослідженні процесів, нормативно-правового регулювання та підтримки розвитку МСП повинно розглядатися нерозривно з підтримкою стартапів, за виключенням тих випадків, які у законодавстві передбачають спеціальні норми для діяльності підприємців та організації ними згаданих суб'єктів (Карбовська К.А.).

31. Чинне законодавство України, передбачає, що технологія може бути створена в результаті такого виду наукової діяльності як прикладні наукові дослідження. Правовим регулюванням наукової та науковотехнічної діяльності передбачена можливість присвоєння правового статусу технології для результату науково-технічних розробок. При цьому об'єкти які будуть створені в результаті здійснення цього виду науково-технічної діяльності, уже можуть бути наділені не тільки ознаками інформаційного втілення технології. Цей вид діяльності дозволяє робити висновок про можливість існування технології із ознаками її матеріального втілення (як систем матеріальних об'єктів, приладів, обладнання, устаткування, поєднаних єдиним функціональним призначенням). Усі перелічені види наукової (науковотехнічної роботи) є тими видами діяльності які можуть здійснюватися для розробки та вдосконалення окремих складових технології і в черговий раз свідчать про те, що технологія це закономірний результат здійснення наукової роботи та наукової діяльності (Давидюк О.М.)

32. Держава вчиняє активні дії в напрямку інноваційного розвитку, зокрема, проводить ряд реформ і створює необхідну нормативно-правову базу, серед іншого, займається розробкою Стратегії інноваційного розвитку. При

цьому, необхідно зазначити, що було б доцільним використовувати нові підходи до визначення мети та завдань кожного з нових НПА, а не повертатись до старого законодавства. Це пов'язано з тим, що досягти максимальної ефективності можна тільки тоді, коли законодавець йде в ногу з часом та акцентує увагу на сучасному стані речей. Отже, підготовка студентів в Україні й справді здатна реалізувати інноваційну політику держави, адже висококваліфіковані спеціалісти – це запорука успіху країни в цілому. Виявляє чіткий зв'язок між пріоритетними напрямками підготовки студентів та інноваційним розвитком підприємництва. Методика, яка визначає роль університетів як вирішальну при створенні знань і втіленні їх в інноваційні продукти та послуги. Успішна мобілізація ресурсів університетів і дійсно може здійснити потужний вплив на позитивний розвиток та досягнення цілей держави (Іванов С.М.).

В межах наукової теми опубліковано ряд наукових праць, зокрема:

Монографії, підручники, навчальні посібники, збірники конференцій:

1. Учасники Національної інноваційної системи: інституційно-функціональний аналіз в праві: колект. монографія / за заг. ред. С.В. Глібка, Ю.В. Георгієвського. Харків: Право, 2018. 270 с.
2. Аналіз правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні (регіональний аспект): наукове видання / [С. В. Глібка Ю. Є. Атаманова та ін.]; за ред. С. В. Глібка, Ю. Є. Атаманової, О. В. Черкасова. – Харків: Право, 2018. – 96 с.
3. Tomasz Bekrycht, Sergiy Glibko, Bartosz Wojciechowski Mind the Gaps Economical Aspects in the Legal Thinking: Lodz University Press, 2018. 243 p.
4. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів : зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С. В. Глібка, В. В. Россіхін, В. Б. Родченко]. – Харків : Право, 2018. – 166 с.

Наукові статті:

1. Глібка С. В., Матюшенко І. Ю., Пасмор М. С. Практичні аспекти визначення високотехнологічних галузей і продукції в Україні. *Соціальна економіка*. Випуск 55, 2018. С. 37 – 49.
2. Любчич А. М. Інноваційна політика: індонезійський досвід і рекомендації для України. *Право та інновації*. Харків, 2018. № 3(23). С. 132-136.
3. Любчич А. М. Оцінка технологічних парків: правовий аспект та їх роль в національній інноваційній системі. *Право та інновації*. Харків, 2018. № 4 (24). С. 28-35.

4. Жорнокуй Ю. М. Організаційно-правові форми юридичних осіб – суб'єктів венчурного інвестування: якими вони мають бути? *Право та інновації*. 2018. № 1. С. 13–18.

5. Подрез-Ряполова І.В. Проблемні питання правової регламентації функціонування регіональної інноваційної інфраструктури. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Podrez-Ryapolova11.pdf>.

6. Іванова К.Ю. Проблемні питання договірної регулювання трансферу технологій. *Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право»*. 2018. №5.

7. Клімова Г.П. Формування національної інноваційної системи - стратегічний пріоритет розвитку українського суспільства. *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» Серія: Політологія*, 2018. №4 (0,5 др.арк.).

8. Карбовська К.А. Окремі питання правового забезпечення функціонування стартапів. *Право та інновації*. Харків, 2018. № 4 (24). С. 7-22.

9. Давидюк О.М. Проблеми правового забезпечення відносин пов'язаних із обігом технологій в Україні та господарсько-правові засоби їх вирішення. *Право та інновації: наук.-практ. журн.* / редкол.: С. В. Глібко та ін. Харків : Право, 2018. № 2 (22). 148 с.

10. Давидюк О.М. Особливості господарсько-правового статусу технології створеної в результаті наукових і науково-дослідних робіт. *Право та інноваційне суспільство: електр. нак. вид.* / редкол.: С.В. Глібко та ін. Харків: Право. 2018 № 1 (10). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/06/Davydiuk_10.pdf.

11. Георгієвський Ю.В. Діяльність суб'єктів господарювання у зоні проведення операції об'єднаних сил: особливості правового регулювання. *Право та інноваційне суспільство: електр. нак. вид.* / редкол.: С.В. Глібко та ін. Харків: Право. 2018 № 1 (10). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/06/Georgiievskiy_10.pdf.

12. Юшко А.М. Правове регулювання професійних стандартів в Україні. *Право та інноваційне суспільство: електрон. наук. вид.* 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Yushko11.pdf>

13. Глібко С.В., Проданова М.А. Щодо визначення інфраструктури окремих галузей сфери матеріального виробництва: правовий аспект. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Hlibko_Prodanova11.pdf

14. Іванов С.М., Фотул В.В. Правові чинники визначення напрямків підготовки студентів для розвитку підприємництва в Україні. *Право та*

інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Ivanov_Fotul11.pdf

Тези наукових доповідей та повідомлень:

1. Глібко С. В. Правове регулювання випуску та реалізації високотехнологічної продукції в Україні. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. – Харків: Право, 2018. 280 с. С. 57 – 64.

2. Глібко С. В. Питання функціонального забезпечення інноваційного процесу: господарсько-правовий аспект. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 червня 2018 р.): редкол. С. В. Глібко, В. В. Россіхін, В. Б. Родченко. Харків, 2018. 166 с. С. 42 – 45.

3. Атаманова Ю.Є., Новіков Є.А. Організаційно-правові форми функціонування мережі трансферу технологій. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: зб. матеріали круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко]. Харків : Право, 2018. С. 12-15.

4. Любчич А. М. Про значення технопарків у розвитку економіки країни: порівняльна характеристика. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: матеріали круглого столу (м. Харків, 25 трав. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 21-24. URL: <http://ndipzir.org.ua/conference/2018/06/Liubchych.pdf>

5. Любчич А. М. Щодо правового механізму державної підтримки технопарків: порівняльна характеристика. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: матеріали круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 80-83. URL: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/05/Liubchych.pdf>

6. Жорнокуй Ю. М. Венчурні фонди як суб'єкти Національної інноваційної системи України: огляд існуючих проблем. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: матеріали I Міжнародної міжгалузевої конференції (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 15-18.

7. Карбовська К.А. Правове регулювання стартапів як суб'єктних елементів Національної інноваційної системи України. Матеріали Круглого столу «Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів» (8 червня 2018 р., м. Харків) Харків: Право, 2018. С. 68-72;

8. Alla Strizhkova, Karolina Karbovska. Concept Kharkiv Smart City. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: матеріали I Міжнародної міжгалузевої конференції (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 20-23.

9. Карбовська К.А. Законодавче регулювання стартапів в контексті Стратегії інноваційного розвитку України. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (14 грудня 2018 р., м Харків). Харків: Право, 2018. С. 64-67.

10. Юшко А.М. Вчена рада закладу вищої освіти як орган представницької демократії. Права людини і демократія: зб. наук. ст. за матеріалами наук.-практ. конф., м. Харків, 15 травня 2018 р. Редкол.: А.П. Гетьман, І.В. Яковюк та ін. Харків, 2018. С. 46-50.

11. Подрез-Ряполова І.В. Технологічні платформи як важливий інструмент інноваційного розвитку в країнах Східного партнерства. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: матеріали круглого столу (м. Харків, 08 червня 2018р.). Харків: Право, 2018. С. 110-114.

12. Подрез-Ряполова І.В. Підсистема інноваційної інфраструктури як складова національної інноваційної системи. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: матеріали I Міжнародної міжгалузевої конференції (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 30-33.

13. Іванова К.Ю. До питання про механізм функціонування окремих елементів Національної інноваційної системи [Текст] / К. Ю. Іванова // Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів : зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко]. – Харків : Право, 2018. – С.64-67.

14. Клімова Г.П. Університет як креативний компонент національної інноваційної системи // Круглий стіл «Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграції» (8 червня 2018 р.) . – Х.: НДІ ПЗІР НАПрН України, 2018.

Розроблений законопроект:

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення, діяльності та управління науковими парками».

Розділ 2. Наукові дослідження для державних та недержавних організацій за господарськими договорами

2.1. У звітному році науковцями Інституту за господарськими договорами (науково-технічні послуги) здійснено 5 (п'ять) досліджень за замовленнями на загальну суму 92 000 (дев'яносто дві тисячі) грн. 00 коп.

Розділ 3. Наукові експертні висновки для вищих та центральних органів державної влади

3.1 За звітний період для вищих та центральних органів державної влади підготовлено 16 документів (1 науково-правовий, 5 експертних та 10 наукових висновків).

3.2. Для комітетів Верховної ради України.

3.2.1. На виконання доручень першого заступника Голови Комітету Верховної ради України з питань науки та освіти **О. В. Співаковського** були підготовлені:

- **експертний висновок** щодо доцільності та обґрунтованості прийняття проекту Закону України *«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державного регулювання інноваційної діяльності»* (реєстр. № 8563 від 05.07.2018) (вих. лист № 91 від 20.08.2018, надіслано через Президію НАПрН України).

Виконавці – В. П. Кохан, І. В. Подрез-Ряполова, А. В. Стріжкова.

Короткий зміст – запропоновано зміни у повноваженнях суб'єктів державного регулювання у сфері наукової та науково-технічної діяльності та пропозиції з удосконалення розглянутого законопроекту разом із новим проектом Закону України *«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державного регулювання наукової та науково-технічної діяльності»*, що сприятимуть забезпеченню цілісного підходу у державному управлінні інноваційної економіки України;

- **експертний висновок** до проекту Закону України *«Про основні засади державної аграрної політики та державної політики сільського розвитку»* (реєстр. № 9162 від 04.10.2018) (вих. лист № 148 від 26.11.2018, надіслано через Президію НАПрН України).

Виконавці – Г. В. Анісімова, К. О. Токарева, А. В. Матвєєва, С. В. Глібко, М. В. Семенова.

Короткий зміст – в експертному висновку зазначено, що проект Закону України *«Про основні засади державної аграрної політики та державної політики сільського розвитку»* потребує суттєвого доопрацювання відповідно до зазначених зауважень та пропозицій;

- **науковий висновок** до проекту Закону України *«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо перерахунку пенсій науковим*

працівникам, журналістам, працівникам органів місцевого самоврядування та іншим)» (реєстр. № 7406 від 15.12.2017) (вих. лист № 9 від 26.01.2018, надіслано через Президію НАПрН України).

Виконавці – О. М. Ярошенко, Н. М. Вапнярчук.

Короткий зміст – висловлено, що всі суспільні потреби (соціальні виплати, допомоги), які тягнуть за собою видатки з Державного бюджету України, мають бути задоволені виходячи з фінансових можливостей держави та з урахуванням соціально-економічних обставин;

- **науковий висновок** до проекту Закону України «Про фахову передвищу освіту» (реєстр. № 8321 від 24.04.2018 р.) (вих. лист № 86 від 07.08.2018, надіслано через Президію НАПрН України) надіслано через Президію НАПрН України).

Виконавці – К. В. Єфремова, І. В. Подрез-Ряполова, Д. О. Черняєва.

Короткий зміст – надано пропозиції та зауваження до проекту Закону України «Про фахову передвищу освіту» та з'ясовано, що законопроект підлягає ретельному доопрацюванню та узгодженню із відповідними кваліфікаційними рівнями Національної рамки кваліфікацій та рівнями національної стандартної кваліфікації освіти, а також встановленню співвідношення професійно-технічної освіти і фахової передвищої.

3.3. Для народних депутатів Верховної ради України.

3.3.1. На звернення народних депутатів України **О. А. Невади, А. В. Бабак, О. В. Співаковського, О. В. Кірша** був підготовлений:

- **експертний висновок** до проекту Закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030» (реєстр. № 9015 від 07.08.2018) (вих. лист № 119 від 26.10.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавець – К. О. Токарева).

Короткий зміст – висвітлено, що запропонована Стратегія розвитку нашої держави потребує більш ретельного дослідження й опрацювання, так як є потреба в забезпеченні кожного запропонованого напрямку діяльності та вектору подальшого руху відповідним реально діючим механізмом впровадження в дію.

3.3.2. На звернення народного депутата України **С. О. Тарути** був підготовлений:

- **експертний висновок** до альтернативного проекту Закону України «Про Стратегію впровадження моделі збалансованого розвитку України до 2030

року» (реєстр. № 9015-1 від 20.08.2018) (вих. лист № 119 від 26.10.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавці – Л. С. Шевченко, А.В. Стріжкова).

Короткий зміст – встановлено, що проект Закону України «Про Стратегію впровадження моделі збалансованого розвитку України до 2030 року» є чітко структурованим; має необхідне науково-методологічне забезпечення; відповідає основним вимогам щодо формулювання стратегій розвитку; містить механізми реалізації політики збалансованого розвитку.

3.3.3. На звернення народного депутата України **І. О. Лапіна** був підготовлений:

- **експертний висновок** до проекту Закону про внесення змін до статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі» (реєстр. № 9155 від 03.10.2018) (вих. лист № 164 від 11.12.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавець – А. В. Матвєєва).

Короткий зміст – в експертному висновку зазначено, що, враховуючи значимість та особливості функціонування Української антарктичної станції «Академік Вернадський» прийняття проекту Закону України про внесення змін до статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі» є доцільним.

3.4. Для суддів **Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду:**

- **науковий висновок** на запит в.о. Голови КАС у складі ВС **М. М. Гімона** щодо забезпечення правильного застосування норм Закону України від 20.12.1991 р. № 2011-ХІІ «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (вих. лист № 69 від 07.06.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавець – О. В. Черкасов).

Короткий зміст – надано обгрунтовані відповіді на питання судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду Гімон М. М. щодо проблемних питань, пов'язаних із застосуванням норм в процесі розгляду адміністративної справи;

- **науковий висновок** на звернення в.о. Голови КАС у складі ВС **Гімона М. М.** (вих. лист № 114 від 19.10.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавці – А. М. Юшко, В. П. Кохан, О. М. Ярошенко).

Короткий зміст – надано обгрунтовані відповіді на питання в. о. Голови Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду Гімон М. М. щодо проблемних питань, пов'язаних із застосуванням норм в процесі розгляду адміністративної справи;

- **науковий висновок** на звернення судді **Гімона М. М.** щодо дискусійних питань, які виникли в процесі розгляду адміністративної справи (вих. лист № 180 від 28.12.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавці – А. М. Любчич, Р. П. Бойчук).

Короткий зміст – проведено наукове дослідження на звернення судді Касаційного адміністративного суду Гімона М. М. щодо порядку безоплатної приватизації земельних ділянок громадянами;

- **науковий висновок** на запит **Анцупової Т. О.** щодо забезпечення правильного застосування норм Закону України від 19.04.1992 р. № 2262-ХІІ «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (вих. лист № 70 від 07.06.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавець – А. М. Юшко).

Короткий зміст – надано обгрунтовані відповіді на питання судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду Анцупової Т. О. щодо проблемних питань, пов'язаних із застосуванням норм права в процесі розгляду адміністративної справи;

- **науковий висновок** на звернення Голови КАС у складі ВС **М. І. Смоковича** щодо положення статті 184 КЗпП України щодо заборони звільнення вагітних жінок і жінок, які мають дітей, на осіб, які перебувають у відпустці для догляду за дитиною на підставі частини сьомої статті 179 КЗпП України (вих. лист № 112 від 17.10.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавці – В. П. Кохан, О. В. Черкасов).

Короткий зміст – висвітлено основні обгрунтування щодо заборони звільнення вагітних жінок і жінок, які мають дітей, на осіб, які перебувають у відпустці для догляду за дитиною на підставі частини сьомої статті 179 КЗпП України;

- **науковий висновок** на звернення Голови КАС **Смоковича М. І.** щодо питання: чи поширюється термін «відповідна особа» на юридичних осіб – суб'єктів владних повноважень у розумінні ч.ч.1, 2 ст. 149 КАС України (вих. лист № 170 від 19.12.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавець – О. В. Черкасов).

Короткий зміст – під час наукового дослідження було висвітлено, що термін «відповідна особа» є узагальнюючим щодо вищеназваних учасників адміністративного судочинства і включає юридичних осіб – суб'єктів владних повноважень у розумінні ч.ч.1, 2 ст. 149 КАС України.

3.5. Для судді Великої Палати Верховного Суду:

- **науковий висновок** на звернення судді Гудими Д. А. щодо визначення юрисдикції, за правилом якої має бути вирішений спір (справа № 617/1315/15-ц) (вих. лист № 115 від 19.10.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавці – Г. В. Анісімова, А. М. Любчич, О. О. Савчук).

Короткий зміст – надано обґрунтовані відповіді на питання судді Великої Палати Верховного суду Гудими Д. А. щодо проблемних питань, пов'язаних із застосуванням норм в процесі розгляду справи.

3.6. На звернення Національного агентства з питань запобігання корупції:

- **науковий висновок** щодо вироблення єдиного підходу до тлумачення та практичного застосування норм щодо належності до викладацької діяльності осіб, які не є викладачами, у роботі державних екзаменаційних комісій у вищих навчальних закладах (вих. лист № 155 від 03.12.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавці – А. М. Юшко, В. П. Кохан).

Короткий зміст – проведено наукове дослідження на звернення голови Національного агентства з питань запобігання корупції Мангула О. А. щодо віднесення до викладацької діяльності участі особи, яка не є викладачем, у роботі державних екзаменаційних комісій у закладах вищої освіти.

3.7. На звернення судді-доповідача Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду Погребняка В. Я.:

- **науково-правовий висновок** щодо проблемних питань, пов'язаних із застосуванням норм права в процесі розгляду судової справи (вих. лист № 102 від 13.09.2018, направлений через Президію НАПрН України) (виконавець – О. В. Черкасов).

Короткий зміст – проведено наукове дослідження звернення судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду Погребняка В. Я. щодо проблемних питань, пов'язаних із застосуванням норм права в процесі розгляду справи.

Розділ 4. Наукові дослідження на замовлення регіонів

Одним із важливих є участь науковців Інституту з підготовки аналізу правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні для Харківської міської ради (виконавець - Стріжкова А.В.).

Розділ 5. Участь Інституту в законопроектній (нормотворчій) роботі

Одним із важливих завдань діяльності Інституту є правова експертиза законопроектів та інших правових актів, розробка рекомендацій і пропозицій, що є однією з форм впровадження основних результатів діяльності.

Значна увага приділялась розробці зауважень і пропозицій до чинного законодавства з метою його удосконалення та приведення у відповідність до міжнародних та європейських правових стандартів, проведенню правової експертизи проектів законів та інших нормативно-правових актів.

Результати наукових досліджень Інституту впроваджувалися в діяльність органів державної влади, правоохоронних і судових органів.

У звітному році Інститутом розроблено 4 законопроекти.

5.1. Розробка законопроектів та інших проектів нормативно-правових актів відповідно до показників паспорту бюджетної програми, проектів інших актів на замовлення органів державної влади, в тому числі на виконання бюджетної програми 6581040

5.1.1. У межах виконання бюджетної програми 6581040 за фундаментальною темою «Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві» підготовлено проекти законів України: «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України» (щодо стимулювання інноваційної діяльності) та «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» щодо ліцензування, лібералізації туристичної діяльності та надання туристичних послуг».

Проект Закону України: «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України» (щодо стимулювання інноваційної діяльності).

Автори – д.ю.н., проф. Дмитрик О. О., к.ю.н. Токарева К. О.

Адресат – Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики (народному депутату України Пташник В. Ю.) (вих. № 177 від 27.12.2018 р.).

Короткий зміст:

I. Внести до Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI такі зміни:

1. Пп. 266.4.2 п. 266. 4 ст. 266 викласти його у такій редакції:

«Сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, **суб'єктів господарювання, які здійснюють інноваційну діяльність**, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями)».

2. П. 282.1 ст. 282 доповнити підпунктом 282.1.7 та викласти його в такій редакції:

«суб'єкти господарювання, які здійснюють інноваційну діяльність у пріоритетних галузях економіки».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 10 днів з моменту його офіційного оприлюднення.

Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» щодо ліцензування, лібералізації туристичної діяльності та надання туристичних послуг».

Автори – к.ю.н., доцент Глібко С. В., к.ю.н. Семенова М. В.

Адресат – Голова Державної регуляторної служби України Ляпіна К. М. (вих. № 175 від 26.12.2018 р.) та Завідувач Сектору Державної регуляторної служби України у Харківській області Колесніков О. А. (вих. № 175 від 26.12.2018 р.)

Короткий зміст:

1. Внести до Закону України «Про туризм» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 31, ст.241 та до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Голос України, 2015, № 56, ст. 7) наступні зміни та доповнення:

- доповнити статтю 1 термінами «відвідувач», «екскурсант», «комплекс туристичних послуг (туристичний пакет)»; послуга з тимчасового розміщення (проживання) та викласти у наступній редакції:

«відвідувач – це особа, яка займається туризмом, може споживати туристичні послуги, реалізує своє право на свободу пересування для задоволення

особистих потреб з незабороненою законами країни перебування метою та без здійснення оплачуваної, комерційної діяльності у відвідуваному місці»;

екскурсант – це відвідувач, який отримує туристичні, екскурсійні «послуги і термін перебування якого в місці або країні відвідин складає менше 24 годин, без ночівлі або з однією ночівлею у відвідуваному місці»;

«просування комплексу туристичних послуг (туристичного пакету) – комплекс заходів, спрямованих на створення та підготовку до реалізації комплексу туристичних послуг (туристичного пакету) чи туристичних послуг (організація рекламно-ознайомлювальних подорожей, участь у спеціалізованих виставках, ярмарках, видання каталогів, буклетів тощо)»;

«послуга з тимчасового розміщення (проживання) – послуга з надання місця для розміщення туриста або іншої особи, яка здійснює поїздку, у спеціалізованому засобі розміщення на термін не більше одного місяця, що включає в себе розміщення і одну або кілька додаткових послуг, пов'язаних з обслуговуванням особи-споживача такої послуги, яка надається юридичною особою або фізичною особою-підприємцем на щодобовій або потижневій основі».

- конкретизувати в статті 1 терміни «турист», «туристична послуга», «супутні туристичні послуги та товари», «характерні туристичні послуги та товари»; «готельна послуга»;

«турист – це відвідувач, термін перебування якого в місці або країні відвідин складає від 24 годин до одного року поспіль»;

«туристична послуга – будь-яка окрема послуга, що спрямована на задоволення вимог відвідувачів»;

«супутні туристичні послуги та товари – послуги та товари, призначені для задоволення потреб споживачів, надання та виробництво яких несуттєво скоротиться без їх реалізації відвідувачам»;

«характерні туристичні послуги та товари - послуги та товари, призначені для задоволення потреб споживачів, надання та виробництво яких суттєво скоротиться без їх реалізації відвідувачам»;

«готельна послуга – послуга з тимчасового розміщення в готелі, що надається юридичної особою будь якої організаційно-правової форми та форми власності».

- конкретизувати перелік суб'єктів – учасників відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності:

«Суб'єктами, що здійснюють та/або забезпечують туристичну діяльність (далі - суб'єкти туристичної діяльності), є:

туристичні оператори (далі - туроператори) - юридичні особи, створені згідно із законодавством України. для яких виключною діяльністю є надання

комплексу туристичних послуг (туристичного пакету), а також посередницька діяльність із надання комплексу туристичних послуг (туристичного пакету), туристичних послуг або характерних та супутніх послуг, і які в установленому порядку отримали ліцензію на туropераторську діяльність;

туристичні агенти (далі – турагенти) – юридичні особи, або фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності, створені згідно із законодавством України, які здійснюють посередницьку діяльність з реалізації комплексу туристичних послуг (туристичного пакету) туropераторів та туристичних послуг інших суб'єктів туристичної діяльності, а також посередницьку діяльність щодо реалізації характерних та супутніх послуг;

інші суб'єкти підприємницької діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), харчування, екскурсійних, розважальних та інших туристичних послуг;

фахівці туристичного супроводу (гіди-перекладачі, екскурсіводи, спортивні інструктори, тощо) – фізичні особи, які проводять діяльність, пов'язану з туристичним супроводом, та отримали дозвіл на право здійснення туристичного супроводу, крім осіб, які працюють на відповідних посадах підприємств, установ, організацій, яким належать чи які обслуговують об'єкти відвідування.

Перелік посад фахівців туристичного супроводу та кваліфікаційні вимоги до них визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин».

- виключити поняття «договір на туристичне обслуговування» та ввести термін «договір про надання комплексу туристичних послуг».

«За договором про надання комплексу туристичних послуг одна сторона (туropератор, який діє безпосередньо або через турагента) зобов'язується надати іншій стороні (туристу, екскурсанту, котрий здійснює одну ночівлю у відвідуваному місці (Далі – споживач турпакету) комплекс туристичних послуг (туристичний пакет) (Далі – турпакет), із залученням третіх осіб, а інша сторона зобов'язується сплатити за це встановлену грошову суму.

До договору про надання комплексу туристичних послуг застосовуються загальні положення договору про надання послуг, якщо інше не передбачено законом.

Договір про надання комплексу туристичних послуг укладається в письмовій чи електронній формі відповідно до закону».

- Розширити перелік істотних умов договору про надання комплексу туристичних послуг:

«У договорі про надання комплексу туристичних послуг зазначаються істотні умови договору:

1) найменування суб'єкта господарювання, ідентифікаційний номер платника податків, ім'я, посада особи, що підписала договір;

2) строк перебування споживача турпаketу у місці надання туристичних послуг із зазначенням дат початку та закінчення надання турпаketу;

3) характеристика транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема їх вид і категорія, а також дата, час і місце відправлення та повернення;

4) готелі та інші спеціалізовані засоби тимчасового розміщення, їх місце розташування, категорія, а також строк і порядок оплати за надання послуги з тимчасового розміщення;

5) види і способи забезпечення харчування;

6) мінімальна кількість осіб, що здійснюють туристичну подорож, у групі (у разі потреби) та у зв'язку з цим триденний строк інформування споживача турпаketу про те, що туристична подорож не відбудеться через недобір групи;

7) програма туристичної подорожі;

8) види екскурсійного обслуговування та інші послуги, включені до вартості турпаketу;

9) інші суб'єкти туристичної діяльності (їх місцезнаходження та реквізити), які надають туристичні послуги, включені до турпаketу);

10) страховик, що здійснює обов'язкове та/або добровільне страхування споживача турпаketу за бажанням останнього, інших ризиків, пов'язаних з наданням туристичних послуг;

11) вид і обсяг страхування споживача турпаketу, найменування і адресу страховика;

12) правила в'їзду до країни (місця) тимчасового перебування та перебування там;

13) вартість турпаketу і порядок оплати;

14) форма розрахунку.;

15) інформація про те, хто несе відповідальність за неналежне виконання умов договору і, у випадку, коли договір укладається турагентом, за неналежне виконання усіх включених туристичних послуг або (порядок і строк висунення претензій щодо надання послуг туроператором або особою, яка співпрацює з ним);

16) спеціальні вимоги споживача турпаketу, які організатор погодився задовольнити;

17) назва, географічна адреса, номер телефону та електронна адреса місцевого представництва або контактної пункту організатора, чия допомога знадобиться споживачу турпаketу, що опинився у скрутному становищі, або,

якщо такого пункту або представництва немає, телефон екстреного зв'язку або вказівка іншого способу зв'язку з організатором;

18) посилення на обов'язкове виконання нормативних актів у сфері технічного регулювання туристичної діяльності (стандарти, кодекси ustalеної практики та інше)».

- Зняти обмеження щодо здійснення посередницької діяльності на території України з укладення договорів про надання комплексу туристичних послуг з іноземними суб'єктами туристичної діяльності:

«Посередницька діяльність на території України з укладення договорів про надання комплексу туристичних послуг з іноземними суб'єктами туристичної діяльності допускається через туроператорів, створених за законодавством України та турагентів, які в установленому порядку отримали ліцензію на туроператорську діяльність».

5.1.2. У межах виконання бюджетної програми 6581040 за фундаментальною темою «Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України» підготовлено проект Закону України «Про хмарні обчислення».

Автори законопроекту – к.ю.н. Стріжкова А. В.

Адресат – Міністерство економічного розвитку та торгівлі України (вих. № 174 від 26.12.2018 р.).

Короткий зміст:

Цей Закон покликаний регулювати відносини, пов'язані з використанням технології хмарних обчислень для обробки інформації як приватними, так і публічними суб'єктами права.

Стаття 1. Визначення понять

У цьому Законі наведені нижче поняття вживаються у такому значенні:

Хмарні обчислення – інфраструктурна технологія обробки інформації, що об'єднується у пул для оперативного, надійного і безпечного виконання задач користувачів;

система, де використовується технологія хмарних обчислень, – це система, в якій реалізується технологія забезпечення дистанційного доступу на вимогу до спільної сукупності таких, що динамічно розподіляються та налаштовуються, обчислювальних ресурсів (включаючи внутрішньосистемні мережі, сервери, сховища даних, прикладні програми та послуги), які можуть бути оперативно надані та вивільнені, через глобальні мережі передачі даних з мінімальними

управлінськими діями та/або мінімальною взаємодією з надавачем хмарних послуг;

надавач хмарних послуг – фізична особа, у тому числі фізична особа – підприємець, юридична особа, яка відповідно до договору, укладеного з володільцем інформації або власником системи, бере зобов'язання зі здійснення обробки інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень та/або надає із використанням системи, де використовується технологія хмарних обчислень доступ до використання: прикладних програм, які запускаються у системі, де використовується технологія хмарних обчислень; обчислювальної платформи (операційної системи, системи управління базою даних або пакету програмних продуктів, що забезпечує реалізацію задач автоматизації процесів шляхом налаштувань чи з використанням вбудованих засобів програмування тощо), на основі якої можна розгортати власне або створене іншими особами прикладне програмне забезпечення, а також бази даних, що підтримуються системою; інфраструктури (ресурсів для обробки, зберігання інформації, обладнання мереж та інших обчислювальних ресурсів), на основі якої можна розгортати та запускати вільно обране програмне забезпечення, включаючи операційні системи та прикладні програми;

користувач інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень (далі – користувач) – фізична або юридична особа, яка відповідно до законодавства має або якій в установленому законодавством порядку надано право доступу до інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень.

Стаття 2. Законодавство

Основу нормативно-правової бази у сфері обігу та захисту інформації становить Конституція України, Цивільний кодекс України, Закони України «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», цей Закон та інші нормативно-правові акти.

Стаття 3. Мета Закону

Метою Закону є приведення законодавства України щодо обігу та захисту інформації в системах, де використовується технологія хмарних обчислень, у відповідність до вимог Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних (Загального регламенту про захист даних) та міжнародних стандартів у цій сфері.

Стаття 4. Доступ до інформації

Порядок доступу до інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, її обігу та обробки, перелік можливих користувачів, їх повноваження щодо цієї інформації визначаються володільцем такої інформації у політиці конфіденційності та повідомленні про конфіденційність із врахуванням вимог Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних (Загального регламенту про захист даних).

Стаття 5. Договір про надання хмарних послуг

1. Надання хмарних послуг здійснюється на основі договору між надавачем хмарних послуг та володільцем інформації або власником системи, де використовується технологія хмарних обчислень.

2. Інформація, якою володіють органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання, державні підприємства, установи та організації, може оброблятися в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, на підставі договору про надання хмарних послуг, укладеного між надавачем хмарних послуг та володільцем інформації або власником системи, за умови що система, де використовується технологія хмарних обчислень, не знаходиться на території держав, визнаних Верховною Радою України державами-агресорами, а також держав, щодо яких застосовані санкції відповідно до Закону України «Про санкції».

3. Спеціальні правила, передбачені цією статтею, не поширюються на обробку інформації, яка в установленому порядку віднесена до такої, що становить державну таємницю, службової інформації та інформації, що стосується систем керування об'єктів критичної інфраструктури.

4. Забороняється обробка інформації, яка в установленому порядку віднесена до такої, що становить державну таємницю, службової інформації та інформації, що стосується систем керування об'єктів критичної інфраструктури в системі, де використовується технологія хмарних обчислень

5. Договір про надання хмарних послуг між надавачем хмарних послуг та володільцем інформації або власником системи укладається у письмовій або електронній формі та повинен містити такі умови:

предмет договору та строк його дії;

ціна послуг, порядок, строки і розміри платежів;

порядок обробки та захисту інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, відповідно до вимог цього Закону;

порядок доступу користувачів до інформації, яка обробляється в системі, де використовується технологія хмарних обчислень;

зобов'язання надавача хмарних послуг щодо вжиття заходів, спрямованих на запобігання несанкціонованим діям щодо інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень;

порядок надання надавачем хмарних послуг володільцю інформації або власнику системи відомостей щодо захисту інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, від внутрішніх та зовнішніх загроз, кібератак відповідно до вимог цього Закону;

порядок повідомлення надавачем хмарних послуг володільця інформації або власника системи про факти несанкціонованих дій у системі, де використовується технологія хмарних обчислень, що призвели до витоку, знищення, блокування чи порушення цілісності інформації;

умови повідомлення про конфіденційність;

порядок та умови надання володільцям інформації або власникам системи надавачем хмарних послуг доступу до використання обчислювальної платформи, інфраструктури, а також прикладних програм, у тому числі тих, що запускаються в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, із використанням послуг з доступу до використання обчислювальної платформи та/або інфраструктури інших надавачів хмарних послуг;

порядок отримання володільцем інформації або власником системи інформації, яка оброблялася в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, у разі припинення надання хмарних послуг;

порядок видалення інформації з системи, де використовується технологія хмарних обчислень;

вимоги до середнього часу безперебійної роботи системи, де використовується технологія хмарних обчислень;

порядок здійснення надавачем хмарних послуг резервного копіювання інформації;

гарантії надавача хмарних послуг щодо недопущення обробки інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, на територіях держав, визнаних Верховною Радою України державами-агресорами, а також держав, щодо яких застосовані санкції відповідно до Закону України «Про санкції»;

відповідальність сторін договору;

порядок повідомлення надавачем хмарних послуг володільця інформації або власника системи про можливі зміни в істотних умовах договору;

інші умови, щодо яких сторонами договору досягнуто згоди.

6. Якщо інше не передбачено договором, надавач хмарних послуг може залучати третіх осіб до виконання своїх зобов'язань за договором, що укладається з володільцем інформації або власником системи.

Стаття 6. Забезпечення захисту в системі, де використовується технологія хмарних обчислень

1. У випадках, передбачених Регламентом Європейського Парламенту і Ради ЄС про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних (Загальним регламентом про захист даних), повинна бути створена посада відповідального за забезпечення захисту персональних даних.

2. Про факти несанкціонованих дій у системі, де використовується технологія хмарних обчислень, що призвели до витоку, знищення, блокування чи порушення цілісності інформації, яка обробляється в цій системі, надавач хмарних послуг повідомляє володільця відповідної інформації або власника відповідної системи якомога швидше з урахуванням вимог Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних (Загального регламенту про захист даних).

Стаття 7. Стандартизація

1. Обробка інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, повинна відповідати провідним новітнім міжнародним стандартам із врахуванням вимог Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних (Загального регламенту про захист даних).

2. Обробка інформації, якою володіють органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання, державні підприємства, установи та організації, в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, допускається лише за умови підтвердження належного рівня захисту інформації в такій системі згідно з вимогами цієї статті та за умови, що система, де використовується технологія хмарних обчислень, не знаходиться на території держав, визнаних Верховною Радою України державами-агресорами, а також держав та інших суб'єктів, щодо яких застосовані санкції відповідно до Закону України "Про санкції". Належний рівень захисту інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, підтверджується наявністю дійсного сертифіката, що підтверджує

відповідність системи менеджменту інформаційної безпеки, що застосовується при обробці інформації в системі, де використовується технологія хмарних обчислень, вимогам міжнародного стандарту (Міжнародної організації із стандартизації / Міжнародної електротехнічної комісії) ISO/IEC 27001 або національного стандарту ДСТУ ISO/IEC 27001, або інших стандартів, якими їх замінено, виданих національним чи іноземним органом або організацією з оцінки відповідності, акредитованими національним органом України з акредитації або іноземним органом з акредитації, який є стороною Багатосторонньої угоди про визнання (MLA) Міжнародного форуму з акредитації (IAF) та/або Європейської кооперації з акредитації (EA), відповідно до міжнародного стандарту ISO/IEC 17021 або національного стандарту ДСТУ ISO/IEC 17021, або інших стандартів, якими їх замінено.

Стаття 8. Відповідальність за порушення законодавства про захист інформації в системах

Особи, винні в порушенні законодавства про обіг та захист інформації в системах, де використовується технологія хмарних обчислень, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 9. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, визначено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 10. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Нормативно-правові акти до приведення їх у відповідність із цим Законом діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в межах своїх повноважень протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити імплементацію новітніх міжнародних стандартів у сфері використання хмарних технологій;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5.1.3. У межах виконання бюджетної програми 6581040 за фундаментальною темою «Правове забезпечення функціонування Національної інноваційної системи в сучасних умовах» підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення, діяльності та управління науковими парками».

Автори – к.ю.н., доцент Глібко С. В., м.н.с. Карбовська К. А.

Адресат – Міністерство освіти і науки України (вих. № 178 від 27.12.2018 р.)

Короткий зміст:

1) Внести у Закон України «Про наукові парки» від 25.06.2009 № 1563-17 (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009, № 51, ст. 757 наступні зміни та доповнення:

статтю 2 викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Законодавство про науковий парк

Науковий парк створюється та діє відповідно до Господарського (436-15) та Цивільного (435-15) кодексів України, Законів України "Про вищу освіту" (2984-14), "Про інвестиційну діяльність" (1560-12), "Про наукову і науково-технічну діяльність" (1977-12), "Про інноваційну діяльність" (40-15), "Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій" (143-16), **«Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (2275-19), «Про акціонерні товариства» (514-17), «Про господарські товариства» (1576-12)** інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в науково-технічній та інноваційній сферах, з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом».

До статті 5. Установчі документи наукового парку внести ч. 4 із наступним змістом:

«4. Мета наукового парку повинна відповідати функціям наукового парку та спеціалізації засновників: закладів вищої освіти, наукових установ та пріоритетним напрямам діяльності наукового парку.»

статтю 7 викласти у такій редакції:

«Стаття 7. Створення наукового парку.

1. Науковим парком є наукова установа, яка відповідає критеріям пункту 16 частини 1 статті 1 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», та більше ніж 50 % у статутному капіталі яких мають заклади вищої освіти або наукові установи державної або комунальної власності.

2. Наукові парки, в яких результати від їх наукової діяльності складають більше ніж 75 % доходу наукової установи, отримують в оренду державне або комунальне майно, що знаходиться в господарському віданні та оперативному управлінні закладів вищої освіти та наукових установ, на умовах, встановлених для державних неприбуткових установ.

3. Рішення про створення наукового парку приймається його засновниками за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері науки та інновацій, в порядку (93-2010-п), визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. У разі якщо засновниками наукового парку є суб'єкти господарювання державної або комунальної власності, що здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління, рішення про участь таких засновників у заснуванні наукового парку приймається за погодженням з відповідними органами, в управлінні яких перебуває державна або комунальна власність, закріплена за такими суб'єктами господарювання.

5. Для погодження рішення про створення наукового парку подаються:
проекти установчих документів наукового парку;
перелік пріоритетних напрямів діяльності наукового парку;
дані про наукові результати, реалізація яких забезпечить розвиток наукового парку;
відомості про засновників наукового парку, наявну та потенційну виробничу, інженерну, транспортну і соціальну інфраструктуру, що будуть використовуватися в діяльності наукового парку.

6. Наукові парки створюються в формі товариств з обмеженою відповідальністю або акціонерних товариств».

7. Науковий парк набуває статусу юридичної особи з дня його державної реєстрації у встановленому законом порядку.

8. У найменуваннях інших юридичних осіб забороняється використовувати слова "науковий парк".

статтю 10 викласти у наступній редакції:

«Стаття 10. Органи управління наукового парку

Науковий парк має **наглядний орган управління наукового парку**, вищий орган управління наукового парку та виконавчий орган управління наукового парку. Функції органів управління наукового парку визначаються його статутом.

Структура органів управління наукового парку повинна відповідати структурі органів управління товариства з обмеженою відповідальністю або акціонерного товариства, якщо інше не передбачено цим Законом або статутом наукового парку.

В науковому парку функції наглядової ради виконують вчена рада закладу вищої освіти або наукової установи, яка вирішує питання передбачені в статуті наукового парку.

Вчена рада закладу вищої освіти або наукової установи виконує функції наглядової ради наукового парку в порядку передбаченим статутом наукового парку. Положення Законів України «Про акціонерні товариства» (№ 514-VI від 17.09.2008) та «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (№ 2275-VIII від 06.02.2018) застосовуються у випадку, якщо інше не передбачене договором або статутом».

в статтю 14 внести п. 5 із наступним змістом:

«Стаття 14. Розроблення і прийняття проектів наукового парку

5. З метою незалежної оцінки наукових результатів при науковому парку створюється науково-технічна рада, діяльність якої спрямована на затвердження результатів конкурсу».

статтю 20 доповнити ч. 3 із наступним змістом:

«Стаття 20. Оренда приміщень вищого навчального закладу та/або наукової установи – засновника наукового парку

3. При додержанні умов частини 2 статті 7, науковим паркам, утвореним державними науковими установами, державними закладами вищої освіти (державними університетами, академіями, інститутами) приміщення, інше майно, обладнання, що використовується для виконання функцій науковими парками передаються в оренду або суборенду науковим паркам без погодження з Фондом державного майна на умовах оренди державного майна державними установами, у тому числі щодо орендної плати, встановленої в розмірі для неприбуткових бюджетних установ».

2) Статтю 60 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 26.11.2015, № 848-19 з подальшими змінами та доповненнями доповнити та викласти у наступній редакції:

«Стаття 60. Участь державних наукових установ, державних вищих навчальних закладів у створенні господарських товариств, у тому числі наукових парків, з метою використання об'єктів права інтелектуальної власності

1. Державні наукові установи (крім державних наукових установ оборонно-промислового комплексу), державні університети, академії, інститути мають право бути засновниками та співзасновниками господарських товариств, у тому числі наукових парків, та брати участь у формуванні статутного капіталу такого господарського товариства виключно шляхом внесення до нього майнових прав інтелектуальної власності, виключні майнові права на які

зберігаються за державною науковою установою або державним університетом, академією, інститутом.

Визначення вартості майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності, що вноситься до статутного капіталу господарського товариства, **у тому числі наукового парку**, здійснюється на підставі їх незалежної оцінки.

2. Державні наукові установи, державні університети, академії, інститути направляють повідомлення про створення господарського товариства, **у тому числі наукового парку**, органу, до сфери управління якого вони належать, та Фонду державного майна України протягом семи календарних днів з дня державної реєстрації господарського товариства.

Державні наукові установи, державні університети, академії, інститути розпоряджаються корпоративними правами відповідно до часток (акцій) у статутному капіталі господарських товариств, **у тому числі наукових парків**, (крім їх відчуження), співзасновниками яких вони є. Права учасника господарського товариства від імені державної наукової установи, державного університету, академії, інституту здійснює її керівник за рішенням вченої ради наукової установи, університету, академії, інституту.

3. Доходи, отримані у вигляді частини прибутку (дивіденди) від діяльності господарського товариства, **у тому числі наукових парків**, , а також доходи, отримані від розпорядження частками (акціями) у статутних капіталах господарських товариств, **у тому числі наукових парків**, отриманими державною науковою установою, державним університетом, академією, інститутом, що повністю фінансуються за рахунок коштів державного бюджету, є власними надходженнями такої наукової установи, вищого навчального закладу та використовуються ними на виконання своїх статутних завдань та на виплату винагороди творцям об'єктів права інтелектуальної власності **відповідно до кошторису**.

4. У разі ліквідації господарського товариства за рішенням засновників (акціонерів) або на підставі рішення суду, у тому числі про визнання господарського товариства банкрутом, майнові права інтелектуальної власності, виключні майнові права на які зберігаються за державною науковою установою або державним університетом, академією, інститутом, не включаються до складу ліквідаційної маси і повертаються державній науковій установі або вищому навчальному закладу, що вносив його до статутного капіталу господарського товариства.»

3) Пункт 4, частини 3, статті 81 Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-19 викласти у наступній редакції:

«утворення та/або спільне фінансування і експлуатацію інноваційних підприємств (інноваційний центр, технопарк, технополіс, інноваційний бізнес-

інкубатор, **наукових парків** тощо) на базі існуючих закладів освіти та наукових установ».

4) Доручити Кабінету Міністрів України внести відповідні зміни в Постанову Кабінету Міністрів «Про Методику розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу» (від 4 жовтня 1995 р. № 786).

Цей Закон набирає чинності з _____ 2019 року.

5.2. Розробка законопроектів за власною ініціативою

Проект Закону України *«Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» щодо галузевої підтримки інфраструктури.*

Автор – к.ю.н., доцент Глібко С. В., м.н.с. Коритін Д. С.

Адресат – Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики (народному депутату України Пташник В. Ю.) (вих. № 176 від 26.12.2018 р.).

Короткий зміст:

I. Внести зміни до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» № 1555-VII від 01.07.2014 р. (Відомості Верховної Ради України, 2014, № 34, ст. 1173, а саме:

1. У статті 3 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»:

абзац 2 пункту 2 частини 2 викласти у наступній редакції:

«інвестуванням в суб'єкти інфраструктури із застосуванням процедур державних закупівель»;

2. Доповнити Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» статтею 3¹ в наступній редакції:

Стаття 3¹. Законодавство у сфері інфраструктури підтримки.

Термін «інноваційна інфраструктура підтримки малого та середнього підприємництва» визначається відповідно до законодавства України у сфері розвитку малого та середнього підприємництва; термін «інноваційна інфраструктура» – відповідно до законодавства, що регулює сферу інноваційної діяльності; інфраструктура інших суб'єктів господарювання – відповідно до законодавства, що регулює суспільні відносини у відповідній галузі економіки України.

5.3. Участь науковців Інституту у робочих групах по розробці проектів нормативно-правових актів

На виконання п. 83 Плану пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 року № 244-р та відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України № 460 від 08 травня 2018 року до складу робочої групи з розроблення Стратегії інноваційного розвитку України було включено **Глібко С. В.**

Результати роботи:

- 1) Пропозиції НДІ ПЗІР НАПрН України щодо встановлення причин описаних проблем інноваційного розвитку (вих. № 78 від 04.07.2018 р.);
- 2) Зауваження та пропозиції Інституту до матеріалів обговорення Стратегії (вих. № 82 від 18.07.2018 р.);
- 3) Пропозиції та зауваження до проекту Стратегії інноваційного розвитку України (вих. № 86/1 від 08.08.2018 р.);
- 4) Пропозиції НДІ ПЗІР НАПрН України щодо Стратегії інноваційного розвитку України (вих. № 140 від 08.11.2018 р.).

- Участь у робочій групі з підготовки аналізу правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні для Харківської міської ради (Новіков Є.А., Стріжкова А.В.);

- Участь у робочій групі з підготовки проекту Закону України «Про розвиток інновацій» (Стріжкова А.В.);

- Участь у робочій групі з підготовки зауважень і пропозицій до Стратегії інноваційного розвитку України 2030 (Стріжкова А.В.);

- Участь у робочій групі з підготовки аналізу правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні для Харківської міської ради (Стріжкова А.В.).

- Участь у робочій групі з підготовки пропозицій та змін до рекомендацій щодо внесення змін та доповнення до проекту Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Національна інноваційна система: стан та законодавче забезпечення розвитку» (Стріжкова А.В.).

- Участь у робочій групі з підготовки проекту висновку «Про приватизацію державного і комунального майна» (Стріжкова А.В.).

- Участь у робочій групі з підготовки пропозицій і зауважень до Проекту Типового положення про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних наукових посад в наукових установах Національної академії правових наук України (Стріжкова А.В.).

5.4. Правова експертиза законопроектів та інших актів відповідно до показників паспорту бюджетної програми

У 2018 році Інститутом правова експертиза законопроектів та інших актів відповідно до показників паспорту бюджетної програми не проводилася.

5.5. Участь у розробці проектів інших правових актів

Науковий висновок щодо порядку здійснення окремих виплат педагогічним та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти приватної форми власності, підготовлений на звернення О. А. Рудь (вих. лист № 6 від 19.01.2018, направлений через Президію Національної академії правових наук України) (виконавець – Юшко А. М.).

Короткий зміст – надано роз'яснення на звернення Рудь О. А. щодо порядку здійснення окремих виплат педагогічним та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти приватної форми власності.

Науковий висновок щодо можливості перерахунку раніше призначених пенсій прокурорсько-слідчим працівникам на підставі положення ч. 13 ст. 50-1 Закону України «Про прокуратуру» від 05.11.1991 р., підготовлений на звернення заступника Голови Союзу юристів України В. П. Гузири (вих. лист № 13 від 16.02.2018, направлений через Президію Національної академії правових наук України) (виконавець – Ярошенко О. М.).

Короткий зміст – надано науковий висновок на звернення заступника Голови Союзу юристів України Гузири В. П., де висловлена правова позиція щодо можливості перерахунку раніше призначених пенсій прокурорсько-слідчим працівникам на підставі положення ч. 13 ст. 50-1 Закону України «Про прокуратуру» від 05.11.1991 р.

Разом з цим на виконання доручень **Президії Національної академії правових наук України** підготовлено та надіслано роз'яснення, рекомендації, пропозиції та зауваження щодо:

- парламентських слухань на тему: «Національна інноваційна система: стан та законодавче забезпечення розвитку», а саме пропозиції стосовно розвитку інноваційної інфраструктури на регіональному рівні (реєстр. № 15 від 26.02.2018 р.);
- проекту Плану дій Представництва Президента України в АР Крим (реєстр. № 39 від 29.03.2018 р.);
- внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» (реєстр. № 60 від 11.05.2018 р.);

- внесення змін та доповнень до Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Національна інноваційна система: стан та законодавче забезпечення розвитку» (реєстр. № 63 від 21.05.2018 р.);
- проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо приведення їх у відповідність із Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (реєстр. № 80 від 16.07.2018 р.);
- проекту Закону України про ринки капіталу та організовані товарні ринки (реєстр. № 80 від 16.07.2018 р.);
- проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про електронні довірчі послуги» (реєстр. № 80 від 16.07.2018 р.);
- проекту Закону України «Про внесення змін до Господарського кодексу України щодо стимулювання розвитку інноваційних технологій в промисловості» (реєстр. № 81 від 18.07.2018 р.);
- проекту постанови Верховної Ради України «Про звернення Верховної ради України до Кабінету Міністрів України щодо створення Міністерства промисловості та інновацій України – центрального органу виконавчої влади для забезпечення формування та реалізації державної промислової та інноваційної політики» (реєстр. № 87 від 08.08.2018 р.);
- запиту Міністерства освіти і науки України щодо змін до Закону України «Про державне регулювання у сфері трансферу технологій» (реєстр. № 118 від 22.10.2018 р.);
- проекту Стратегії інноваційного розвитку України (реєстр. № 86/1 від 08.08.2018 р.)
- наказу Міністерства освіти і науки України від 17.09.2018 року № 1008 «Деякі питання державної атестації наукових установ» (реєстр. № 110 від 10.10.2018 р.);
- проекту Стратегії інноваційного розвитку України (Стрісі М. В.) (реєстр. № 140 від 08.11.2018 р.);
- законодавчого забезпечення інноваційної діяльності Національною академією правових наук України, НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України, які в інноваційній сфері базуються на Плані пріоритетних дій уряду на 2018 рік та Плані заходів з реалізації Стратегії розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року (реєстр. № 147 від 20.11.2018 р.);
- можливості вступу до магістратури на основі здобутого раніше ступеня магістра з аіншою спеціальністю шляхом поновлення на 2-й курс, як це передбачено для навчання на бакалавріаті (вих. 60/1 від 11.05.2018 р.).

Для потреб Інституту підготовлено:

- **нову редакцію Статуту Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України** (вих. № 14 від 23.02.2018) (виконавець – Любчич А. М.);
- **обґрунтування внесення змін до Статуту Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України** (вих. № 18 від 06.03.2018) (виконавець – Любчич А. М.);
- **проект Положення НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних посад із подальшим погодженням** (вих. № 96 від 03.09.2018) (виконавці – Любчич А. М., Юшко А. М., Процюк Н. І.);
- **пропозиції і зауваження до проекту Типового положення про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних наукових посад в наукових установах Національної академії правових наук України** (вих. № 108 від 28.09.2018) (виконавці - Любчич А. М., Юшко А. М., Процюк Н. І.);
- **зауваження до наказу Міністерства освіти і науки України від 17.09.2018 року № 1008 «Деякі питання державної атестації наукових установ»** (вих. № 110 від 10.10.2018) (виконавці – Анісімова Г. В., Шевченко Л. С., Внукова Н. М., Любчич А. М., Стріжкова А. В.);
- **пропозиції НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України щодо проекту Положення про проведення конкурсного відбору наукових робіт, що плануються до виконання за рахунок коштів державного бюджету у науково-дослідних установах НАПрН України** (вих. № 149 від 29.11.2018) (виконавець - Любчич А. М.);
- **Положення про Лабораторію правового забезпечення стратегічного розвитку економіки (на громадських засадах)** від 27 червня 2018 р. (виконавець – Токарева К. О.);
- **Наукова Концепція Лабораторії правового забезпечення стратегічного розвитку економіки (на громадських засадах)** від 25 червня 2018 р. (виконавець – Токарева К. О.).

Розділ 6. Перспективні напрями наукових досліджень

Основними перспективними напрямами науково-дослідної діяльності Інституту у 2018 році є:

Тема «Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України»

Науковий керівник – к.ю.н. *Стріжкова А. В.*

Строки виконання – 2017-2019 рр.

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання суспільних відносин, що виникають при віртуалізації інфраструктури національної економіки України, з'ясувати співвідношення приватних і публічних інтересів у ній з метою визначення оптимальних правових механізмів забезпечення та захисту.

Очікувані результати: звіт НДР, проект нормативно-правового акту, монографія, проект методичних рекомендацій (з підготовки NDA або захисту прав на комп.програму), рукописи наукових статей, тези доповідей.

Тема «Правове забезпечення функціонування національної інноваційної системи в сучасних умовах»

Науковий керівник – к.ю.н., доцент **Глібко С. В.**

Строки виконання – **2017-2020 рр.**

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання Національної інноваційної системи за законодавством України, ЄС та інших країн світу та вироблення ефективного механізму її функціонування в Україні.

У межах зазначеної проблематики досліджуються такі аспекти теми:

аналіз чинного законодавства України у сфері правового регулювання елементів структури національної інноваційної системи. Дослідження особливостей правового регулювання НІС за законодавством ЄС та інших країн світу (порівняльно-правова характеристика);

дослідження проблематики сучасного стану Національної інноваційної системи в Україні;

аналіз основних напрямів розвитку та функціонування НІС

розробка правових засобів та механізмів, концептуальних пропозицій щодо правового регулювання Національної інноваційної системи України.

дослідження основоположних принципів реалізації ефективного механізму функціонування національної інноваційно системи;

визначення правових засад та основних напрямків функціонування НІС на сучасному етапі розвитку держави;

вирішення проблем системного правового забезпечення основних складових інноваційної інфраструктури.

Очікувані результати: науковий звіт, проекти нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, рукописи наукових статей, тези доповідей.

Тема «Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві»

Науковий керівник – д.ю.н., проф. Дмитрик О. О.

Строки виконання – **2018-2020 рр.**

Мета теми – дослідити особливості правового регулювання суспільних відносин, що виникають при здійсненні господарської діяльності, з’ясувати стан та перспективи розвитку малого та середнього підприємництва, визначити основні напрями державної підтримки в цій сфері з метою визначення дієвого механізму забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві.

Очікувані результати: науковий звіт, проекти нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, рукописи наукових статей, тези доповідей та препринти.

Розділ 7. Участь в організації та проведенні наукових заходів: конференцій, семінарів, «круглих столів» тощо

7.1. Наукові заходи, що були організовані та проведені Інститутом

У 2018 році колективом Інституту були організовані та проведені такі наукові заходи:

1. круглий стіл «Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах» (25 травня 2018 р., м. Харків, кількість учасників – 34, результати – збірник матеріалів круглого столу);

2. круглий стіл «Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів» (08 червня 2018 р., м. Харків, кількість учасників – 36, результати - збірник матеріалів круглого столу);

3. спільно з Луганською обласною державною адміністрацією, Східноукраїнським національним університетом імені Володимира Даля Міжнародну науково-практичну конференцію «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні» (25-26 жовтня 2018 р., м. Северодонецьк, кількість учасників – 84, результати – збірник матеріалів конференції);

4. разом із Балтійською Міжнародною Академією, Національною академією правових наук України, Харківським національним університетом імені Семена Кузнеця, Юридичною фірмою «Семенова і Партнери» Міжнародну міжгалузеву конференцію «Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України» (07 грудня 2018 р., м. Рига (Латвія), кількість учасників – 24, результати – збірник матеріалів Міжнародної міжгалузевої конференції);

5. круглий стіл «Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності» (14 грудня 2018 р., м. Харків, кількість учасників – 60, результати – збірник матеріалів круглого столу);

На виконання показників бюджетних програм Інститутом було проведено три «круглих стола» та виступив співорганізатором Міжнародної науково-практичної конференції та Міжнародної міжгалузевої конференції.

Під час круглих столів відбулося обговорення актуальних питань щодо розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах; правової та інноваційної діяльності в умовах євроінтеграційних процесів; правового захисту суб'єктів господарювання від рейдерства та рекету, заходів попередження від шахрайства в електронній комерції, оподаткування суб'єктів підприємницької діяльності, застосування аграрних розписок.

У процесі Міжнародної науково-практичної конференції було проаналізовано нові механізми створення системи державного управління, шляхи вирішення проблем реалізації повноважень органів місцевого самоврядування, реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування відповідно до європейських стандартів, сучасні проблеми децентралізації з метою забезпечення сталого розвитку регіонів.

В межах Міжнародної міжгалузевої конференції розглядались питання підтримки підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України.

7.2. Наукові заходи, в яких брали участь науковці Інституту

Науковці Інституту брали активну участь у понад 50 різноманітних наукових заходах, зокрема:

Найважливіші заходи були такі:

1. Круглий стіл «Захист прав інтелектуальної власності та прав осіб від порушень у мережі Інтернет», Господарський суд Харківської області (м. Харків, 2 лютого 2018 р.);

2. Наукова дискусія в редакції журналу «Економічна теорія та право» з концептуальних засад креативної економіки, обґрунтованих у монографії С. А. Давимуки та Л. І. Федулової «Креативний сектор економіки: досвід та напрями розбудови», НЮУ імені Ярослава Мудрого (м. Харків, 15 березня 2018 р.);

3. Всеукраїнська науково-практична конференція: «Актуальні проблеми судового права», Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого (м. Харків, 23 квітня 2018 р.);

4. Науково-технічна конференція «Інноваційні аерокосмічні технології в екологічному моніторингу» (м. Київ, 24-25 квітня 2018 р.);

5. Наукова дискусія на кафедрі економічної теорії НЮУ імені Ярослава Мудрого за підтримки редакційної колегії збірника наукових праць «Економічна теорія та право» «Сучасна економічна та управлінська освіта: інноваційний вектор розвитку», НЮУ імені Ярослава Мудрого (м. Харків, 15-17 травня 2018 р.);

6. Конференція Корпорації підприємств електротранспорту України «Укрелектротранс» «Шляхи покращення якості міських пасажироперевезень в сучасних умовах, досвід, проблеми та перспективи» (м. Вінниця, 6-8 червня 2018 р.);

7. Семінар «Закон про ТОВ. Приготуватися до кроку вперед», Відділення АПУ в Харківській області (м. Харків, 15 червня 2018 р.);

8. Семінар «100 балів для українського вченого» (м. Харків, 10 липня 2018 року);
9. Конференція Корпорації підприємств електротранспорту України «Укрелектротранс» «Інфраструктура міського електричного транспорту. Розвиток, удосконалення, належне утримання» (м. Харків, 11-13 липня 2018 р.);
10. Експертна дискусія щодо початку конкурсу до Вищого антикорупційного суду та добору в Верховний суд, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого (м. Харків, 9 серпня 2018 р.);
11. Круглий стіл «Підхід Смарт-спеціалізацій для Харківської області» (м. Харків, 6 вересня 2018 року);
12. XXXIV звітна Конференція Корпорації підприємств електротранспорту України «Укрелектротранс», (м. Одеса, 12-14 вересня 2018 р.);
13. Міжнародна науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні» (м. Северодонецьк, 25-26 жовтня 2018 року);
14. Інформаційний день «Програма ЄС «Горизонт 2020: правила та можливості для участі» (м. Харків, 15 листопада 2018 року).
15. Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Юридична осінь 2018 року (м. Харків, 16 листопада 2018р.);
16. Ярмарок стартапів. Інноваційний форум (м. Харків, 22 – 23 листопада 2018 року);
17. Міжрегіональна науково-практична конференція молодих учених «Економіка, менеджмент і право у XXI столітті: стратегічні пріоритети розвитку», НЮУ (м. Харків, 27 листопада 2018 р.);
18. Фестиваль інновацій KhAI Innovate, ХАІ (м. Харків, 28-29 листопада 2018 р.);
19. Івент-знайомство з підприємницьким клубом YEP (м. Харків, 6 грудня 2018 р.);
20. IV Міжнародна конференція «Інноваційні підходи і сучасна наука» (м. Київ, 30 березня 2018 р.);
21. Сертифікована міжнародна конференція «Туристичний LEVEL UP» (м. Ужгород, 22 – 24 квітня 2018 р.);
22. Круглий стіл «Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності», Головне управління юстиції в Харківській області, (м. Харків, 14 грудня 2018 р.);
23. Круглий стіл «Інновації: наука, бізнес, державна підтримка» (м. Харків, 19 грудня 2018 року);

24. Конференція Корпорації підприємств електротранспорту України «Укрелектротранс» «Шляхи вдосконалення транспортних послуг міським електротранспортом в умовах конкуренції на ринку міських пасажироперевезень» (м. Івано-Франківськ, 19-21 грудня 2018 р.).

25. Круглий стіл «Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності», Головне управління юстиції в Харківській області, (м. Харків, 14 грудня 2018 р.);

26. Круглий стіл «Інновації: наука, бізнес, державна підтримка» (м. Харків, 19 грудня 2018 року);

27. Конференція Корпорації підприємств електротранспорту України «Укрелектротранс» «Шляхи вдосконалення транспортних послуг міським електротранспортом в умовах конкуренції на ринку міських пасажироперевезень» (м. Івано-Франківськ, 19-21 грудня 2018 р.);

28. Круглий стіл «Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності», Головне управління юстиції в Харківській області, (м. Харків, 14 грудня 2018 р.);

29. Круглий стіл «Інновації: наука, бізнес, державна підтримка» (м. Харків, 19 грудня 2018 року);

30. Конференція Корпорації підприємств електротранспорту України «Укрелектротранс» «Шляхи вдосконалення транспортних послуг міським електротранспортом в умовах конкуренції на ринку міських пасажироперевезень» (м. Івано-Франківськ, 19-21 грудня 2018 р.);

31. «Eastern European Dispute Resolution Forum», 20-21.09.2018, Belarus, Minsk.

Розділ 8. Характеристика видавничої діяльності

Співробітники Інституту активно працюють над підготовкою друкованої продукції у сфері інноваційного розвитку.

8.1. Наукові праці, що були видані в Інституті (монографії, журнали, збірки статей, законодавства тощо) – на виконання показників паспортів бюджетних програм:

Монографії, підручники, науково-практичні посібники у загальній кількості 3 шт.:

1. Правові основи здійснення господарської діяльності в інноваційному суспільстві: монографія / за ред. Г. В. Анісімової, А. П. Гетьмана, О. О. Дмитрик. Харків: Право, 2018. 350 с. (14,5 др.арк.).

2. Учасники Національної інноваційної системи: інституційно-функціональний аналіз в праві: колект. монографія / за заг. ред. С.В. Глібка, Ю.В. Георгієвського. Харків: Право, 2018. 270 с. (11,25 др.арк.).

видані за кордоном:

3. Tomasz Bekrycht, Sergiy Glibko, Bartosz Wojciechowski Mind the Gaps Economical Aspects in the Legal Thinking: Lodz University Press, 2018. 243 p. (10, 1 др.арк.).

Збірників матеріалів конференцій у загальній кількості 3 шт:

1. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах : збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібка. Харків : Право, 2018. 280 с. (11,7 др.арк.).

2. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів : зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С.В. Глібка, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко]. – Харків : Право, 2018. – 166 с. (7 др.арк..).

3. **Support for entrepreneurship and innovation economy in the EU, Latvia and Ukraine law.** The collection contains **24** reports and reports of scientists and teachers of scientific and educational institutions, as well as practical staff who participated in the work of the I International Intersectoral Internet Conference held by the Baltic International Academy, Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, National Academy of Law Sciences of Ukraine, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics and Law firm «Semenova & Partners». Riga: Baltic International Academy. 2018. **120** pages (5 др.арк.).

Наукові статті:

Фахові:

1. Клімова Г. П. Формування національної інноваційної системи - стратегічний пріоритет розвитку українського суспільства. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» Серія: Політологія, 2018. №4 (0,5 др.арк.).
2. Білоусов Є. М. Державна політика в сфері господарсько-правового забезпечення економічної безпеки України. *Науковий вісник публічного та приватного права: Збірник наукових праць*. Випуск 1. Київ. 2018. С. 93-97. (0,2 др.арк.).
3. Білоусов Є. М. Пріоритетні напрями господарсько-правового забезпечення економічної безпеки України. *Публічне та приватне право*. Випуск 2. 2018. С. 67-72. (0,2 др.арк.).

Фахові та внесені до міжнародних наукометричних баз:

1. Глібко С. В., Матюшенко І. Ю., Пасмор М. С. Практичні аспекти визначення високотехнологічних галузей і продукції в Україні. *Соціальна економіка*. Випуск 55, 2018. С. 37 – 49 (0,5 др.арк.).
2. Іванов С.М., Фотул В.В. Правові чинники визначення напрямків підготовки студентів для розвитку підприємництва в Україні. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Ivanov_Fotul11.pdf
3. Любчич А. М. Інноваційна політика: індонезійський досвід і рекомендації для України. *Право та інновації*. Харків, 2018. № 3(23). С. 132-136 (0,2 др.арк.).
4. Любчич А. М. Оцінка технологічних парків: правовий аспект та їх роль в національній інноваційній системі. *Право та інновації*. Харків, 2018. № 4 (24). С. 28-35. (0,2 др.арк.).
4. Жорнокуй Ю. М. Організаційно-правові форми юридичних осіб – суб'єктів венчурного інвестування: якими вони мають бути? *Право та інновації*. 2018. № 1. С. 13–18. (0,2 др.арк.).
5. Подрез-Ряполова І.В. Проблемні питання правової регламентації функціонування регіональної інноваційної інфраструктури. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Podrez-Ryapolova11.pdf>
6. Іванова К.Ю. Проблемні питання договірного регулювання трансферу технологій. *Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право»*. 2018. № 5.

7. Карбовська К.А. Окремі питання правового забезпечення функціонування стартапів. *Право та інновації*. Харків, 2018. № 4 (24). С. 7-22. (0,6 др.арк.).

8. Давидюк О.М. Проблеми правового забезпечення відносин пов'язаних із обігом технологій в Україні та господарсько-правові засоби їх вирішення. *Право та інновації: наук.-практ. журн.* / редкол.: С. В. Глібко та ін. Харків : Право, 2018. № 2 (22). 148 с.

9. Давидюк О. М. Особливості господарсько-правового статусу технології створеної в результаті наукових і науково-дослідних робіт. *Право та інноваційне суспільство: електр. нак. вид.* / редкол.: С.В. Глібко та ін. Харків: Право. 2018 № 1 (10). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/06/Davydiuk_10.pdf.

10. Георгієвський Ю.В. Діяльність суб'єктів господарювання у зоні проведення операції об'єднаних сил: особливості правового регулювання. *Право та інноваційне суспільство: електр. нак. вид.* / редкол.: С.В. Глібко та ін. Харків: Право. 2018 № 1 (10). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/06/Georgiievskiy_10.pdf.

11. Юшко А.М. Правове регулювання професійних стандартів в Україні. *Право та інноваційне суспільство: електрон. наук. вид.* 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Yushko11.pdf>

12. Глібко С.В., Проданова М.А. Щодо визначення інфраструктури окремих галузей сфери матеріального виробництва: правовий аспект. *Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид.* 2018. № 2 (11). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Hlibko_Prodanova11.pdf

13. Гетьман А. П., Анісімова Г. В. Сучасні проблеми законодавчого забезпечення використання й охорони природно-ресурсного потенціалу України в контексті державної інноваційної й екологічної політики. *Право та інновації*. 2018. № 3 (23). С. 7–21. (0,6 др.арк.).

14. Білоусов Є. М. Господарське право як першооснова в забезпеченні економічної безпеки України. *Право і суспільство*. 2018. № 2. С. 95 – 101. (0,3 др.арк.).

15. Білоусов Є. М. Theoretical aspects of formation and functioning of the system of providing of economic security of Ukraine. *Leges si Viata*. 2018. № 5. Pp. 15 – 19. (0,2 др.арк.).

16. Борисов І. В. Організаційні форми інноваційної діяльності. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 49–55. (0,3 др.арк.).

17. Бойчук Р. П. Окремі питання правового регулювання корпоративних інвестицій. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 75- 80. (0,2 др.арк.).

18. Бойчук Р. П. Проблеми правового забезпечення державного санкційного регулювання господарської діяльності. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 4 (24). С. 10 – 15. (0,2 др.арк.).

19. Вапнярчук Н. М. Особливості правового забезпечення професійного розвитку працівників у зарубіжних країнах. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 121 – 126. (0,2 др.арк.).

20. Внукова Н. М. Перспективи використання спеціальних видів кредитування для розвитку інноваційного підприємництва. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 28 – 34. (0,3 др.арк.).

21. Внукова Н.М. Проблеми вибору спеціальних видів фінансування інноваційного підприємництва. *Право і інновації*. 2018. №1. С.7 - 12 (у співав. з Р. Пукала). (0,2 др.арк.).

22. Дмитрик О. О. Принцип стабільності в податковому законодавстві. *Право та інновації*. 2018. №1 (21). С. 56 – 61 (у співав. з Мазуренко Д. О.). (0,2 др.арк.).

23. Дмитрик О. О. Деякі дискусійні аспекти проведення фактичних перевірок. *Право та інновації*. 2018. № 3 (23). С. 22 – 27. (0,2 др.арк.).

24. Шовкопляс Г. М. Basic principles of financial markets regulation and legal aspects of the legislative requirements. *Investment Management and Financial Innovations*, Volume 15, Issue 1, 2018. P. 337-349. (у співав. з Borys Yazliuk, Anatolii Hulei, Ruslan Brukhanskyi, Tetiana Shvydka). (0,5 др.арк.).

25. Шовкопляс Г. М. Economic and legal regulation of control on the markets of financial services of Ukraine. *Baltic Journal of law*, Issue 3, 2018. P. 43-51. (0,3 др.арк.).

26. Матвєєва А. В. Спеціальний правовий режим господарювання: поняття та види. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 4 (24). С. 16 – 21.

27. Пашков В. М. ENSURING RIGHT TO ORGANIC FOOD IN PUBLIC HEALTH SYSTEM. *Wiadomości Lekarskie*. TOM LXXI, 2018, Nr1 cz II. P 226 – 229 Index Copernicus, PBL, Scopus. (0,5 д.а., у співавт. Olena Vatyhina, Liudmyla Leiba).

28. Токарева К. О. Реалії та перспективи розвитку податкового законодавства України у сфері електронної комерції. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/6/> (у співав. з Тимощенкою Н. В.).

29. Токарева К. О. Відстрочення або розстрочення податкових платежів як форма державної допомоги суб'єктам господарювання. *Право та інновації*. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 42 – 48. (0,3 др.арк.).

30. Савчук О. О. Підприємництво у сфері лісокористування як один із шляхів інноваційного розвитку. *Право та інновації*. Науково-практичний журнал. Харків. Право, 2018. № 1 (21). С. 52 – 55. (0,1 др.арк.).

31. Савчук О. О. Лісова сертифікація як інструмент екологічного менеджменту та інноваційно-інвестиційного розвитку системи лісопромислового комплексу України. *Право та інновації*. Науково-практичний журнал. Харків. Право, 2018. № 2 (22). URL: <http://ndipzir.org.ua/journal-no-22>

32. Черняєва Д. О. Методи державного регулювання господарської діяльності суб'єктів господарювання: теоретичний аспект. *Право та інновації*: наук. – практ. журн. Харків: Право, 2018. №4(24). С. 69 -75. (0,3 др.арк.).

33. Черкасов О. В. Формування ефективної моделі корпоративного управління в інноваційному суспільстві. *Право та інновації*. 2018. № 4 (24). С. 76 – 81. (0,2 др.арк.).

34. Ярошенко О. М. Актуальні питання практики припинення трудового договору з підстави закінчення строку. *Право та інновації*: наук. – практ. журн. Харків: Право, 2018. № 3 (23). С. 116 – 120. (0,2 др.арк.).

35. Семенова М. В. Совершенствование современной правовоприменительной практики в документах о предоставлении туристических услуг в контексте европейского опыта. *Baltic journal of law*. 2018. № 3(50) С. 11-22. (0,5 др.арк.).

36. Знаменський Г. Л. Місце господарського права у стратегії забезпечення інноваційної діяльності в Україні. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018>

37. Савчук О. О. Особливості регулювання кредитних спілок як фінансових установ. *Право та інновації*. 2018. № 2 (22) С. 136- 140. (0,2 др.арк.).

38. Коритін Д.С. Проблемні питання державної підтримки малих та середніх підприємств. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Korytin11.pdf>

Тези наукових доповідей у кількості 87 штук:

1. Глібко С. В. Правове регулювання випуску та реалізації високотехнологічної продукції в Україні. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. – Харків: Право, 2018. 280 с. С. 57 – 64 (0,3 др.арк.).

2. Глібко С. В. Питання функціонального забезпечення інноваційного процесу: господарсько-правовий аспект. *Правова наука та інноваційна діяльність*

в умовах євроінтеграційних процесів: зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 червня 2018 р.): редкол. С. В. Глібко, В. В. Россіхін, В. Б. Родченко. Харків, 2018. 166 с. С. 42 – 45(0,1 др.арк.).

3. Атаманова Ю.Є., Новіков Є.А. Організаційно-правові форми функціонування мережі трансферу технологій. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: зб. матеріали круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко]. Харків : Право, 2018. С. 12-15 (0,1 др.арк.).

4. Любчич А. М. Про значення технопарків у розвитку економіки країни: порівняльна характеристика. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: матеріали круглого столу (м. Харків, 25 трав. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 21-24. (0,1 др.арк.). URL: <http://ndipzir.org.ua/conference/2018/06/Liubchych.pdf>

5. Любчич А. М. Щодо правового механізму державної підтримки технопарків: порівняльна характеристика. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: матеріали круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 80-83 (0,1 др.арк.). URL: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/05/Liubchych.pdf>

6. Жорнокуй Ю. М. Венчурні фонди як суб'єкти Національної інноваційної системи України: огляд існуючих проблем. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: матеріали I Міжнародної міжгалузевої конференції (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 15-18.

7. Карбовська К.А. Правове регулювання стартапів як суб'єктних елементів Національної інноваційної системи України. Матеріали Круглого столу «Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів» (8 червня 2018 р., м. Харків) Харків: Право, 2018. С. 68-72 (0,2 др.арк.).

8. Alla Strizhkova, Karolina Karbovska. Concept Kharkiv Smart City. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: матеріали I Міжнародної міжгалузевої конференції (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 20-23.

9. Карбовська К.А. Законодавче регулювання стартапів в контексті Стратегії інноваційного розвитку України. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (14 грудня 2018 р., м Харків). Харків: Право, 2018. С. 64-67.

10. Юшко А.М. Вчена рада закладу вищої освіти як орган представницької демократії. Права людини і демократія: зб. наук. ст. за

матеріалами наук.-практ. конф., м. Харків, 15 травня 2018 р. Редкол.: А.П. Гетьман, І.В. Яковюк та ін. Харків, 2018. С. 46-50 (0,2 др.арк.).

11. Подрез-Ряполова І.В. Технологічні платформи як важливий інструмент інноваційного розвитку в країнах Східного партнерства. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: матеріали круглого столу (м. Харків, 08 червня 2018р.). Харків: Право, 2018. С. 110-114 (0,2 др.арк.).

12. Подрез-Ряполова І.В. Підсистема інноваційної інфраструктури як складова національної інноваційної системи. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: матеріали I Міжнародної міжгалузевої конференції (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 75-78.

13. Іванова К.Ю. До питання про механізм функціонування окремих елементів Національної інноваційної системи [Текст] / К. Ю. Іванова // Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів : зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко]. – Харків : Право, 2018. – С.64-67 (0,1 др.арк.).

14. Клімова Г.П. Університет як креативний компонент національної інноваційної системи // Круглий стіл «Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграції» (8 червня 2018 р.) . – Х.: НДІ ПЗІР НАПрН України, 2018. С. 76-79 (0,1 др.арк.).

15. Анисимова А. В. Влияние евроинтеграционных процессов на развитие и систематизацию экологического законодательства. Влияние межгосударственных интеграционных процессов на развитие аграрного, экологического, природоресурсного и энергетического права: материалы Международной научно-практической конференции (Минск, 26–27 апреля 2018 г.). / Белорус. гос. ун-т ; редкол.: Т. И. Макарова (отв. ред.) [и др.]. Минск. БГУ, 2018.С. 85–88 (0,1 др.арк.).

16. Анісімова Г. В. Сучасні підходи до принципів аграрного права. Пріоритетні напрями розвитку аграрного законодавства і права в сучасних умовах: матеріали науково-практичної конференції (Харків, 20 квітня 2018 р.). С. 109–115. (у співавторстві з Анісімовим К. Г.) (0,3 др.арк.).

17. Анісімова Г. В. Безпекове майбутнє України в контексті інтеграційних процесів: еколого-правові аспекти. Третє зібрання фахівців споріднених кафедр щодо обговорення стратегії еволюції аграрних, земельних, екологічних та природоресурсних правовідносин у контексті інтеграційного розвитку України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 7–10 черв. 2018 р.) / відп. ред. д.ю.н., доц. Т. Є. Харитонова, к.ю.н., доц. Х. А. Григор'єва. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 76-81 (0,2 др.арк.).

18. Анісімова Г. В. Проблема законодавчого забезпечення державної інноваційної й екологічної політики у сфері використання природно-ресурсного потенціалу України в енергетичній галузі. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: матеріали круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.). URL: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/05/Anisimova.pdf>

19. Анісімова Г. В. Еколого-правові проблеми забезпечення інноваційної діяльності в енергетичному секторі економіки. м. Київ, 18–19 травня 2018 р. Розвиток аграрного, земельного та екологічного права на зламі тисячоліть: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 120 річчю Національного університету біоресурсів і природокористування України (м. Київ, 18–19 травня 2018 р.) / за заг. ред. д.ю.н., проф. В. М. Єрмоленка. К., 2018. С. 303–308. (у співавторстві з Анісімовим К. Г.) (0,2 др.арк.).

20. Анісімова Г. В. Вплив Європейської правової доктрини оцінку впливу на довкілля на реформування екологічного законодавства України. Земельне, екологічне, аграрне право: оцінка впливу на довкілля: матеріали Всеукраїнського круглого столу (м. Київ, 18 червня 2018 р.) У співавторстві з А. П. Гетьманом, О. В. Донець, В. В. Шеховцовим. Київ. Національна академія правових наук. Київський регіональний науковий центр. 2018. С. 21–24. (0,1 др.арк.) URL: <https://law.knu.ua/ua/component/k2/4198>

21. Анісімова Г. В. Теоретико-правові й прикладні аспекти забезпечення публічних екологічних інтересів. Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Северодонецьк, 25–26 жовтня 2018 р.): матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ. Северодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля. 2018. С. 29–32 (0,1 др.арк.).

22. Анісімова Г. В. Екологічний інтерес в контексті природно-правової доктрини. Сучасний стан та перспективи розвитку земельного, аграрного, екологічного та природоресурсного права: теорія та практика: матеріали науково-практичної конференції (м. Харків, 7 грудн. 2018 р.). С. 211-214. (0,1 друк.арк.).

23. Анісімова Г. В. Правове забезпечення розвитку національного екологічного підприємництва в умовах євроінтеграції. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за результатами круглого столу (м. Харків, 14 грудн. 2018 р.). С. 32-38.

24. Анісімова Г. В. Теоретико-правові аспекти забезпечення екологічного підприємництва. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжнародна міжгалузева конференція (м. Рига, Латвія, 7 грудн. 2018 р.). (5 стор. – 0,2 друк.арк.).

25. Гетьман А. П. Сучасні тенденції розвитку еколого-правової науки в умовах реалізації Угоди про асоціацію України з ЄС. Сучасний стан та перспективи розвитку земельного, аграрного, екологічного та природоресурсного права: теорія та практика: матер. наук.-практ. конференції (м. Харків, 7 грудня 2018 р.): зб. тез наук. доп. / за заг. ред. А. П. Гетьмана; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2018. С. 15-21. (0,2 друк.арк.).

26. Білоусов Є. М. Економічна безпека пріоритетних галузей національної економіки (постановка проблеми). Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків: Право, 2018. С. 7 – 10 (0,1 др.арк.).

27. Борисов І. В. Правове положення торгово-промислової палати України. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 45-50 (0,2 др.арк.).

28. Борисов І. В. Компетенція органів державної влади щодо регулювання діяльності інноваційних структур. Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25–26 жовтня 2018 р.). Северодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 35–39 (0,1 др.арк.).

29. Борисов І. В. Комерційна таємниця як інформаційна складова економічної безпеки підприємства. Розвиток підприємництва в Україні: Безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 27-31.

30. Бойчук Р. П. Проблеми правового регулювання інвестиційної діяльності в особливий період. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 39 – 45 (0,3 др.арк.).

31. Вапнярчук Н. М. Судовий захист як одна із гарантій реалізації права працівників на освіту і працю. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібоко. Харків: Право, 2018. С. 195 – 198 (0,1 др.арк.).

32. Внукова Н. Компетентнісний підхід у забезпеченні надання якісних освітніх послуг: Тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції “Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця”. Харків: ХНЕУ ім.С.Кузнеця, 2018. С. 332-333 (0,04 др.арк.).(у співав. з Рейман К.)

33. Внукова Н. М. Забезпечення сприяння доступу до фінансування господарської діяльності в інноваційному суспільстві. Наукові пошуки у III тисячолітті: соціальний, правовий, економічний та гуманітарний виміри: збірник тез III Міжнародної науково-практичної конференції (27–28 квітня 2018 р.). Кропивницький : ПВНЗ КІДМУ, 2018. С.94-96. (0,08 др.арк.).

34. Внукова Н. М. Забезпечення інституційного розвитку сфери підприємництва через спрощення доступу до спеціальних видів кредитування. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібоко. Харків: Право, 2018. С. 11 – 16 (0,1 др.арк.).

35. Внукова Н. М. Євроінтеграційні напрями розвитку страхового ринку України. Страховий ринок України на шляху євроінтеграції: збірник матеріалів ІV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 17-18 квітня 2018 р.). Київ: КНЕУ, 2018. С.13-15 (0,08 др.арк.).

36. Vnukova N. International Preconditions for Development the Basics of a Concept of Risk-oriented System on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation / N. Vnukova, D. Hontar, Zh. Andriichenko. Modern Management: Economy and Administration: Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2018. Pp. 37–44 (0,3 др.арк.).

37. Внукова Н. М. Інноваційність теорії О.Лібермана. Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки та практики : Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет конференції (15 листопада 2018). Харків: ФОП Лібуркіна Л.М., 2018 . С.13-15 (0,08 др.арк.).

38. Внукова Н. М. Застосування ризик-орієнтованого підходу у запобіганні "відмивання" коштів та фінансуванні тероризму : Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 7 – 11(0,2 др.арк.).

39. Внукова Н. М. Концептуальні аспекти формування ризик-орієнтованої системи протидії «відмиванню» коштів та фінансуванню тероризму. Розвиток фінансових відносин суб'єктів господарювання в умовах динамічного зовнішнього середовища. Тези Інтернет конференції, 15 листопада 2018 року Житомир. ЖДТУ. С.69-71(0,08 др.арк.).

40. Внукова Н. М. Ризик-орієнтований підхід суб'єктів первинного фінансового моніторингу до класифікації клієнтів. Сучасні проблеми фінансового моніторингу: Збірник матеріалів VI Всеукраїнської науково-практичної конференції. Харків: ХНЕУ ім.С.Кузнеця, ТОВ «ТО»Ексклюзив», 2018. – С. 20-24 (0,2 др.арк.).

41. Дмитрик О. О. Туристична діяльність в Україні і Хорватії: проблеми оподаткування. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 68 – 71(0,1 др.арк.).

42. Дмитрик О. О. Дискусійні аспекти порядку обчислення податку на прибуток підприємств: Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 54 – 57 (0,1 др.арк.).

43. Шовкопляс Г. М. Господарсько-правове регулювання контролю на ринках фінансових послуг України. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 154 – 158 (0,2 др.арк.).

44. Іншин М. І. Концептуальні перспективи розвитку правового регулювання ринку праці України у контексті сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 199 – 201 (0,08 др.арк.).

45. Курашова І. М. Саморегулювання як альтернатива ліцензуванню будівельної сфери. Пріоритети розвитку юридичних наук у XXI столітті. Міжнародна науково-практична конференція з права, 13-14 квітня, Одеса. С. 66-70 (0,2 др.арк.).

46. Курашова І. М. До питання господарсько-правового механізму саморегулювання будівельної галузі. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 86 – 90 (0,2 др.арк.).

47. Курашова І. М. Дискусійні питання спадкування частки у статутному капіталі ТОВ (порівняльно-правовий аналіз): Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: збірник наукових праць за підсумками круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). Харків. 2018. С. 74 – 79. (у співавт. з Носань А. С.) (0,2 др.арк.)

48. Матвєєва А. В. Проблеми правового забезпечення спеціального режиму господарювання. Господарсько-правове забезпечення інформаційних процесів в фармації. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 90 – 94 (0,2 др.арк.).

49. Матвєєва А. В. Особливості провадження господарської діяльності у спеціальних (вільних) економічних зонах в умовах децентралізації Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: матеріали міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (м. Северодонецьк, 25-26 жовтня 2018 р.). Северодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 144-147 (у співав. з Єфремовою К. В.) (0,1 др.арк.).

50. Матвєєва А. В. Проблеми правової регламентації спеціальних режимів господарювання Юридична осінь 2018 року: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції молодих учених круглого столу (м. Харків, 14 листопада 2018 р.) /ред.кол. А. П. Гетьман. Харків: Право, 2018. С. 309-313 (0,2 др.арк.).

51. Матвєєва А. В. Здійснення господарської діяльності в умовах дії спеціальних режимів господарювання: Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). С. 97 – 100 (0,1 др.арк.).

52. Пашков В. М. Господарсько-правове забезпечення інформаційних процесів в фармації. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 104 – 108 (0,2 др.арк.).

53. Пашков В. М. Право на здоров'я: проблеми вакцинації реформ. Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю до Всесвітнього дня здоров'я. Київ. 2018. С. 55 – 57 (0,08 др.арк.).

54. Токарева К. О. Правове регулювання туристичного збору: сучасний стан і тенденції розвитку. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння

господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 131 – 134 (0,1 др.арк.).

55. Токарева К. О. Державна підтримка суб'єктів господарювання у сфері інноваційної діяльності в умовах реформування системи органів державної влади: Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: матеріали міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (м. Сєвєродонецьк, 25-26 жовтня 2018 р.). Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 209 – 211 (у співав. з Черкасовим О. В.) (0,08 др.арк.).

56. Токарева К. О. Відстрочення та розстрочення податкових платежів як форма державної допомоги суб'єктам господарювання: проблеми правового регулювання: Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). С. 135 – 138 (0,1 др.арк.).

57. Савчук О. О. Лісова сертифікація як інструмент екологічного менеджменту. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 186 – 189 (0,1 др.арк.).

58. Савчук О. О. Legal problems arising from the transfer of forest land for geological exploration by digging boreholes. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжнародна міжгалузева конференція. (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 55-59. (у співав. з А. М. Любчич).

59. Семенишин А. В. Університети як креативний компонент Національної інноваційної системи. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 08 червня 2018 р.). Харків, 2018. С. 76 – 80 (0,2 др.арк.). (у співав. з Клімовою Г. П.).

60. Черняєва Д. О. Концептуальні засади розвитку та ефективної взаємодії науки, бізнесу та влади. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 35 – 38 (0,1 др.арк.).

61. Черняєва Д. О. Технічне регулювання як засіб державного регулювання господарської діяльності в умовах реформування. Міжнародна

науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні» : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25-26 жовтня 2018 р.) – Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 212-215 (0,1 др.арк.).

62. Черкасов О. В. До питання правового регулювання корпоративного управління в малих та середніх підприємствах. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 134 – 138 (0,2 др.арк.).

63. Черкасов О. В. Державна підтримка суб'єктів господарювання у сфері інноваційної діяльності в умовах реформування системи органів державної влади: Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: матеріали міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (м. Сєвєродонецьк, 25-26 жовтня 2018 р.). Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 209 – 211 (у співав. з К. О. Токаревою) (0,08 др.арк.).

64. Ярошенко О. М. Особливості припинення трудового договору за п. 7-1 ст. 36 КЗПП України. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 201- 205 (0,2 др.арк.).

65. Семенова М. В. Компетенція саморегулювних організації в галузі туризму в системі державного регулювання господарювання. Міжнародна науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні» : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25-26 жовтня 2018 р.) Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 172 – 176 (0,2 др.арк.).

66. Семенова М. В. Правове визначення поняття «відвідувач» Сталий розвиток туризму на засадах партнерства: освіта, наука, практика : матеріали І

Міжнар. наук.-практ. конф., 31 жовт.-1 лист. 2018. Львів : ЛТЕУ, 2018. С. 122-125 (0,1 др.арк.).

67. Семенова М. В. Ліцензування як засіб господарсько-правового регулювання туристичної діяльності в праві ЄС, Латвії та України. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжнародна міжгалузева конференція. (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 80-84.

68. Семенова М. В. Відповідальність туристичних операторів та туристичних агентів у договірних відносинах, пов'язаних зі здійсненням туристичної діяльності: Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 грудня 2018 р.). С. 130 – 133. (у співав. з Андрієнко А. А.) (0,1 др.арк.)

69. Коритін Д. С. Щодо особливостей державної підтримки молодіжного підприємництва України. Економіко-правові проблеми розвитку та сприяння господарській діяльності в сучасних умовах: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 25 травня 2018 р.) / редкол.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик, С. В. Глібко. Харків. 2018. С. 82 – 86 (0,2 др.арк.).

70. Шевченко Л. С. Конкурентний бізнес-консалтинг для менеджерів / II International Scientific Conference Innovative Economy: Processes, Strategies, Technologies: Conference Proceedings, Part II, January 26, 2018. Kielce, Poland: Baltija Publishing. 136 pages. P. 37-39 (0,25 д.а.).

71. Шевченко Л. С. Нова модель економічної діяльності закладів вищої освіти в Україні. Conference Proceedings of the 7 th International Scientific Conference Problems and Prospects of Territories' Socio-Economic Development (April 4 – 7, 2018, Opole, Poland). The Academy of Management and Administration in Opole, 2018. 345 pages. P. 344-345. (0,25 д.а.)

72. Шевченко Л.С. Ринок юридичних послуг: особливості сегментування. International Scientific-Practical Conference Innovation Management in Marketing: Modern Trends and Strategic Imperatives: Conference Proceedings, April 12-13th, 2018. Poznan, Poland: WSPiA Publishing. 308 pages. P. 128-131. (0,25 д.а.).

73. Шевченко Л.С. Креативний університет та інтелектуальне підприємництво / Наукова дискусія в редакції журналу «Економічна теорія та право» з концептуальних засад креативної економіки, обґрунтованих у монографії С.А. Давимуки та Л.І. Федулової «Креативний сектор економіки: досвід та напрями розбудови», НЮУ імені Ярослава Мудрого, 15 березня 2018 р. Економічна теорія та право. 2018. № 2. С. 149-172. DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2018-33-2-149> (0,25 д.а.).

74. Шевченко Л.С. Попит на вищу освіту в Україні: чи будуть відмирати професії економіста, менеджера та юриста? International Scientific Conference From the Baltic to the Black Sea: the Formation of Modern Economic Area: Conference Proceedings, August 24th, 2018. Riga, Latvia: Baltija Publishing. 132 pages. Pp. 87-90. (0,25 д.а.).

75. Шевченко Л.С., Гриценко О.А., Камінська Т.М., Марченко О.С., Вовк І.А., Левковець О.М., Овсієнко О.В. Сучасна економічна та управлінська освіта: інноваційний вектор розвитку / Наукова дискусія в редакції журналу «Економічна теорія та право» Економічна теорія та право. 2018. № 3. С. 132-151. DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2018-34-3-132> (1,2 д.а.; частка автора – 0,25 д.а.).

76. Врублевська-Місюна К.М. Питання безпеки у сфері електронної комерції: господарсько-правовий аспект. Актуальні питання та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції: VII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Кропивницький, 30 лист. 2018 р.). Кропивницький, 2018. С. 95-98 (0,1 др.арк.).

77. Врублевська-Місюна К.М. Актуальні питання щодо здійснення купівлі-продажу в мережі Інтернет. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжн. міжгал. конф. (м. Рига, Латвія, 07 груд. 2018 р.). С. 47-49 (0,08 др.арк.).

78. Врублевська-Місюна К.М., Лиманський В.Ю. Щодо питання безпеки в електронній комерції. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 груд. 2018 р.). Харків. 2018. С. 11-14 (0,1 др.арк.).

79. Палант О.Ю. Актуальні питання розробки проекту електронного квитка. Управління інноваціями в маркетингу: Міжнародна науково-практична конференція, 12-13 квітня 2018, м. Познань, Польща, С. 65-70 (0,2 др.арк.).

80. Палант А.Ю. Инновационные подходы к внедрению единого электронного билета в г. Харькове. Інноваційні підходи і сучасна наука: збірник наукових праць «Велес» за матеріалами IV міжнародної конференції «Інноваційні підходи і сучасна наука», Київ, 30 березня 2018 р., 3 частина, С. 10-18 (0,3 др.арк.).

81. Атаманова Ю.Є., Новіков Є.А. Організаційно-правові форми функціонування мережі трансферу технологій. Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: матеріали круглого столу (м. Харків, 8 червня 2018 р.) / редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко. Харків: Право, 2018. С. 12-16 (0,2 др.арк.).

82. Стріжкова А.В. Пропозиції господарсько-правового забезпечення стимулювання розвитку бізнес-інкубаторів. Правова наука та інноваційна

діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 червня 2018 р.) / редкол.: С.В. Глібко, В.В. Россіхін, В.Б. Родченко. Харків: Право, 2018. С.123 – 128 (0,3 др.арк.).

83. Стріжкова А.В. Місцева інноваційна інфраструктура в умовах цифровізації. Актуальні правові та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції. (м. Кропивницький, 30 лист. 2018 р.). Кропивницький, 2018. С. 125 – 128 (0,1 др.арк.).

84. Strizhkova A., Karbovska K. Concept Kharkiv Smart city. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України. 7 грудня 2018 р. м. Рига (Латвія). С. 112 – 117 (0,3 др.арк.).

85. Кохан В.П. Стан розвитку електронних адміністративних послуг на державному рівні. Актуальні правові та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції (м. Кропивницький, 30 листопада 2018 року). С.78 – 82 (0,2 др.арк.).

86. Шаповалова О.В. Роль держави у запровадженні інноваційних технологій у підприємницьку діяльність / О.В. Шаповалова // Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів: збірник матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.). Харків: Право, 2018. – С.137-140 (0,1 др.арк.).

87. Shapovalova O.V. Problems of opening of criminal cases for war crimes in Ukraine / O.V. Shapovalova // International Scientific Conference «Topical Issues of Crime of Genocide and Human Rights Protectio». – Sokhumi State University, Tbilisi, Georgia. – 2018. С. 52-58.

8.2. Наукові праці співробітників Інституту видані понад виконання показників паспорту бюджетної програми: монографії, підручники, коментарі законодавства.

Монографії, наукові видання у загальній кількості 10 штук:

1. Аналіз правового регулювання діяльності інноваційних структур, підтримки малого та середнього підприємництва в Україні (регіональний аспект): наукове видання / [С. В. Глібко Ю. Є. Атаманова та ін.]; за ред. С. В. Глібка, Ю. Є. Атаманової, О. В. Черкасова. – Харків: Право, 2018. – 96 с (4 д.а.).

2. Шевченко Л. С. (2018). Law & Management: новий напрям наукових досліджень та управлінської практики. *Тенденції розвитку правової науки та практики: досвід країн Східної Європи та перспективи України*. Riga (Latvia): Izdevnieciba “Baltija Publishing” (1,35 д.а.).

3. Шевченко Л. С. Стратегічний консалтинг в економічній сфері. *Modern management: economy and administration*. Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2018. Pp. 102-108. Pp. 216. (0,5 д.а.).

4. Шаповалова О. В. Розділ 8 «Господарське законодавство у системі забезпечення вимог сталого економічного розвитку України»: «Правове забезпечення адаптації інвестиційної моделі розвитку економіки України та ринків фінансових послуг до права Європейського Союзу»: монографія / [С. В. Глібка, Н. М. Внукова, О. О. Дмитрик та ін.] ; за ред. С. В. Глібка, Н.М. Внукової, О.О. Дмитрик. – Харків: Право, 2017. – 400 с. (С. 290-315).

5. Шаповалова О. В. Контроль у капітальному будівництві в умовах адміністративної реформи: Правові та економічні засади реформування системи органів державної влади і правосуддя в умовах інтеграції до європейської спільноти: проблеми та перспективи: монографія / [Колектив авторів]; під ред. Г.В. Татаренко. – Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. – 208 с. (С.186-200).

6. Гетьман А. П. Концептуальні засади верховенства права в екологічному законодавстві України. Актуальні проблеми правового регулювання аграрних, земельних, екологічних та природоресурсних відносин в Україні: колективна монографія / відп. ред.: Т. Є. Харитонова, І. І. Каракаш. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 384-417.

7. Гетьман А. П. Роль митної адміністрації у виконанні міжнародних зобов'язань України в екологічній сфері. Сучасний стан та перспективи розвитку митних правовідносин в Україні: колективна монографія / за заг. ред. Д. В.Приймаченка. Дніпро : Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 127-150 (у співавторстві з В. В. Шеховцовим, В. А. Зуєвим, особистий внесок – 0,6 друк. арк.).

8. Ярошенко О. М. Правове забезпечення оплати праці державних службовців: актуальні проблеми теорії та практики. Монографія / за заг. ред. проф. О. М. Ярошенка. Харків: Юрайт, 2018. 260 с.

9. Харьковская цивилистическая школа: осуществление и защита права интеллектуальной собственности: монография / И. В. Спасибо-Фатеева, В. И. Жуков, Н. Е. Яркина и др. ; под общ. ред. И. В. Спасибо-Фатеевой. Харьков : Право, 2018. – § 2 гл. 1 разд. 3 (С. 238–253). (Жорнокуй Ю.М.).

10. Клімова Г.П. Особливості правової ментальності як основи правової культури // Політико-правова ментальність українського соціуму в контексті європейської інтеграції. Монографія. – Харків: Право. – 2018.

Посібники, підручники, методична література, коментарі законодавства у кількості 3 штуки:

1. Ярошенко О. М. Трудове право. Посіб. для підгот. до іспиту. 4-те вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2018. 200 с.
2. Ярошенко О. М. Науково-практичний коментар Житлового кодексу України. Станом на 4 травня 2018 року. За заг. ред. Журавльова Д. В. Київ: Видавничий дім «Професіонал», 2018. 304 с.
3. Ярошенко О. М. Конституція України. Науково-практичний коментар. Станом на 15 травня 2018 р. / За заг. ред. Чижмарь К. І. та Лавриновича О. В. Київ: Видавничий дім «Професіонал», 2018. 290 с.

Наукові статті у кількості 43 штуки:

1. Бринцев О.В. До питання про принцип оперативності господарського судочинства в контексті універсалізації судового процесу України. *Право України*. 2018. №7. С. 34-46;
2. Бринцев О.В. Вирішення корпоративних спорів згідно з новим Законом «Про товариства з обмеженою відповідальністю». *Мала енциклопедія нотаріуса. Науково-практичний журнал*. 2018. С. 149-162;
3. Палант О.Ю. Обґрунтування та застосування методики визначення інвестиційної складової тарифів підприємств міського електричного транспорту. *Науковий вісник Хмельницького національного університету, Серія Економічні науки*. 2018. № 2. С. 115-120;
4. Заблоцький В.В., Палант О.Ю., Гаврильченко О.В., Угоднікова О.І. Законодавче забезпечення державного управління потенціалом розвитку сфери послуг як елемент соціально-економічних трансформацій. Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики. *Зб. наук. праць*, вип. 2(25), 2018. С. 438-445;
5. О.Ю. Палант, Г.В. Оптіна, М.М.Кучер Статистична оцінка соціально-економічної детермінації злочинності в Україні. *Науковий вісник Полісся*. № 4(16). 2018, С. 14-20;
6. Єфремова К.В. Господарсько-правове забезпечення інноваційного інвестування: проблеми та пропозиції. *Економічна теорія та право: зб. наук. пр. / редкол.: А.П. Гетьман та ін. Харків. Право*, 2018. № 1 (32). С. 176 – 182.
7. Глібко С. В. Відкриття рахунків в банках та платіжні послуги: господарсько-правовий аспект. *Юридичний електронний журнал* № 6. м. Запоріжжя, 2018.
8. Юлия Атаманова, Валерия Лада. Твердые несогласные. *Юридическая практика: газета украинских юристов*. URL: http://pravo.ua/article.php?id=100118081&fbclid=IwAR0n6es4K0ZjuxXsjzAYBhfMq1HJe1e7VuBpjfiUzxzrjIFX7kOKl_qIda4.

9. Жорнокуй Ю. М. «Корпорація»: сучасний стан законодавства в Україні та Європейському Союзі // Підприємництво, господарство і право. 2018. № 1. – С. 13–17.

10. Zhornokui Yu. Shareholders agreement: comparative and legal analysis of the legislation and legal doctrine of Ukraine, EU countries and USA / Zhornokui Yu., Burlaka O., Zhornokui V // Baltic Journal of Economic Studies. 2018. Vol. 4, No. 2. P. 288–300. (Web of science).

11. Zhornokui Yu. M. A cost-benefit analysis of preconditions and predicted effects from e-voting implementation in Ukraine / Sadykova Ya. M., Starynskyi M. V., Horobetc N. O., Zhornokui Yu. M. // Trames. 2018. 22(72/67), 3. P. 257–271. (Scopus, Web of science).

12. Жорнокуй Ю. М. Економічна складова юридичної особи: сучасний стан та особливості / Ю. М. Жорнокуй, В. Г. Жорнокуй, І. І. Сядриста // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. 2018. № 3. С. 394–401. (Web of science).

13. Юшко А.М. Правове регулювання професійних стандартів в Україні. Право та інноваційне суспільство: електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Yushko11.pdf>.

14. Клімова Г.П. Генеза і функціональні особливості політичних партій // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» Серія: Політологія, 2018. - №2 . – с. 45-65.

15. Анісімова Г. В. Атмосферне повітря. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 30–32.

16. Анісімова Г. В. Атмосфероохоронне право. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 32–33.

17. Анісімова Г. В. Водне законодавство України. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 109–113.

18. Анісімова Г. В. Водний кодекс України. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і

права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 114–117.

19. Анісімова Г. В. Гетьман Анатолій Павлович. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 170–171.

20. Анісімова Г. В. Державна екологічна інспекція України. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 200–203.

21. Анісімова Г. В. Державний облік у галузі охорони атмосферного повітря. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 235–237.

22. Анісімова Г. В. Екологічна інформація. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 270–273.

23. Анісімова Г. В. Екологічні обов'язки громадян. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 299–302.

24. Анісімова Г. В. Екологічні права громадян. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 302–305.

25. Анісімова Г. В. Закон України «Про охорону атмосферного повітря». Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 335–337.

26. Анісімова Г. В. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. /

редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 338–340.

27. Анісімова Г. В. Захист екологічних прав громадян. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 349–351.

28. Анісімова Г. В. Зона надзвичайної екологічної ситуації. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 360–363.

29. Анісімова Г. В. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля, Орхуська конвенція (1998). Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 383–388.

30. Анісімова Г. В. Надзвичайна екологічна ситуація. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 516–519.

31. Анісімова Г. В. Юридична відповідальність за порушення законодавства про охорону атмосферного повітря. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 740–743.

32. Анісімова Г. В. Охорона атмосферного повітря. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 552–555.

33. Анісімова Г. В. Право громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С.

Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 610–612.

34. Анісімова Г. В. Право на доступ до екологічної інформації. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 612–616.

35. Анісімова Г. В. Система екологічного законодавства. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова), А. П. Гетьман (заст. голови) [та ін.]. Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Харків, 2018. Т. 14. С. 679–681.

36. Анісімова Г. В. Актуальні проблеми законодавчого забезпечення екологічних інтересів у державній політиці України. *Теорія і практика правознавства*. 2018. Вип. 2 (14).

37. Внукова Н. М. Інструментарій управління ризиками «відмивання» коштів на основі визначення рівня зв'язності фінансових компаній та кредитних спілок. *Управління розвитком*. 2018.

38. Внукова Н. М. Концептуальні засади протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдження зброї масового ураження. *Проблеми економіки*. 2018. № 4.

39. Дмитрик О. О. Бюджетний процес в сучасних умовах. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2018. № 1 (10). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/6/Dmytryk10.pdf>

40. Пашков В. М. REPRODUCTIVE FUNCTION: THE PROTECTION OF THE RIGHTS OF THE PEOPLE WHICH ARE SENT TO THE AREA OF THE FIGHTING. *Wiadomości Lekarskie*. 2018, tom LXXI, nr 2 cz II. P. 403 – 407 Index Copernicus, PBL, Scopus. (0,5 д.а., у співав. з Nataliya Gutorova, Petro Noha).

41. Пашков В. М. Rehabilitation Tourism as a Part of Medical Tourism. *Acta Balneologica*. 2018. TOM LX NUMBER 1 (151). P. 48 – 53 bazie ESCI (Web of Science), Index Copernicus (у співав. з Andrii Harkusha, Yevgen Gnedyk).

42. Токарева К. О. [Бюджет участі: сучасний стан та тенденції розвитку \(досвід України та іноземних держав\)](#). *Право та інноваційне суспільство*. 2018. № 1 (10). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/06/Tokarieva_10.pdf

43. Шаповалова О.В. Договір підряду на капітальне будівництво як правова форма господарських зв'язків / О.В. Шаповалова // Актуальні проблеми права: теорія і практика: збірник наукових праць №35. – Сєверодонецьк, 2018. – С.17-23 (Index Copernicus International).

Наукові тези у кількості 34 штук:

1. Бринцев О. В. Новий господарський процес – крок вперед два назад. // Актуальні проблеми судового права: матеріали Всеукр. наук-практ.конф. (Харків, 23 квіт., 2018р.) / редколег: Л.М. Москвич (голова) та ін. Харків: Право, 2018 С.27-29;
2. Новіков Є. А., Пустовіт А. В. Запобігання рейдерству в Україні. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 груд. 2018 р.). Харків. 2018. С. 25 – 28;
3. Врублевська-Місюна К. М., Косолапова А. О. Правове регулювання питання захисту прав інвесторів. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності: матеріали круглого столу (м. Харків, 14 груд. 2018 р.). Харків. 2018. С. 52 – 55;
4. Палант О. Ю. Управление проектами экологизации транспорта – Матеріали науково-технічної конференції «Інноваційні аерокосмічні технології в екологічному моніторингу, Київ, 24-25 квітня 2018 р., С. 55.
5. Стріжкова А. В., Белік К. О. Методи оцінки інвестиційної привабливості інноваційних підприємств. Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення підприємницької діяльності. Харків:Право, 2018. С. 132 – 135;
6. Стріжкова А. В., Курашова І. М. Нова редакція закону України «Про приватизацію державного і комунального майна»: які загрози він несе для наукового світу? Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Юридична осінь 2018 року». С. 191-196;
7. Стріжкова А. В., Курашова І. М. До аналізу причин проблем інноваційного розвитку України. Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ВНЗ і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ. 25-26 жовтня 2018 р. Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. С. 51-53.
8. Борисов І. В. Організаційно-правова форма фінансових установ – правовий засіб узгодження економіко-правових інтересів основних учасників ринку фінансових послуг. Матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 96-й річниці з дня народження д-ра юрид. наук, проф., чл.-кор. АН УРСР В. П. Маслової «Актуальні проблеми приватного права» (Харків, 14 лютого 2018 р.). Харків : Право, 2018. С. 137–141.
9. Внукова Н. М. Європейські напрями забезпечення доступу до фінансування інноваційного підприємництва:Матеріали VII Всеукраїнської

науково-практичної конференції «Актуальні правові та гуманітарно-економічні проблеми України в період євроінтеграції» (30 листоп. 2018 р., м. Кропивницький).

10. Пашков В. М. Право на здоров'я: проблеми вакцинації реформ. Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю до Всесвітнього дня здоров'я. Київ. 2018. С. 55 – 57.

11. Токарева К. О. Дискусійні питання реалізації Стратегії сталого розвитку України – 2030. Юридична осінь 2018 року: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції молодих учених круглого столу (м. Харків, 14 листопада 2018 р.) /ред.кол. А. П. Гетьман. Харків: Право, 2018. С. 230 – 233.

12. Шаповалова О. В. Структура недержавного контролю у сфері господарювання / О.В. Шаповалова // Міжнародна науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні»: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25-26 жовтня 2018 р.). – Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. – С.101-104.

13. Шаповалова О. В. Виявлення, супровід і допомога цільовим групам при вступі на навчання / О.В. Шаповалова, А.В. Сидорчук, М.Б. Богомолів // Міжнародна науково-практична конференція «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні»: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції викладачів, співробітників ЗВО і наукових організацій, магістрантів, аспірантів, докторантів, представників громадських організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та інших установ (25-26 жовтня 2018 р.). – Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. – С.78-81.

14. Глібко С. В. Питання здійснення банками платіжних послуг: підстави та зміст. Кропивницький університет. м. Кропивницький.

15. Hlibko S. V. Issues of legal regulation of settlement operations of banks in Ukraine. I Міжнародна міжгалузева наукова конференція «Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України». 7 грудня 2018 р, м. Рига.

16. Глібко С. В. Захист інтересів платників при здійсненні електронних платежів. Матеріали круглого столу «Розвиток підприємництва в Україні безпека здійснення господарської діяльності» від 14 грудня 2018 р.

17. Любчич А. М. Щодо питання законодавчої невизначеності користувачів (власників) полезахисних лісових смуг. Актуальні проблеми

публічного та приватного права: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 25 трав. 2018 р.). Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2018. С. 179–180.

18. Любчич А. М. Про класифікацію деяких процедурних норм в аграрному праві. Пріоритетні напрямки розвитку аграрного законодавства і права в сучасних умовах: матеріали наук.-практ. конф. (м. Харків, 20 квіт. 2018 р.) / за заг. ред. А. М. Статівки. Харків: Юрайт, 2018. С. 214-218.

19. Любчич А. М., Савчук О. О. Полезахисні лісосмуги: можливі варіанти роз'яснення проблеми ресурсного забезпечення на законодавчому рівні, участь суб'єктів інноваційної діяльності. «Конституційно-правові засади адміністративної реформи в Україні»: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Сєвєродонецьк, 25-26 жовт. 2018 р.). Сєвєродонецьк. 2018. С. 148-151.

88. Савчук О. О. Legal problems arising from the transfer of forest land for geological exploration by digging boreholes. Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України: I Міжнародна міжгалузева конференція. (7 грудня 2018 р., Латвія, м. Рига). Рига: Балтійська Міжнародна Академія. С. 55-59. (у співав. з А. М. Любчич).

20. Любчич А. М. Деякі питання фінансування сільського господарства. «Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення підприємницької діяльності»: круг. стіл (м. Харків, 14 груд. 2018 р.). Харків. 2018. С. 59-63.

21. Любчич А. М., Савчук О. О. Окремі питання правового забезпечення розвитку інноваційної інфраструктури раціонального використання та охорони земель під полезахисними лісосмугами. «Сучасний стан та перспективи розвитку земельного, аграрного, екологічного та природо ресурсного права: теорія та практика»: матеріали наук.-практ. конф. (м. Харків, 7 груд. 2018 р.). Харків. 2018. С. 271-273.

22. Жорнокуй Ю. М. Про розуміння «права на захист» в рамках корпоративних відносин. Актуальні проблеми приватного права : матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 96-й річниці з дня народження д-ра юрид. наук, проф., чл.-кор. АН УРСР В. П. Маслова (Харків, 14 лют. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 82–85.

23. Жорнокуй Ю. М. О понимании «корпорации» в Украине и отдельных странах Европы. Развитие современного частного права в странах Европы. Матеріали VIII Міжнародного цивілістичного форуму, Київ, 19–20 квітня 2018 року. – К.: ТОВ «Білоцерківдрук», 2018. – С. 141–144.

24. Жорнокуй Ю. М. Значення медіаційного договору у вирішенні корпоративних конфліктів. Проблеми цивільного права та процесу: тези доп. учасників наук.-практ. конф., присвяч. світлій пам'яті О. А. Пушкіна, Харків, 25 трав. 2018 р. / Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків: ХНУВС, 2017. – С. 82–85.

25. Жорнокуй Ю. М. Позитивні та негативні аспекти викуп акцій мажоритарним акціонером / Ю. М. Жорнокуй // корпоративне право України та країн Європейського Союзу: новели законодавства: Зб. наук. праць за матеріалами XVI Міжнар. наук.-практ. конф. (5–6 жовт. 2018 р., м. Івано-Франківськ) / НДІ приватного права і підприємництва імені акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України; за ред. д-ра юрид. наук, акад. НАПрН України В. В. Луця. – Івано-Франківськ, 2018. – С. 56–60.

26. Жорнокуй Ю. М. Особисті немайнові права юридичних осіб: сучасний стан вивчення та перспективи дослідження (круглий стіл, присвячений пам'яті професора Азімова Чингізхана Нуфатовича «Проблеми подальшого вдосконалення приватноправових механізмів набуття, передачі, здійснення та захисту суб'єктивних цивільних прав» відбудеться 19.12.2018 р.)

27. Юшко А. М. До питання про стандарт юридичної (правничої) освіти в Україні. Юридична наука і освіта у сучасних умовах: стан і перспективи розвитку: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої 35-річчю юридичного факультету Донецького національного університету Василя Стуса (18 травня 2018 р.) / Донецький національний університет імені Василя Стуса; за заг. ред. д.ю.н. проф. А.Г. Бобкової. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2018. С. 37-40.

28. Юшко А. М. Деякі аспекти судової практики у питаннях застосування контрактів до працівників. Розвиток трудового права і права соціального забезпечення: теорія і практика: тези доп. та наук. повідомл. учасників VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 05 жовт. 2018 р.) / за ред. О. М. Ярошенка. Харків: ФОП Панов А.Н., 2018. С. 220-229.

29. Подрез-Ряполова І. В. Особливості правового регулювання ліцензування господарської діяльності з постачання природного газу: матер. Круглого столу «Розвиток підприємництва в Україні: безпека здійснення господарської діяльності», м. Харків, 14 грудня 2018 р., Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України. С. 41-44.

30. Іванова К. Ю. Право на житло і реалізація цього права в умовах сьогодення / К. Ю. Іванова // Проблеми вдосконалення приватноправових механізмів набуття, передачі, здійснення та захисту суб'єктивних цивільних та сімейних прав: матер. науково-практичн. конф., присвяч. пам'яті професора Ч.Н. Азімова (Харків, 19 грудня 2018 р.). – Харків, 2018. – С.164-168

31. Іванова К. Ю. До питання про вільне використання торговельної марки третіми особами [Текст] / К. Ю. Іванова // Актуальні проблеми приватного права: матер. наук.-практ. конф., присвяч. 96-й річниці з дня народж. д-ра юрид.

наук, проф., чл.-кор. АН УРСР В. П. Маслова (Харків, 14 лют. 2018 р.). – Х. : Право, 2018. – С. 158-160;

32. Іванова К. Ю. Щодо умов надання правової охорони торговельним маркам / К. Ю. Іванова // «Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії» (м. Львів, 14-15 грудня 2018 року).

33. Клімова Г. П. Коцепт правової ментальності //Всеукраїнська науково-теоретична конференція «Європейські цінності та практики у політико-правовому дискурсі»: зб. матеріалів XXXI Харків.політол. читань (25 травня 2018 р.). – Х.: Право, 2018. – 176 с. (с. 26-28).

Інститутом подано 2 заяви для отримання свідоцтв про реєстрацію авторського права на службові твори.

8.3. Наукові публікації співробітників Інституту у закордонних наукових журналах, що індексуються в Web of Science Core Collection і Scopus

1. Шовкопляс Г. М. Economic and legal regulation of control on the markets of financial services of Ukraine. *Baltic Journal of law*, Issue 3, 2018. P. 43-51 (0,3 д.а.).
2. Шовкопляс Г. М. Basic principles of financial markets regulation and legal aspects of the legislative requirements. *Investment Management and Financial Innovations*, Volume 15, Issue 1, 2018. P. 337-349. (0,5 д.а., у співав. з Borys Yazliuk, Anatolii Hulei, Ruslan Brukhanskyi, Tetiana Shvydka).
3. Пашков В. М. ENSURING RIGHT TO ORGANIC FOOD IN PUBLIC HEALTH SYSTEM. *Wiadomości Lekarskie. TOM LXXI*, 2018, Nr1 cz II. P 226 – 229 Index Copernicus, PBL, Scopus. (0,5 д.а., у співавт. Olena Batyhina, Liudmyla Leiba).
4. Пашков В. М. REPRODUCTIVE FUNCTION: THE PROTECTION OF THE RIGHTS OF THE PEOPLE WHICH ARE SENT TO THE AREA OF THE FIGHTING. *Wiadomości Lekarskie*. 2018, tom LXXI, nr 2 cz II. P. 403 – 407 Index Copernicus, PBL, Scopus. (0,5 д.а., у співав. з Nataliya Gutorova, Petro Noha).
5. Пашков В. М. Rehabilitation Tourism as a Part of Medical Tourism. *Acta Balneologica*. 2018. TOM LX NUMBER 1 (151). P. 48 – 53 bazie ESCI (Web of Science), Index Copernicus (0,5 д.а., у співав. з Andrii Harkusha, Yevgen Gnedyk).
6. Zhornokui Yu. Shareholders agreement: comparative and legal analysis of the legislation and legal doctrine of Ukraine, EU countries and USA / Zhornokui Yu., Burlaka O., Zhornokui V // *Baltic Journal of Economic Studies*. 2018. Vol. 4, No. 2. P. 288–300. (Web of science) (0,5 д.а.).
7. Zhornokui Yu. M. A cost-benefit analysis of preconditions and predicted effects from e-voting implementation in Ukraine / Sadykova Ya. M., Starynskyi M. V., Horobetc N. O., Zhornokui Yu. M. // *Trames*. 2018. 22(72/67), 3. P. 257–271. (Scopus, Web of science) (0,6 д.а.).

Розділ 9. Міжнародне наукове співробітництво

Інститут здійснює міжнародне співробітництво з низкою наукових установ іноземних країн, що працюють у сфері інноваційної діяльності.

Протягом 2018 року Інститут продовжує міжнародне співробітництво з низкою наукових установ іноземних країн, що працюють у сфері інноваційної діяльності на підставі меморандумів про співробітництво укладених між Інститутом та міжнародними науковими установами.

Зокрема, на підставі Меморандуму про співробітництво між Балтійською Міжнародною Академією, Національною академією правових наук України, ЮФ «Семенова і Партнери» та Інститутом було проведено спільну Міжнародну міжгалузеву конференцію «Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України» та здійснено обмін науковою літературою.

Науковці Інституту підготували публікації для іноземних наукових видань, зокрема, Польща (Г. М. Шовкопляс, М. В. Семенова, В. М. Пашков, Ю. М. Жорнокуй).

Доцент, кандидат юридичних наук, директор Інституту Глібко С. В. продовжує з липня 2017 року бути членом редакційної колегії науково-практичного міжнародного юридичного журналу «Балтійський юридичний журнал / The baltic journal of law», ISSN 1691-0702.

Науковці Лабораторії правового забезпечення стратегічного розвитку економіки *(на громадських засадах)* приймали участь у Міжнародній міжгалузевій конференції «Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України».

Науковці Інститут прийняли участь у Форумі «Eastern European Dispute Resolution Forum», 20-21.09.2018, Belarus, Minsk.

Інформація про участь науковців Інституту у зарубіжних наукових заходах

Упродовж 2018 року науковці Інституту були учасниками наступних міжнародних наукових заходів:

1. International Scientific Conference «Innovative Economy: Processes, Strategies, Technologies» (Kielce, Poland, January 26, 2018);
2. VII Міжнародна наукова конференція «Проблеми та перспективи соціально-економічного розвитку територій» (м. Ополе, Польща, 4-7 квітня 2018 р.);

3. International scientific-practical conference «Innovation management in marketing: modern trends and strategic imperatives» (Poznan, Poland, April 12-13th, 2018);
4. II Міжнародна наукова конференція «Від Балтики до Причорномор'я: формування сучасного економічного простору» (м. Рига, Латвія, 24 серпня 2018 р.);
5. I Міжнародна міжгалузева конференція «Підтримка підприємництва та інноваційної економіки в праві ЄС, Латвії та України» (м. Рига, Латвія, 7 грудня 2018 р.);
6. Международная научно-практическая конференция «Влияние межгосударственных интеграционных процессов на развитие аграрного, экологического, природоресурсного и энергетического права»: 26-27 апреля, Белорусский государственный университет, юридический факультет, кафедра экологического и аграрного права (Минск, Республика Беларусь). – А. В. Анисимова;
7. «Eastern European Dispute Resolution Forum», 20-21.09.2018, Belarus, Minsk.

Розділ 11. Стан та перспективи підготовки наукових кадрів

Відповідно до п. 2.1.4. Статуту Інституту одним із основних напрямків діяльності Інституту є підготовка наукових кадрів через аспірантуру за профілем своєї діяльності.

11.1. Стаціонарна аспірантура/докторантура Інституту (бюджетна програма 6581040), у тому числі за контрактом

В Інституті відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України № 1047 від 26.09.2012 року відкрита аспірантура зі спеціальностей: 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право й 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення.

Станом на грудень 2018 року в Інституті в якості аспірантів зараховано 2 особи, з яких:

1 аспірант четвертого року контрактної форми навчання без відриву від виробництва зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право Ніколенко М. О.;

1 аспірант четвертого року контрактної форми навчання з відривом від виробництва зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення Момот Є. О.

Відраховано у 2018 році:

1. Лавренко Б. В. – наказ про відрахування № 74 від 23.06.2018 р.;
2. Кононенко О. Ю. – наказ про відрахування № 75 від 25.06.2018 р.;
3. Шевердіна В. І. – наказ про відрахування № 75 від 25.06.2018 р.;
4. Кононенко О. Ю. – наказ про відрахування № 75 від 25.06.2018 р.;
5. Богомолів В. В. – наказ про відрахування № 122 від 28.09.2018 р.;
6. Бережна К. І. – наказ про відрахування № 122 від 28.09.2018 р.;
7. Тетерятник Б. С. – наказ про відрахування № 122 від 28.09.2018 р.;
8. Малойван В. В. – наказ про відрахування № 135 від 26.10.2018 р.

У 2018 році особи, які виконували роботи у Науково-дослідному інституті правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України захистили дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук:

- Лавренко Б. В. «Теоретико-правові підстави та умови спеціальної дисциплінарної відповідальності» зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення, захист відбувся 23 червня 2018 року на

засіданні спеціалізованої вченої ради Д 64.700.02 у Харківському національному університеті внутрішніх справ;

- Кононенко О. Ю. «Справедливість як гуманістична основа трудового права України» зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення, захист відбувся 24 червня 2018 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 64.700.02 у Харківському національному університеті внутрішніх справ;

- Швердіна В. І. «Теоретико-правові засади відповідальності керівника за трудовим законодавством» зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення, захист відбувся 25 червня 2018 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 64.700.02 у Харківському національному університеті внутрішніх справ;

- Малойван В. В. «Господарсько-правове забезпечення діяльності суб'єктів інноваційної інфраструктури» зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право, захист відбувся 26 жовтня 2018 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.500.01 у Науково-дослідному інституті приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України.

11.2. Підготовка здобувачів / заочних аспірантів в Інституті (окремо на платній і безоплатній основі)

Станом на грудень 2018 року в Інституті в якості здобувачів прикріплені 5 осіб, з яких:

5 здобувачів п'ятого року контрактної форми навчання зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право (наказ наказ № 57 від 27.06.2014 р.) Кролевецький К. І., Савчук О. О., Чубенко В. А., Шміло І. О., Бойчук Н. Р.

Відраховано у 2018 році:

1. Кириченко І. О. – наказ про відрахування № 38 від 30.03.2018 р.;
2. Курашова І. М. – наказ про відрахування № 38 від 30.03.2018 р.;
3. Зінченко С. Г. – наказ про відрахування № 39¹ від 02.04.2018 р.;
4. Білоусова Я. О. – наказ про відрахування № 40 від 02.04.2018 р.;
5. Герман К. Ю. – наказ про відрахування № 62 від 30.05.2018 р.;
6. Коритін Д. С. – наказ про відрахування № 62 від 30.05.2018 р.;
7. Новіков Є. А. – наказ про відрахування № 62 від 30.05.2018 р.;
8. Сарибекян М. С. – наказ про відрахування № 122 від 28.08.2018 р.

У 2018 році особи, які виконували роботи у Науково-дослідному інституті правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових

наук України захистили дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук:

- Новіков Є.А. «Господарсько-правове регулювання діяльності мереж трансферу технологій» зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право, захист відбувся 26 жовтня 2018 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.500.01 у Науково-дослідному інституті приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;

- Герман К. Ю. «Свобода трудового договору як принцип трудового права» зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення, захист відбувся 07 грудня 2018 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 64.086.03 у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого;

- Білоусова Я. О. «Правові засади здійснення дистриб'юторської діяльності в Україні» зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право, захист відбувся 17 грудня 2018 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 64.086.04 у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого.

11.3. підготовка дисертацій співробітниками Інституту

Розділ 12. Кадрове забезпечення

Станом на 31.12.2018 р. загальна кількість співробітників, працюючих в Інституті становить **63** чол., з них 29 чол. працюють за сумісництвом.

Чисельність наукових співробітників становить 49 чол.

Серед наукових співробітників:

академіків – 2 чол., членів-кореспондентів – 2 чол., Заслужених діячів науки і техніки України – 2 чол., Заслужений юрист України – 1 чол.

Чисельність основних наукових співробітників становить 23 чол., з них: докторів наук – 2 чол., кандидатів наук – 14 чол., без ступеня – 7 чол., мають вчене звання професора – 1 чол., доцента – 1 чол., старшого наукового співробітника – 1 чол.

Чисельність наукових співробітників, працюючих за сумісництвом, становить 26 чол., з них:

докторів наук – 12 чол., кандидатів наук – 12 чол., без ступеня - 2 чол., мають вчене звання професора – 10 чол., доцента – 9 чол., старшого наукового співробітника – 1 чол.

Протягом року було присуджено науковий ступінь доктора наук – 1 чол., кандидата наук – 1 чол. Захистили дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук – 1 чол., кандидата наук – 3 чол.

Середній вік наукових співробітників складає 41 років, з них працівників до 35 років 19 чол.

Учений секретар Інституту Любич А. М. та науковий співробітник Семенова М. В. були прийняті до Всеукраїнської громадської організації «Асоціація правників України»

За вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної юридичної науки, значні успіхи у проведенні наукових досліджень, багаторічну плідну працю, високий професіоналізм співробітники Інституту були нагороджені нагородами та почесними відзнаками:

- директор Інституту **Глібко С.В.** нагороджений *Грамотою Харківської обласної ради*;

- провідний науковий співробітник **Гетьман А.П.** отримав диплом переможця *Міжнародного рейтингу «THE NAME OF YEAR»*, що проводиться Міжнародним Сократівським комітетом спільно з редакційною колегією Міжнародного Сократівського Альманаху (Оксфорд, Великобританія); отримав *Подяку Харківського міського голови*;

- провідний науковий співробітник **Пашков В.М.** нагороджений *Грамотою Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом»*;

- провідний науковий співробітник **Внукова Н.М.** нагороджена *Почесною грамотою Національної академії правових наук України; Грамотою Харківського союзу страховиків*; стала переможцем XX обласного конкурсу «Вища школа Харківщини - кращі імена» у номінації «Найкращий завідувач кафедри»;

- старший науковий співробітник **Стріжкова А.В.** нагороджена *Почесною грамотою Національної академії правових наук України*;

- молодший науковий співробітник **Курашова І.М.** нагороджена *Почесною грамотою Національної академії правових наук України*.

Інститут, в особі представника наукового співробітника Семенової М. В., включений до реєстру асоційованих учасників НТОУ та Мережі знань НТОУ з 01.01.2019.

Розділ 13. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення

Фінансування Інституту у 2018 року здійснювалось за рахунок коштів Державного бюджету та за рахунок коштів спеціального фонду – власних надходжень. Кошторисом затверджено на 2018 рік фінансування за рахунок Держбюджету у сумі – 3705,9 тис. грн.

Станом на кінець грудня 2018 року до Інституту надійшло коштів з Державного бюджету – 3705,9 тис. грн.

Фактичні видатки складають 3707,1 тис. грн., у тому числі:

заробітна плата та нарахування на заробітну плату – 3704,8 тис. грн

предмети, матеріальні витрати – 2,3 тис. грн.

У 2018 році Інститут отримав власних надходжень на суму – 293,4 тис. грн., в тому числі за надання інформаційно-аналітичних послуг – 92,0 тис. грн., сплата за навчання від здобувачів та аспірантів – 194,8 тис. грн., інші надходження – 6,6 тис. грн.

Надійшло благодійних внесків на суму – 2,0 тис. грн.

Фактичні видатки спеціального фонду складають 470,3 тис. грн. на заробітну плату, нарахування на заробітну плату, витрати на матеріали та послуги (крім комунальних), сплату комунальних послуг та податків.

Кошториси доходів і видатків інституту складено на підставі вимог Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 із змінами і доповненнями.

Бухгалтерські документи відповідають встановленому порядку бухгалтерського обліку і звітності Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XIV.

Фактів псування майна не виявлено.

Діючі посадові оклади працівників встановлені відповідно до Постанови Президії Національної Академії правових наук України від 30 червня 2011 року № 78/13 «Про умови оплати праці працівників наукових установ Національної Академії правових наук України» зі змінами та доповненнями від 13 червня 2014р. №88/11, від 22 вересня 2015р №103/2-Б, від 14 грудня 2015р. №105/2-Б, від 19 квітня 2016р. №110/3-Б, від 02 грудня 2016р. №99/18, від 10 січня 2017р. №116/4-Б, від 22 грудня 2017р. №129/4-Б.

Нарахування премій здійснюється за рахунок економії фонду оплати праці. Нарахування та відрахування до бюджету здійснюються у повному обсязі і своєчасно.

Складання обліку фактичних витрат по тематиці в цілому повністю відповідає Постанові Кабінету Міністрів України від 20 липня 1996 року № 830

(із змінами) «Про затвердження Типового положення з планування, обліку і калькулювання собівартості науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт».

Матеріально-технічне забезпечення Інституту станом на кінець грудня 2018 року складається з:

- 1) ноутбук – 1 шт.
- 2) комп'ютер з процесором R-line – 1 шт.
- 3) комп'ютер Intel – 3 шт.
- 4) комп'ютер Pentium dual-core E 5300 – 5 шт.
- 5) комп'ютер Pentium dual-core E 5500 – 14 шт.
- 6) принтер HP LaserJet 1100 – 1 шт.
- 7) принтер – 6 шт.
- 8) БФП – 3 шт.
- 9) факс Panasonic – 2 шт.
- 10) Системний блок – 1 шт.
- 11) Системний блок серверний – 1 шт.
- 12) Копірувальний апарат Canon – 1 шт.
- 13) Обладнання локальної мережі – 1 шт.

Розділ 14. Пропозиції щодо удосконалення роботи академії, інституту, інших підрозділів, в тому числі щодо звітності

Перед Інститутом та його структурними підрозділами поставлено досить важливе та складне завдання – правове забезпечення становлення та розвитку інноваційного суспільства в Україні.

Результати наукової діяльності Інституту можуть бути вищими за умови достатнього фінансування, що напряму впливає на проведення якісних наукових досліджень. Обмежені обсяги бюджетного фінансування знижують обґрунтованість наукових результатів, змушують більше уваги приділяти роботі прикладного характеру. В свою чергу, кількість відряджень з метою ширшого дослідження тематик науково-дослідних робіт зменшується в рази. А також недолік фінансування створює труднощі й в організації науково-практичних заходів, придбанні наукової літератури. Через недостатність фінансування відсутня можливість щодо прийняття на роботу професійного програміста для удосконалення роботи сайту Інституту на високому міжнародному рівні.

Пропонуємо активізувати роботу з міжнародного співробітництва та взаємодії з органами держаної влади та місцевого самоврядування з питань інноваційного розвитку.

Для підвищення ефективності наукової роботи Інституту удосконалити програмне забезпечення та поширити можливості Інтернет-ресурсу у повному обсязі.

На виконання цього пропонуємо вступити НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України та набути членства у такій міжнародній неурядовій організації, яка об'єднує наукові установи, в тому числі з питань дослідження правових проблем, як Федерація Європейських Академій наук (ALLEA), одним з напрямків діяльності якої є Наукова політика європейських академій, у рамках якого вивчаються проблеми інноваційного розвитку та утворення єдиного наукового й інноваційного простору у Європі.

Налагодити роботи з інформування співробітників Інституту про можливість наукових публікацій у виданнях, які представлені в міжнародних науково-метричних базах Web of Science Core Collection і Scopus.

Розглянути можливість проведення Інститутом семінарів з питань патентного права в рамках співробітництва з іншими науковими установами або на оплачуваній основі.

Розділ 15. Інша діяльність Інституту

Інститут активно працює у напрямку видання спільних монографій із зарубіжними партнерами, а також у напрямку співробітництва з громадськими організаціями, зокрема, ГО «Громадські зміни майбутнього» над спільними проектами щодо написання грантових заявок та організації проведення грантових досліджень.

**Учений секретар Інституту,
к.ю.н.**

А. М. Любчик